

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 386

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums

2006. gada 29. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2006 (2006. gada 20. decembris) par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1890/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 571/88 par Kopienas lauku saimniecību struktūras apsekojumu organizēšanu saistībā ar finanšu līdzekļu apjomu laikposmam no 2007. līdz 2009. gadam un maksimālo Kopienas ieguldījumu Bulgārijai un Rumānijai 12
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1891/2006 (2006. gada 18. decembris), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 6/2002 un (EK) Nr. 40/94, lai nodrošinātu, ka stājas spēkā Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktam 14

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Padome

2006/953/EK:

- ★ Padomes Lēmums (2006. gada 27. marts), lai parakstītu un provizoriski piemērotu Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem 17
- Nolīgums starp Eiropas Kopienas un Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem 18

Cena: EUR 22

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2006/954/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2006. gada 18. decembris), ar ko apstiprina Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktam, kurš pieņemts Ženēvā 1999. gada 2. jūlijā** 28

2006/955/EK, Euratom:

- ★ **Padomes Lēmums (2006. gada 18. decembris), ar ko Eiropas Kopienu Tiesas Reglamentu groza attiecībā uz valodu lietojumu** 44

2006/956/EK, Euratom:

- ★ **Padomes Lēmums (2006. gada 18. decembris), ar ko Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas reglamentu groza attiecībā uz valodu lietojumu** 45

2006/957/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2006. gada 18. decembris), lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu grozījumus Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem** 46

2006/958/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2006. gada 19. decembris), lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju, ar ko pārskata nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par savstarpēju atzišanu saistībā ar atbilstības novērtējumu** 50

2006/959/EK:

- ★ **Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmums (2006. gada 4. decembris), lai parakstītu un provizoriski piemērotu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses** ⁽¹⁾ 55

Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses 57

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu

- ★ **Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu** 89

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1889/2006

(2006. gada 20. decembris)

par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 179. panta 1. punktu un 181.a panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Lai Kopienas ārējā palīdzība kļūtu efektīvāka un pārredzamāka, tiek piedāvāti jauni palīdzības plānošanas un sniegšanas pamata noteikumi. Padomes 2006. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1085/2006 ⁽²⁾ izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) Kopienas palīdzībai kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regula (EK) Nr. 1638/2006 ⁽³⁾ izveido Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (ENPI), kas nodrošina tiešu atbalsta sniegšanu Eiropas kaimiņattiecību politikai. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1889/2006 ⁽⁴⁾ izveido sadarbības finanšu instrumentu (DCI). Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2006 ⁽⁴⁾ izveido finanšu instrumentu sadarbībai ar industrializētām un citām valstīm un teritorijām ar augstiem ienākumiem (ICI). Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 1717/2006 ⁽⁵⁾ izveido finanšu instrumentu stabilitātes nodrošināšanai (IJS) palīdzības sniegšanai krīzes situācijās un krīzes situāciju sākumā, kā arī īpašu globālu un starpreģionālu draudu gadījumos. Šī regula izveido finanšu instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai (Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments) visā pasaulē, ļaujot sniegt palīdzību neatkarīgi no trešo valstu valdību un citu valsts iestāžu piekrišanas.

(2) Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punkts nosaka, ka Eiropas Savienība tiek dibināta uz brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas un tiesiskuma principiem, kas dalībvalstīm ir kopēji.

(3) Demokrātijas un tiesiskuma veicināšana, attīstība un konsolidācija, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir Kopienas galvenais mērķis gan attīstības politikā gan ekonomiskās, finanšu un tehniskās sadarbības jomā ar trešām valstīm ⁽⁶⁾. Pienākums cienīt, veicināt un sargāt demokrātijas un cilvēktiesību principus ir būtisks elements Kopienas līgumattiecībās ar trešām valstīm ⁽⁷⁾.

(4) Šis finanšu instruments palīdz sasniegt attīstības politikas paziņojuma "Eiropas konsenss par attīstību" (DPS) mērķus, ko 2005. gada 20. decembrī kopīgi pieņēma Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji, tiekoties Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā ⁽⁸⁾. Eiropas konsensā par attīstību uzsver, ka "nabadzības samazināšanas un ilgtermiņa attīstības pamatā ir progress cilvēktiesību aizsardzības jomā, kā arī laba pārvalde un demokratizācija", tādejādi dodot ieguldījumu tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā.

(5) Tā kā Eiropas konsenss par attīstību ir vēlreiz apstiprinājis, ka dzimumu līdztiesība un sieviešu tiesības ir vienas no galvenajām cilvēktiesībām un sociālā taisnīguma jautājums, kā arī līdzeklis, lai sasniegtu tūkstošgades attīstības mērķus un Kairas rīcības programmas un Konvencijas par sieviešu jebkādas diskriminācijas novēršanu uzdevumus, šī Regula īpaši pievēršas dzimumu jautājumam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 20. decembra Lēmums.

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 82. lpp.

⁽³⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 327, 24.11.2006., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Komisijas 2001. gada 8. maija paziņojums par Eiropas Savienības lomu cilvēktiesību un demokratizācijas veicināšanā trešās valstīs.

⁽⁷⁾ Komisijas 1995. gada 23. maija paziņojums par Demokrātijas principu un cilvēka pamattiesību ievērošanas iekļaušanu nolīgumos starp Kopieni un trešajām valstīm.

⁽⁸⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

- (6) Šis finanšu instruments palīdz sasniegt Savienības kopējās ārējās un drošības politikas mērķi, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 1. punktā un precizēts ES vadlīnijās, attiecībā uz demokrātijas attīstīšanu un konsolidāciju un tiesiskumu, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.
- (7) Komisijas ieguldījums demokrātijas un tiesiskuma attīstīšanā un konsolidācijā un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanā balstīts uz vispārējiem principiem, kurus ievieša ar Starptautisko cilvēktiesību hartu un ikvienu citu cilvēktiesību instrumentu, ko pieņēmusi Apvienoto Nāciju Organizācija, kā arī ar attiecīgiem reģionāliem cilvēktiesību instrumentiem.
- (8) Demokrātija un cilvēktiesības ir nedalāmi jēdzieni. Vārda brīvība un apvienošanās brīvība ir politiskā plurālisma un demokrātijas procesa priekšnosacījums, turpretim demokrātiska kontrole un pilnvaru nodalīšana ir būtiska, lai saglabātu neatkarīgu tiesu varu un tiesiskumu, kas nepieciešams efektīvai cilvēktiesību aizsardzībai.
- (9) Cilvēktiesības aplūko vispārpieņemtu starptautisku normu aspektā, taču demokrātija ir aplūkojama arī kā process, kas attīstās vispusīgi, ietverot visus sabiedrības slāņus un virkni institūciju, it īpaši nacionālos demokrātiskos parlamentus, kam jānodrošina līdzdalība, pārstāvniecība, atsauce un atbildība. Uzdevums veidot un uzturēt cilvēktiesību kultūru un nodrošināt, ka demokrātija funkcionē pilsoņu labā, kas no jauna veidojamās demokrātijās ir īpaši steidzams un sarežģīts uzdevums, ir nebeidzams izaicinājums, ar kuru galvenokārt jāsaskaras attiecīgās valsts iedzīvotājiem, tomēr nemazinot starptautiskās sabiedrības saistību nozīmi.
- (10) Lai efektīvi, pārskatāmi, ātri un elastīgi risinātu iepriekš minētos jautājumus pēc tam, kad beidzas termiņš Padomes 1999. gada 29. aprīļa Regulai (EK) Nr. 975/1999 ar kuru paredz prasības uz to, kā īstenot sadarbību attīstības veicināšanas jomā, kas palīdz sasniegt vispārēju mērķi - attīstīt un nostiprināt demokrātiju un tiesiskumu, un panākt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu⁽¹⁾ un Padomes 1999. gada 29. aprīļa Regulai (EK) Nr. 976/1999
- ar ko paredz prasības tādu Kopienas darbību īstenošanai, kuras nav sadarbības veicināšanas jomā un kuras atbilstīgi Kopienas sadarbības politikai palīdz sasniegt vispārēju mērķi - attīstīt un nostiprināt demokrātiju un tiesiskumu un panākt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu trešās valstīs⁽²⁾, kuras veidoja Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīvas juridisko pamatu un kuras ir spēkā līdz 2006. gada 31. decembrim, ir nepieciešami īpaši finanšu resursi un atsevišķs finanšu instruments, lai strādātu neatkarīgi, vienlaicīgi papildinot un pastiprinot saistītos Kopienas instrumentus ārējai palīdzībai, Partnerības nolīgumu starp Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīm un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm⁽³⁾ un instrumentus humanitārās palīdzības jomā.
- (11) Kopienas palīdzība saskaņā ar šo regulu ir veidota, lai papildinātu citus esošos instrumentus, kas paredzēti, lai ieviestu ES demokrātijas un cilvēktiesību politiku; sākot no politiskiem dialogiem un diplomātiskiem demaršiem, beidzot ar dažādiem instrumentiem finanšu un tehniskai sadarbībai, kas ietver gan ģeogrāfiskas, gan tematiskas programmas. Tas papildinās arī vairāk uz krīzes situācijām orientēto jauno Stabilitātes instrumentu.
- (12) Jo īpaši papildus pasākumiem, par kuriem vienojas ar partnervalstīm saistībā ar sadarbību, ko paredz Pirmspievienšanās palīdzības instruments, Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instruments, Sadarbības attīstības jomā instruments, Kotonū nolīgums ar ĀKK valstīm, Instruments sadarbībai ar industriālām valstīm un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni un Stabilitātes instruments, Kopiena nodrošina palīdzību saskaņā ar šo regulu par jautājumiem saistībā ar cilvēktiesībām globālā, reģionu, valsts un pašvaldību līmenī un demokratizācijas jautājumiem sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību, kurā apvienojas dažādas sociālās darbības, ko veic no valsts neatkarīgi indivīdi vai grupas, kas ir aktīvi cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas jomā.

(1) OV L 120, 8.5.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2110/2005 (OV L 344, 27.12.2005., 1. lpp.).

(2) OV L 120, 8.5.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr.2112/2005 (OV L 344, 27.12.2005., 23. lpp.).

(3) OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.; OV L 385, 29.12.2004., 88. lpp.

- (13) Turklāt, tā kā demokrātijas un cilvēktiesību jomas mērķi arvien vairāk jāintegrē visos ārējās palīdzības finansēšanas instrumentos, Kopienas palīdzībai saskaņā ar šo regulu būs īpaša papildinoša un komplementāra loma tās vispārīgā rakstura un no trešo valstu valdību un citu valsts iestāžu piekrišanas neatkarīgās rīcības dēļ. Tas vienkāršo sadarbību ar pilsonisko sabiedrību delikātajos cilvēktiesību un demokrātijas jautājumos, tostarp migrantu, patvēruma meklētāju un valsts iekšienē pārvietoto personu tiesības, nodrošinot spēju pielāgoties apstākļu maiņai vai atbalstīt jauninājumus. Tas nodrošina arī EK spēju skaidrot un atbalstīt specifiskos mērķus un pasākumus starptautiskā līmenī, kas nav ne ģeogrāfiski saistīti, ne orientēti uz krīzes situācijām un kam, iespējams, nepieciešama starpvalstu pieeja vai kas var ietvert darbības gan ES, gan vairākās tās partnervalstīs. Tas nodrošina nepieciešamo pamatu tādām darbībām kā atbalstam ES neatkarīgām vēlēšanu novērošanas misijām, kam nepieciešama politikas vienotība, vienota pārvaldības sistēma un kopēji darbības standarti.
- (14) Demokrātijas ieviešanai un stiprināšanai saskaņā ar šo regulu jānotiek, veicinot demokrātisku parlamentu izveidi un to spējas atbalstīt un īstenot demokrātisku reformu procesus. Tāpēc nacionālajiem parlamentiem vajadzētu būt iestādēm, kas ir tiesīgas saņemt līdzekļus saskaņā ar šo regulu, kad vien tas nepieciešams, lai sasniegtu regulas mērķus, ja vien ieteikto pasākumu nav iespējams finansēt, izmantojot citu Kopienas ārējās palīdzības instrumentu.
- (15) "Pamatnostādnēs darbības koordinēšanas stiprināšanai starp Kopienas, ko pārstāv Komisija, un dalībvalstīm ārējās palīdzības jomā", kas izstrādātas 2001. gada 21. janvārī, uzsvērta nepieciešamība pēc uzlabotas ES ārējās palīdzības koordinēšanas tādās jomās kā demokratizācijas atbalsts un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas veicināšana visā pasaulē. Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, lai attiecīgie palīdzības pasākumi būtu savstarpēji papildinoši un saskaņoti, nepieļaujot pārklāšanos un dublēšanos. Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu censties panākt lielāku sadarbību ar citiem palīdzības sniedzējiem. Kopienas politikai saistībā ar attīstības sadarbību vajadzētu papildināt dalībvalstu īstenoto politiku.
- (16) Ievērojot Kopienas palīdzības nozīmi un jomu, atbalstot demokrātiju un cilvēktiesības, Komisijai ir jācenšas īstenot regulāru un biežu informācijas apmaiņu ar Eiropas Parlamentu.
- (17) Komisijai pēc iespējas ātrāk programmu izstrādē jākonsultējas ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, kā arī ar citiem palīdzības sniedzējiem un dalībniekiem, lai vienkāršotu atbilstošo ieguldījumu un nodrošinātu, ka palīdzības pasākumi pēc iespējas vairāk papildina cits citu.
- (18) Kopienai jāspēj ātri reaģēt neparedzētu vajadzību gadījumā un izņēmuma gadījumos, lai uzlabotu tās saistību ticamību un efektivitāti demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam valstīs, kurās rodas šāda situācija. Lai to paveiktu, Komisijai nepieciešama iespēja lemt par īpašiem pasākumiem, kas nav minēti stratēģiskos dokumentos. Šis palīdzības vadības instruments atbilst tiem instrumentiem, kas ietverti citos ārējās palīdzības finanšu instrumentos.
- (19) Kopienai arī vajadzētu būt spējīgai elastīgi un laicīgi apmierināt cilvēktiesību aizstāvju specifiskajās vajadzības, izmantojot *ad hoc* pasākumus, saistībā ar kuriem nepastāv pienākums izsludināt uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus. Turklāt atbilstoši Finanšu regulas noteikumiem prasībām var atbilst arī tādas struktūras, kuras nav juridiskas personas saskaņā piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.
- (20) Šī regula nosaka finansējuma kopapjomu laikam posmam no 2007. līdz 2013. gadam, un šis kopapjoms ir sākotnējā atsaucē summa budžeta iestādei saskaņā ar 37. punktu Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾, ko 2006. gada 17. maijā pieņēma Eiropas Parlaments, Padome un Komisija.
- (21) Jānodrošina finansiāls atbalsts Eiropas Starpuniversitāšu Cilvēktiesību un demokratizācijas centram, kurš nodrošina Eiropas Cilvēktiesību un demokratizācijas maģistra programmas, un ES un ANO Sadraudzības programmas turpmāka pastāvēšana pēc 2006. gada, kad zaudē spēku Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmums Nr. 791/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, kas vajadzīga, lai atbalstītu Eiropas līmeņa organizācijas un konkrētas darbības izglītības un apmācības jomā ⁽²⁾, un kurš kalpoja par finansējuma juridisku pamatu.
- (22) Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misijas veiksmīgi sniedz ievērojamu ieguldījumu demokrātijas procesu attīstībā trešās valstīs ⁽³⁾. Tomēr demokrātijas veicināšana izpaužas ne tikai vēlēšanu procesos. Tāpēc ES vēlēšanu novērošanas misiju izdevumiem nevajadzētu būt neproporcionāli lielai daļai no kopējā finansējuma, kas pieejams saskaņā ar šo regulu.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 138, 30.4.2004., 31. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2000. gada 11. aprīļa paziņojums par ES palīdzību vēlēšanās un to uzraudzību.

(23) Pasākumi, kas nepieciešami šīs regulas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar 1999. gada 28. jūnija Padomes Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(24) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, lai sasniegtu galvenos šajā regulā izvirzītos mērķus, ir nepieciešams un lietderīgi izstrādāt noteikumus par Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu. Šī regula nepārsniedz izvirzītā mērķa sasniegšanai nepieciešamās darbības saskaņā ar Līguma 5. panta trešo punktu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

MĒRĶI UN PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

Mērķi

1. Šī regula izveido Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, saskaņā ar kuru Kopiena sniedz palīdzību atbilstoši Kopienas politikai saistībā ar attīstības sadarbību un ekonomisko, finansiālo un tehnisko sadarbību ar trešām valstīm, kā arī atbilstoši Eiropas Savienības ārpolitikai kopumā, atbalstot demokrātijas un tiesiskuma attīstību un konsolidāciju un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.

2. Šādas palīdzības mērķis jo īpaši ir:

- a) uzlabot cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu atbilstoši Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai un citiem starptautiskajiem un reģionālajiem instrumentiem cilvēktiesību jomā, kā arī veicināt un stiprināt demokrātiju un demokrātiskas reformas trešās valstīs galvenokārt ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju palīdzību, nodrošināt atbalstu un solidaritāti cilvēktiesību aizstāvjiem un personām, kas cietušas no represijām un ļaunprātīgas izmantošanas, un stiprināt pilsonisko sabiedrību, kura aktīvi darbojas cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas jomā;
- b) atbalstīt un stiprināt starptautiskas un reģionālas sistēmas cilvēktiesību aizsardzībai, veicināšanai un uzraudzībai, kā arī demokrātijas un tiesiskuma sekmēšanai, un palielināt pilsoniskās sabiedrības aktīvu līdzdalību šo sistēmu ietvaros;

- c) radīt un vairot uzticību vēlēšanu procesiem jo īpaši ar vēlēšanu novērošanas misiju palīdzību un šajos procesos iesaistīto vietējo pilsoniskās sabiedrības organizāciju atbalstu.

2. pants

Darbības joma

1. Ņemot vērā 1. un 3. pantu, Kopienas sniegtā palīdzība attiecas uz šādām jomām:

- a) reprezentatīvas līdzdalības demokrātijas, tostarp parlamentāras demokrātijas, kā arī demokratizācijas procesu veicināšana un izplatīšana galvenokārt ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju palīdzību:

- i) veicināt apvienošanās tiesības un pulcēšanās brīvību, netraucētas pārvietošanās brīvību, uzskatu un vārda brīvību, tostarp arī mākslinieciskās un kultūras izpausmes brīvību, neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus, netraucētu piekļuvi informācijai, kā arī pasākumus ar mērķi novērst administratīvus šķēršļus, kuri apgrūtina šo brīvību izmantošanu, tostarp cīņu pret cenzūru,

- ii) stiprināt tiesiskumu, veicināt tiesu iestāžu neatkarību, sekmēt un novērtēt tiesiskās un institucionālas reformas, kā arī palielināt tiesas pieejamību,

- iii) veicināt un stiprināt Starptautisko krimināltiesu, starptautiskos *Ad hoc* krimināltribunālus un pārejas laika tiesu procesus, kā arī patiesības noskaidrošanas un samierināšanas mehānismus,

- iv) atbalstīt reformas ar mērķi ieviest efektīvus un pārredzamus demokrātiskas atbildības un uzraudzības mehānismus, tostarp arī drošības nodrošināšanas un tieslietu jomā, un veicināt pasākumus korupcijas apkarošanai,

- v) veicināt politisko plurālismu un demokrātisku politisko pārstāvību, kā arī stimulēt pilsoņu, jo īpaši sociāli atstumto grupu, līdzdalību demokrātisko reformu procesā vietējā, reģionālā un valsts līmenī,

- vi) veicināt sieviešu un vīriešu līdzvērtīgu dalību sociālajā, ekonomiskajā un politiskajā dzīvē un atbalstīt sieviešu iespēju, līdzdalības un politiskās pārstāvības vienlīdzību,

- vii) atbalstīt pasākumus ar mērķi atvieglot grupu, kas pārstāv dažādas intereses, samierināšanu, tostarp veicinot uzticības vairošanas pasākumus saistībā ar cilvēktiesībām un demokratizāciju;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- b) cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšana un aizsardzība, kā tas proklamēts Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citos starptautiskos dokumentos par pilsoniskām, politiskām, ekonomiskām, sociālām un kultūras tiesībām, galvenokārt izmantojot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, lai cita starpā veicinātu:
- i) nāves sprieduma atcelšanu, spīdzināšanas, ļaunprātīgas izturēšanās un cita veida cietsirdīgas, nehumānas un pazemojošas attieksmes un soda mēru novēršanu, kā arī no spīdzināšanas cietušo personu rehabilitāciju,
 - ii) atbalstu un palīdzību cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī to aizsardzību saskaņā ar 1. pantu ANO Deklarācijā par atsevišķu personu, grupu un sabiedrības iestāžu tiesībām un atbildību veicināt un aizsargāt vispārēji atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības,
 - iii) cīņu pret rasismu un ksenofobiju un jebkura veida diskrimināciju uz jebkāda pamata, tostarp dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās un sociālās izcelšanās, ģenētisko īpašību, valodas, ticības vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ,
 - iv) pamatiedzīvotāju tiesības un pie mazākuma un etniskajām grupām piederošo cilvēku tiesības,
 - v) sieviešu tiesības, kā tās noteiktas Konvencijā par sieviešu visa veida diskriminācijas likvidāciju un tās fakultatīvajos protokolos, tostarp arī pasākumus, lai cīnītos pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, piespiedu laulībām, goda aizstāvēšanas noziegumiem, cilvēku tirdzniecību un cita veida pret sievietēm vērstu vardarbību,
 - vi) bērna tiesības, kā tās noteiktas Konvencijā par bērna tiesībām un tās fakultatīvajos protokolos, tostarp cīņu pret bērnu darbu, bērnu tirdzniecību un bērnu prostitūciju, kā arī pret bērnu kareivju vervēšanu un izmantošanu,
 - vii) cilvēku ar spēju traucējumiem tiesības,
 - viii) darba tiesību pamatnormas un uzņēmumu sociālo atbildību,
 - ix) izglītību, apmācību un uzraudzību cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kā arī jomā, uz kuru attiecas 1. punkta a) apakšpunkta vii) daļa,
 - x) atbalstu vietējām, reģionālajām, nacionālajām un starptautiskajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras ir iesaistītas cilvēktiesību aizsardzībā, veicināšanā un aizstāvībā, kā arī pasākumos, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta vii) daļā;
- c) starptautiskās sistēmas stiprināšana cilvēktiesību, taisnīguma, tiesiskuma aizstāvēšanai un demokrātijas veicināšanai, jo īpaši:
- i) nodrošinot atbalstu starptautiskiem un reģionāliem instrumentiem, kas saistīti ar cilvēktiesībām, taisnīgumu, tiesiskumu un demokrātiju,
 - ii) veicinot pilsoniskās sabiedrības sadarbību ar starptautiskām un reģionālām starpvaldību organizācijām un atbalstot pilsoniskās sabiedrības darbības, kuru mērķis ir veicināt un uzraudzīt tādu starptautisko un reģionālo instrumentu ieviešanu, kas ir saistīti ar cilvēktiesībām, taisnīgumu, tiesiskumu un demokrātiju,
 - iii) veicinot starptautisku tiesību aktu ievērošanu cilvēktiesību jomā;
- d) vairojot uzticību demokrātiskiem vēlēšanu procesiem, kā arī palielinot to ticamību un pārredzamību, jo īpaši:
- i) izvērsot Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misijas,
 - ii) veicot citus pasākumus saistībā ar vēlēšanu procesu uzraudzību,
 - iii) sniedzot ieguldījumu, lai vairotu pilsoniskās sabiedrības organizāciju iespējas novērot vēlēšanas reģionālajā un vietējā līmenī, un atbalstot šo organizāciju iniciatīvas ar mērķi palielināt dalību vēlēšanu procesā un kontroli pēc vēlēšanām,
 - iv) atbalstot pasākumus, kuru mērķis ir īstenot Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misiju ieteikumus, jo īpaši ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju palīdzību.
2. Veicot visus šajā regulā minētos palīdzības pasākumus, atbilstīgos gadījumos jāņem vērā dzimumu līdztiesības veicināšana un aizsardzība, bērna tiesības, pamatiedzīvotāju tiesības, invalīdu tiesības un pilnvarošanas, līdzdalības, mazāk aizsargātu grupu nediskriminācijas un atbildības principi.
3. Šajā regulā minētos palīdzības pasākumus īsteno trešo valstu teritorijā vai tie ir tieši saistīti ar situācijām, kas radušās trešās valstīs, vai tieši saistīti ar vispārēja vai reģionāla mēroga darbībām.

3. pants

Kopienas palīdzības komplementaritāte un konsekvence

1. Kopienas palīdzību saskaņā ar šo regulu saskaņo ar Kopienas pamatpolitiku par sadarbību attīstības jomā un Eiropas Savienības ārpolitiku kopumā un tā papildina palīdzību, ko paredz saskaņā ar Kopienas instrumentiem ārējās palīdzības sniegšanā un partnerattiecību līgumu starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienas un tās dalībvalstis, no otras puses. Kopienas papildu palīdzība saskaņā ar šo regulu tiek nodrošināta, lai pastiprinātu pasākumus saistībā ar ārējās palīdzības instrumentiem.

2. Komisija nodrošina, lai pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, būtu saskanīgi ar Kopienas vispārējo stratēģiskās politikas pamatu un jo īpaši ar iepriekš minēto instrumentu mērķiem, kā arī ar citiem atbilstošiem Komisijas veiktiem pasākumiem.

3. Lai uzlabotu Kopienas un dalībvalstu palīdzības pasākumu efektivitāti un vienotību, Komisija nodrošina Komisijas un dalībvalstu veikto darbību ciešu koordinēšanu gan lēmumu pieņemšanas līmenī, gan praksē. Koordinēšana ietver regulāras konsultācijas un biežu attiecīgās informācijas apmaiņu, tostarp ar citiem līdzekļu devējiem, visos palīdzības cikla posmos, jo īpaši atsevišķu jomu līmenī.

4. Komisija informē un regulāri veic viedokļu apmaiņu ar Eiropas Parlamentu.

5. Komisija cenšas veikt regulāru informācijas apmaiņu ar pilsonisko sabiedrību visos līmeņos, tostarp trešās valstīs.

II SADAĻA

IZPILDE

4. pants

Vispārīgs īstenošanas pamats

Kopienas sniegtā palīdzība saskaņā ar šo regulu tiek īstenota, izmantojot šādus līdzekļus:

- a) stratēģiskie dokumenti un vajadzības gadījumā to pārskatīšana;
- b) ikgadējās rīcības programmas;
- c) īpaši pasākumi;
- d) *Ad hoc* pasākumi.

5. pants

Stratēģiskie dokumenti un to pārskatīšana

1. Stratēģiskie dokumenti izklāsta Kopienas stratēģiju attiecībā uz Kopienas palīdzības sniegšanu saskaņā ar šo regulu, Kopienas prioritātes, starptautisko situāciju un galveno partneru darbību. Tos saskaņo ar vispārējo mērķi, uzdevumiem, darbības jomu un principiem, kas noteikti šajā regulā.

2. Stratēģiskie dokumenti izklāsta prioritārās jomas, kas izvēlētas Kopienas finansējuma piešķiršanai, īpašos mērķus, paredzamos rezultātus un izpildes rādītājus. Tie sniedz arī norādes par finanšu piešķiršanu, bet kopumā un sadalījumā pa prioritārām jomām; attiecīgā gadījumā to var norādīt sērijveidīgi.

3. Stratēģiskie dokumenti un jebkādu to labojumu, kā arī papildinājumu pieņemšana notiek saskaņā ar 17. panta 2. punktā noteikto procedūru. Tie nepārsniedz šīs regulas darbības periodu. Stratēģiskie dokumenti jāpārskata starpposmā vai *Ad hoc*, ja nepieciešams.

4. Komisija un dalībvalstis, kā arī palīdzības sniedzēji un dalībnieki, tostarp arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, veic informācijas apmaiņu un savstarpēji apspriežas programmu izstrādes procesa sākumposmā, lai veicinātu to sadarbības komplementaritāti.

6. pants

Ikgadējās rīcības programmas

1. Neskarot 7. pantu, Komisija pieņem ikgadējās rīcības programmas, kas balstītas uz stratēģiskajiem dokumentiem un labojumiem, kas minēti 5. pantā.

2. Ikgadējās rīcības programmās detalizēti izklāsta izvirzītos mērķus, intervences jomas, paredzamos rezultātus, vadības procedūras un kopējo plānotā finansējuma apjomu. Tajās ņem vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Kopienas iepriekšējās palīdzības programmas. Tie satur aprakstu par finansējamajām darbībām, norādi uz katrai darbībai piešķirtajām summām un indikatīvu īstenošanas grafiku. Mērķiem jābūt izmērāmiem, un jābūt noteiktiem to īstenošanas termiņiem.

3. Ikgadējās rīcības programmas un visi labojumi vai papildinājumi tiek pieņemti saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 17. panta 2. punktā. Gadījumos, kad grozījumi nepārsniedz 20 % no kopējā ikgadējās rīcības programmas apjoma, Komisija pati veic grozījumus. Tai jāinformē 17. panta 1. punktā minētā komiteja.

4. Gadījumā, ja ikgadējā rīcības programma vēl nav pieņemta, Komisija saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem un procedūrām, kādas paredzētas attiecībā uz ikgadējām rīcības programmām, izņēmuma kārtā, izmantojot 5. pantā minētos stratēģiskos dokumentus, var pieņemt tādas lēmumus par finansēšanu, kas nav minēti ikgadējā rīcības programmā.

7. pants

Īpaši pasākumi

1. Neskarot 5. pantu, rodoties neparedzētām un pienācīgi pamatotām vajadzībām vai izņēmuma apstākļiem, Komisija var pieņemt lēmumu par īpašiem pasākumiem, kas nav minēti stratēģiskajos dokumentos.

2. Īpašie pasākumi detalizēti izklāsta izvirzītos mērķus, darbības jomas, paredzamos rezultātus, pārvaldības procedūras un kopējo finansējuma apjomu. Tās ietver finansējamo darbību aprakstu, norādes par katrai rīcībai piešķirto finansējuma apjomu un provizorisku grafiku šo rīcību īstenošanai. Tajās arī nosaka tos darbības rādītājus, kas jāuzrauga, īstenojot īpašos pasākumus.

3. Ja šādu pasākumu izmaksas sasniedz vai pārsniedz EUR 3 000 000, Komisija tos pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. panta 2. punktā.

4. Ja īpašo pasākumu izmaksas nepārsniedz EUR 3 000 000, 10 darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas Komisija informatīvā nolūkā šos pasākumus nosūta Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm.

8. pants

Atbalsta pasākumi

1. Kopienas finansējums saskaņā ar šo regulu var segt tādu izdevumu, kas saistīti ar sagatavošanos, pēcsagatavošanās posmu, uzraudzību, pārbaudi, darbību izvērtēšanu, kas tieši nepieciešams šīs regulas īstenošanai un tās mērķu sasniegšanai, piemēram, pētījumi, tikšanās, informēšana, apmācība un publicēšanas pasākumi, tostarp mācību un izglītojošie pasākumi, kas paredzēti partneriem no šīs regulas 9. panta 1. punktā noteikto bezpeļņas nevalstisko dalībnieku vidus, un kas dotu viņiem iespēju iesaistīties dažādos šīs programmas posmos, ar datoru tīkliem informācijas apmaiņai saistītie izdevumi un jebkurš cits administratīvs vai tehnisks atbalsts, kas nepieciešams programmas vadīšanai. Attiecīgā gadījumā tas var arī segt izdevumus tādām darbībām, kas uzsver Komisijas nozīmi palīdzības pasākumos, darbībām, lai skaidrotu plašai sabiedrībai attiecīgajās dalībvalstīs palīdzības pasākumu mērķus un rezultātus.

2. Kopienas finansējums sedz arī Komisijas delegāciju laikā atbalsta nolūkam paredzētus administratīvus izdevumus, kas nepieciešams, lai vadītu darbības, ko finansē saskaņā ar šo regulu.

3. Komisija pieņem lēmumu par īpašiem pasākumiem, kas nav atrunāti stratēģiskajos dokumentos, kā minēts 5. pantā, saskaņā ar 7. panta 3. un 4. punktu.

9. pants

Ad hoc pasākumi

1. Neraugoties uz 5. pantu, Komisija var piešķirt maza apjoma dotācijas cilvēktiesību aizstāvju atbalstam, sniedzot palīdzību steidzamiem aizsardzības pasākumiem.

2. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un dalībvalstis par veiktajiem atbalsta pasākumiem.

10. pants

Atbilstība

1. Neskarot 14. pantu, šādas organizācijas un dalībnieki, kas darbojas neatkarīgi un atbildīgi, ir tiesīgi saskaņā ar šo regulu saņemt finansējumu ar mērķi īstenot palīdzības pasākumus, kas minēti 6., 7., un 9. pantā:

- a) pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp nevalstiskas bezpeļņas organizācijas un neatkarīgi politiskie fondi, Kopienas organizācijas, un privāta sektora bezpeļņas aģentūras, kā arī tieši vietējā, valsts, reģionu vai starptautiskā līmenī;
- b) valsts bezpeļņas aģentūras, institūcijas un organizācijas, un tieši vietējā, valsts, reģionu un starptautiskā līmenī;
- c) valsts, reģionālā un starptautiskā līmeņa parlamentārās struktūrvienības, ja tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šī instrumenta mērķus un ja ierosināto pasākumu var finansēt, izmantojot Kopienas ārējās palīdzības instrumentu;
- d) starptautiskas un reģionālas starpvaldību organizācijas;
- e) fiziskas personas, ja tas nepieciešams, lai sasniegtu šīs regulas mērķus.

2. Citas organizācijas vai dalībnieki, kuri nav uzskaitīti 1. punktā, var saņemt finansējumu ārkārtas un pienācīgi pamatotos gadījumos, ja tas ir nepieciešams šīs regulas mērķu sasniegšanai.

11. pants

Vadības procedūras

1. Saskaņā ar Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienai vispārējam budžetam ⁽¹⁾ jāievieš palīdzības pasākumi, kas finansēti saskaņā ar šo regulu, un jebkuri labojumi, kas veikti centralizētā uzraudzībā vai vienotā uzraudzībā ar starptautiskām organizācijām saskaņā ar minētās regulas 53. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

2. Ja ir līdzfinansējums vai citos attiecīgi pamatos gadījumos Komisija saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 54. pantu var pieņemt lēmumu uzticēt varas iestāžu uzdevumus, jo īpaši budžeta īstenošanas uzdevumus, organizācijām, kas minētas šās regulas 54. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

12. pants

Budžeta saistības

1. Budžetā paredzētās saistības pieņem, pamatojoties uz lēmumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar 6., 7., 8. un 9 pantu.

2. Kopienas finansējums cita starpā var būt kādā no šīm juridiskajām formām:

a) dotāciju līgumi, lēmumi par dotāciju piešķiršanu un nolīgumi par iemaksu veikšanu;

b) nolīgumi saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 54. pantu;

c) iepirkuma līgumi;

d) darba līgumi.

13. pants

Finansējuma veidi

1. Kopienas finansējums var būt kādā no šādām formām:

a) projekti un programmas;

b) dotācijas, lai finansētu projektus, ko iesniegušas starptautiskas un reģionālas starpvaldību organizācijas, kas minētas 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

c) nelielas dotācijas cilvēktiesību aizstāvjiem, kā tas minēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, lai finansētu steidzamus aizsardzības pasākumus saskaņā ar 9. panta 1. punktu;

d) dotācijas, lai atbalstītu ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja darbības izmaksu segšanu;

e) dotācijas, lai atbalstītu Eiropas Starpuniversitāšu cilvēktiesību un demokratizācijas centra (*EIUC*) darbības izmaksas, jo īpaši Eiropas Cilvēktiesību un demokratizācijas maģistra programmai un ES un ANO sadraudzības programmai, kas ir pilnībā pieejama trešo valstu pilsoņiem, kā arī citu izglītību, apmācību un pētījumu veikšanai, kas atbalsta cilvēktiesības un demokratizāciju;

f) ieguldījums starptautiskajos fondos, piemēram, fondos, kurus vada starptautiskas vai reģionālas organizācijas;

g) cilvēkresursi un materiālie resursi efektīvai Eiropas Savienības Vēlēšanu novērošanas misijai;

h) publiskie līgumi, kas definēti Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 88. pantā.

2. Par pasākumiem, ko finansē saskaņā ar šo regulu, var saņemt kopfinansējumu no šādiem palīdzības sniedzējiem noteiktā formā:

a) dalībvalstis un to vietējās iestādes, jo īpaši sabiedriskās un radniecīgas aģentūras;

b) citas valstis, kuras sniedz palīdzību, jo īpaši to sabiedriskās un radniecīgas aģentūras;

c) starptautiskas un reģionālas starpvaldību organizācijas;

d) uzņēmumi, firmas, citas privātas organizācijas un uzņēmumi, arodbiedrības, arodbiedrību federācijas, kā arī citi nevalstiskie dalībnieki.

3. Paralela kopfinansējuma gadījumā projekts vai programma tiek sadalīta vairākās skaidri nodalāmās daļās, kuras finansē dažādi partneri, nodrošinot kopfinansējumu tā, lai vienmēr var noteikt finansējuma gala lietojumu. Kopfinansējuma gadījumos kopējās projekta vai programmas izmaksas tiek sadalītas starp partneriem, kuri nodrošina kopfinansējumu, un resursi tiek apvienoti kopējā fondā, un nav iespējams noteikt katrai noteiktai darbībai, kas tiek veikta kā projekta vai programmas daļa, atvēlētā finansējuma avotu.

4. Kopfinansēšanas gadījumā Komisija var saņemt un vadīt fondus to organizāciju vārdā, kuras minētas 2. punkta a), b), un c) apakšpunktā, ar mērķi īstenot kopējus pasākumus. Šādos fondos rīkojas ar asignētiem ieņēmumiem saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 18. pantu.

5. Kopfinansēšanas gadījumā un citos pietiekami pamatos gadījumos, Komisija var uzticēt valsts iestādes uzdevumus, jo īpaši budžeta izpildes uzdevumus, organizācijām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1605/2002 54. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

6. Kopienas palīdzību saņēmējvalstīs nevar izmantot nodokļu un nodevu maksāšanai, kā arī maksājumu segšanai.

14. pants

Dalības noteikumi un izcelsmes noteikumi

1. Tādu iepirkuma un dotāciju līgumu piešķiršanā, ko finansē saskaņā ar šo regulu, var piedalīties visas fiziskas personas, kas ir Kopienas dalībvalsts pilsoņi, vai juridiskas personas, kas izveidotas Kopienas dalībvalstī, kādā Eiropas Kopienas pievienošanās vai atzītā kandidātvalstī vai Eiropas Ekonomiskās zonas valstī.

Tādu iepirkuma vai dotāciju līgumu piešķiršanā, ko finansē saskaņā ar šo regulu, var piedalīties arī visas fiziskas personas, kas ir Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Attīstības atbalsta komitejas noteiktās jaunattīstības valsts pilsoņi vai juridiskas personas, kas atrodas ESAO Attīstības atbalsta komitejas noteiktā jaunattīstības valstī, kā arī fiziskas un juridiskas personas, kas ir tiesīgas piedalīties saskaņā ar šo regulu. Komisija publicē un atjaunina jaunattīstības valstu sarakstu, kuru izveidojusi ESAO Attīstības atbalsta komiteja, pastāvīgi pārskatot sarakstu, un par to informē Padomi.

2. Piedalīties iepirkuma procedūrās un mērķfinansējuma līgumu piešķiršanā saskaņā ar šo regulu var arī visas fiziskās personas, kas ir pilsoņi, vai juridiskas personas, kas izveidotas jebkurā valstī, kas nav minēta 1. punktā, kur izveidota savstarpējā piekļuve to ārējai palīdzībai. Savstarpējo piekļuvi piešķir ikreiz, kad valsts piešķir vienlīdzīgas tiesības dalībvalstīm un attiecīgajai saņēmējai valstij.

Savstarpēju piekļuvi izveido ar īpašu lēmumu par attiecīgo valsti vai reģionālu valstu grupu. Šādu lēmumu pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. panta 2. punktā, un tas ir spēkā vismaz vienu gadu.

3. Piedalīties iepirkuma procedūrās un mērķfinansējuma līgumu piešķiršanā saskaņā ar šo regulu var arī starptautiskas organizācijas.

4. Noteikumi 1., 2. un 3. punktā neskar tiesīgu organizāciju dalību dalījumu kategorijās pēc būtības vai pēc to lokalizācijas attiecībā uz veicamo darbību mērķiem.

5. Ekspertu valsts piederībai nav nozīmes. Minētais neskar kvalitatīvas un finansiālas prasības, kas noteiktas Kopienas iepirkuma noteikumos.

6. Ja pasākumus, kas finansēti saskaņā ar šo regulu, īsteno centralizēti un netieši īpašas deleģētas Kopienas organizācijas, starptautiskas vai valsts sektora organizācijas vai organizācijas, kas vadās pēc privātajām tiesībām, taču to uzdevums

ir saistīts ar valsts sektoru, saskaņā ar 54. panta 2. punkta c) apakšpunktu Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002, piedalīties vadošās puses publiskā iepirkuma un dotāciju piešķiršanas procedūrās var fiziskas personas, kas ir to valstu pilsoņi, kurām ir pieeja Kopienas līgumiem un dotācijām saskaņā principiem, kas noteikti šā panta 1. punktā, un arī jebkuras citas valsts pilsoņi, kas atbilst vadošās puses noteikumiem un procedūrām, un juridiskas personas, kas izveidotas šajās valstīs.

7. Ja Kopienas palīdzība piešķirta darbībai, kuru īsteno caur kādu starptautisku organizāciju, piedalīties attiecīgajās līguma procedūrās var visas fiziskās un juridiskas personas, kas atbilstoši šim pantam ir uz to tiesīgas, kā arī visas fiziskās un juridiskās personas, kas ir tiesīgas atbilstoši šās organizācijas noteikumiem, rūpīgi jānodrošina, lai visiem palīdzības sniedzējiem tiktu piešķirtas vienlīdzīgas tiesības. Šie paši noteikumi attiecas uz piegādi, materiāliem un ekspertiem.

8. Ja Kopienas finansējums sedz darbību, kura tiek kopfinansēta ar kādu trešo valsti, kurai ir savstarpējā piekļuve, vai reģionālu organizāciju vai dalībvalsti, piedalīties attiecīgajās līguma procedūrās var visas fiziskās un juridiskās personas, kas atbilstoši šim pantam ir uz to tiesīgas, kā arī visas fiziskās un juridiskās personas, kas ir tiesīgas atbilstoši trešās valsts, reģionālu organizāciju vai dalībvalstu noteikumiem. Šie paši noteikumi attiecas uz piegādi, materiāliem un ekspertiem.

9. Visai piegādei un materiāliem, kuri iegādāti saskaņā ar līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, jābūt Kopienas vai tiesīgas valsts izcelsmei, kā noteikts 1. un 2. punktā. Jēdziens "izcelsme" šajā regulā ir definēts atbilstošajos Kopienas tiesību aktos par izcelsmes noteikumiem muitas vajadzībām.

10. Komisija var pietiekami pamatotos gadījumos atļaut piedalīties fiziskām un juridiskām personām no valstīm, kurām ir tradicionāli ekonomiski, tirdzniecības vai ģeogrāfiski sakari ar kaimiņvalstīm, vai no citām trešām valstīm, un iegādāties un izmantot dažādas izcelsmes piegādi un materiālus.

11. Atkāpes var pieļaut, pamatojoties uz produktu un pakalpojumu nepieejamību attiecīgo valstu tirgū, ārkārtējas steidzamības gadījumā vai, ja atbilstības noteikumi padarītu projekta, programmas vai darbības par neiespējamu vai ārkārtīgi to apgrūtinātu.

12. Piedāvājumu iesniedzēji, kam piešķirti līgumi, ievēro starptautiski atzītās darba tiesību pamatnormas, piemēram, Starptautiskās darba organizācijas darba tiesību pamatnormas, konvencijas par apvienošanās brīvību un koplīgumu slēgšanas tiesību atzīšanu, piespiedu un obligātā darba novēršanu, kā arī diskriminācijas novēršanu attiecībā uz nodarbinātību un profesionālu un bērnu darbaspēka aizliegšanu.

15. pants

Kopienas finanšu interešu aizsardzība

1. Ikviens līgums vai finansējuma līgums, kas slēgts īstenojot šo regulu, satur noteikumus, kas nodrošina Kopienas finansiālo interešu aizstāvību, īpaši attiecībā uz krāpšanu, korupciju vai citiem pārkāpumiem saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/1995 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību ⁽¹⁾, Padomes 1996. gada 11. novembra Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/1996 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.

2. Visos līgumos vai finansēšanas līgumos, kas noslēgti saskaņā ar šo regulu, Komisijai un Revīzijas palātai ir skaidri noteiktas tiesības veikt revīziju, izmantojot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, attiecībā uz visiem līgumslēdzējiem un apakšlīgumu slēdzējiem, kas ir saņēmuši kopienas finansējumu. Tie arī skaidri nosaka tiesības Komisijai veikt pārbaudes un inspekcijas uz vietas, kā noteikts Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/1996.

16. pants

Vērtēšana

1. Komisija pastāvīgi uzrauga un pārbauda savas programmas, attiecīgos gadījumos ar neatkarīgu ārēju novērtējumu palīdzību vērtē šo programmu efektivitāti, saskaņību un atbilstību, lai pārliecinātos, ka tās sasniegušas mērķus, un lai varētu formulēt ieteikumus ar nolūku uzlabot turpmākās darbības. Komisijai ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta vai Padomes ieteikumi par neatkarīgiem ārējiem novērtējumiem.

2. Informēšanas nolūkā Komisija nosūta savu novērtējuma ziņojumu 17. panta 1. punktā minētajai komitejai un Parlamentam. Dalībvalstis var lūgt iztirzāt īpašo vērtējumu 17. panta 1. punktā minētajā komitejā. Rezultātus izmanto, izstrādājot programmu un piešķirot resursus.

3. Komisija attiecīgi iesaista visas ieinteresētās personas, kas saskaņā ar šo regulu ir Kopienas palīdzības vērtēšanas posmā. Komisijai ir vēlams veikt vērtējumus kopīgi ar dalībvalstīm, starptautiskām organizācijām un citām organizācijām.

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

⁽³⁾ V L 136, 31.5.1999., 1.lpp.

III SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Demokrātijas un cilvēktiesību komiteja, turpmāk tekstā "Komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Padomes Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais periods ir 30 dienas.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

18. pants

Gada pārskats

1. Komisija pārbauda panākto virzību to palīdzības pasākumu īstenošanā, kas ir veikti saskaņā ar šo regulu, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei gada pārskatu par īstenošanu un rezultātus, kā arī, ja iespējams, arī par palīdzības būtiskākajiem ieguvumiem un ietekmi. Pārskatam ir jābūt neatņemamai Gada pārskata par Eiropas Kopienas attīstības politikas un ārējās palīdzības īstenošanu, kā arī ES gada pārskata par cilvēktiesībām, daļai.

2. Gada pārskatā ir jābūt informācijai attiecībā uz iepriekšējo gadu par finansētajiem pasākumiem, uzraudzības un novērtēšanas uzdevumu rezultātiem, saistītu partneru iesaistīšanos un budžeta saistību un maksājumu īstenošanu, kas ir sadalīta saskaņā ar globāliem, reģionāliem un valsts pasākumiem un palīdzības jomām. Tajā novērtē palīdzības rezultātus, pēc iespējas vairāk izmantojot īpašus un izmērāmus šīs palīdzības nozīmes rādītājus attiecībā uz šīs regulas mērķu ievērošanu.

19. pants

Finansējums

Finansējums šīs regulas īstenošanai no 2007. līdz 2013. gadam ir EUR 1 104 000 000. Gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstāde, ņemot vērā Finanšu shēmu 2007.–2013. gadam.

20. pants

Pārskatīšana

Ne vēlāk kā līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz pārskatu, ar ko novērtē šīs regulas īstenošanu pirmajos trijos gados, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu, ar ko ievieš nepieciešamās šīs regulas modifikācijas

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. decembris

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1890/2006

(2006. gada 20. decembris),

ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 571/88 par Kopienas lauku saimniecību struktūras apsekojumu organizēšanu saistībā ar finanšu līdzekļu apjomu laikposmam no 2007. līdz 2009. gadam un maksimālo Kopienas ieguldījumu Bulgārijai un Rumānijai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās aktu un jo īpaši tā 56. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto kārtību ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EEK) Nr. 571/88 ⁽²⁾ ir paredzēts atlīdzināt dalībvalstīm summu, kas nepārsniedz maksimālo summu par apsekojumu, kā ieguldījumu radušos izdevumu segšanai.

(2) Lai veiktu lauku saimniecību struktūras apsekojumus, būs vajadzīgs ievērojams Kopienas un dalībvalstu finansējums, lai izpildītu Kopienas iestāžu izvirzītās prasības informācijai.

(3) Ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos un 2007. gadā veicot lauku saimniecību struktūras apsekojumus šajās jaunajās dalībvalstīs, ir jāparedz maksimālais Kopienas ieguldījums par apsekojumu; šis pielāgojums ir vajadzīgs pievienošanās dēļ, jo tas nav paredzēts Pievienošanās aktā.

(4) Šajā regulā ir paredzēts finansējums atlikušajam programmas laikposmam, kas budžeta lēmējinstīcijai ir galvenā atsauce ikgadējās budžeta procedūras laikā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīguma (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ 37. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 571/88 groza šādi:

1. Regulas 14. panta 1. punkta pirmajai daļai pievieno šādus ievilkumus:

— EUR 2 000 000 Bulgārijai un Rumānijai.

— EUR 2 000 000 Rumānijai.”

2. Regulas 14. panta 1. punkta trešo, ceturto un piekto daļu aizstāj ar šādu:

“Finansējumu šīs programmas īstenošanai, ieskaitot apropriācijas, kas vajadzīgas Eurofarm projekta vadīšanai, 2007.–2009. gadam nosaka EUR 20 400 000 apmērā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 20. decembra Lēmums.

⁽²⁾ OV L 56, 2.3.1988., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 204/2006 (OV L 34, 7.2.2006., 3. lpp.).

Gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstīcija finanšu plāna robežās.”

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tās 1. panta 1. punktu piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. decembris.

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1891/2006

(2006. gada 18. decembris),

ar ko groza Regulas (EK) Nr. 6/2002 un (EK) Nr. 40/94, lai nodrošinātu, ka stājas spēkā Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾ ir izveidota Kopienas dizainparaugu sistēma, kurā uzņēmumi vienā procedūrā var iegūt Kopienas dizainparaugus, kuriem ir vienveida aizsardzība un tiesiskās sekas visā Kopienas teritorijā.

(2) Pēc sagatavošanas darbiem, ko uzsāka un veica Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija (PIŪO), piedaloties dalībvalstīm, kas ir Hāgas Savienības locekles, dalībvalstīm, kuras nav Hāgas Savienības locekles, un Eiropas Kopienai, Ženēvā šajā nolūkā sasauktā diplomātiskā konference 1999. gada 2. jūlijā pieņēma Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktu (turpmāk – “Ženēvas Akts”).

(3) Ar Padomes Lēmumu 954 apstiprināja Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktam ⁽²⁾ un Padomes priekšsēdētāju pilnvaroja deponēt pievienošanās dokumentu PIŪO ģenerāldirektoram no dienas, kad Padome pieņēmusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka stājas spēkā Kopienas pievienošanās Ženēvas Aktam. Minētie pasākumi iekļauti šajā regulā.

(4) Attiecīgie pasākumi būtu jāiekļauj Regulā (EK) Nr. 6/2002, iekļaujot jaunu sadaļu par “Dizainparaugu starptautisko reģistrāciju”.

(5) Noteikumiem un procedūrām, kas attiecas uz starptautisko reģistrāciju, kurā norādīta Kopiena, principā būtu jābūt tādiem pašiem kā noteikumiem un procedūrām, ko piemēro Kopienas dizainparaugu pieteikumiem. Saskaņā ar šo principu, pirms starptautiskā reģistrācija, kurā norādīta Kopiena, gūst tās pašas tiesiskās sekas, ko reģistrēts Kopienas dizainparaugs, būtu jāpārbauda, vai pastāv neregistrējamības pamatojumi. Līdzīgi uz starptautisko reģistrāciju, kam ir tādas pašas tiesiskās sekas, kādas reģistrētam Kopienas dizainparaugam, būtu jāattiecinā tie paši noteikumi par spēkā neesamības atzīšanu, kurus attiecinā uz reģistrētiem Kopienas dizainparaugiem.

(6) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 6/2002.

(7) Kopienas pievienošanās Ženēvas Aktam radīs jaunu ienākumu avotu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi). Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 40/94 134. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Neskarot citus ienākumu veidus, ienākumi ietver kopējās maksas, kas maksājamas atbilstīgi regulām par maksām, kopējās maksas, kas saskaņā ar šīs regulas 140. pantā minēto Madrides Protokolu maksājamas par starptautisko reģistrāciju, kurā norādītas Eiropas Kopienas, un citi maksājumi, ko izdara Madrides Protokola līgumslēdzējam pusēm, kopējās maksas, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.c pantā minēto Ženēvas Aktu maksājamas par starptautisko reģistrāciju, kurā norādīta Eiropas Kopiena, un citus maksājumus, ko izdara Ženēvas Akta līgumslēdzējam pusēm, un, ciktāl tas vajadzīgs, subsīdiju, kas ierakstīta īpašā Eiropas Kopienas vispārējā budžeta pozīcijā Komisijas iedaļā.”.

⁽¹⁾ OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2005. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 18 lpp.

⁽³⁾ OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2005. gada Pievienošanās aktu.

2. pants

Regulu (EK) Nr. 6/2002 groza šādi:

1. Regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) ja Kopienas dizainparaugs ir konfliktā ar iepriekšēju dizainparaugu, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pēc šā Kopienas dizainparauga pieteikuma iesniegšanas dienas, vai, ja pieprasīta prioritāte, pēc tā prioritātes datuma, un kas no datuma pirms minētā datuma ir aizsargāts:

- i) kā reģistrēts Kopienas dizainparaugs vai ar šāda dizainparauga pieteikumu,

vai

- ii) ar dalībvalstī reģistrētām dizainparauga tiesībām, vai ar šādu tiesību pieteikumu,

vai

- iii) ar dizainparauga tiesībām, kuras reģistrētas saskaņā ar Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktu, kurš pieņemts Ženēvā 1999. gada 2. jūlijā, turpmāk – “Ženēvas Akts”, kas apstiprināts ar Padomes Lēmumu 2006/954/EK un ir spēkā Kopienā, vai ar šādu tiesību iegūšanas pieteikumu;”

2. Regulā pēc XI sadaļas iekļauj šādu sadaļu:

“XIA SADAĻA

DIZAINPARAUGU STARPTAUTISKĀ REĢISTRĀCIJA

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

106.a pants

Noteikumu piemērošana

1. Ja vien šajā sadaļā nav paredzēts citādi, šo regulu un visas tās īstenošanas regulas, kas pieņemtas saskaņā ar 109. pantu, *mutatis mutandis*, piemēro dizainparaugu reģistrācijai, ko izdara starptautiskajā reģistrā, kuru uztur Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskais birojs, (turpmāk – “starptautiskā reģistrācija” un “Starptautiskais birojs”) un kurā saskaņā ar Ženēvas Aktu norādīta Kopiena.

2. Visiem tādas starptautiskās reģistrācijas ierakstiem, kurā norādīta Kopiena un kurus izdara Starptautiskajā reģistrā, ir tādas pašas tiesiskas sekas kā ierakstiem biroja Kopienas dizainparaugu reģistrā, un visām tādas starptautiskās reģistrācijas publikācijām *Starptautiskā Biroja Biļetenā*, kurā norādīta Kopiena, ir tādas pašas tiesiskas sekas kā publikācijām *Kopienas Dizainparaugu Biļetenā*.

2. iedaļa

Starptautiskā reģistrācija, kurā norādīta kopiena

106.b pants

Starptautiskā pieteikuma iesniegšanas procedūra

Starptautiskos pieteikumus saskaņā ar Ženēvas Akta 4. panta 1. punktu iesniedz tieši Starptautiskajā birojā.

106.c pants

Maksas par norādījumu

Ženēvas Akta 7. panta 1. punktā minētās noteiktās maksas par norādījumu aizstāj ar individuālu maksu par norādījumu.

106.d pants

Tādas starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas, kurā norādīta Eiropas Kopiena

1. Starptautiskajai reģistrācijai, kurā norādīta Kopiena, no Ženēvas Akta 10. panta 2. punktā minētās reģistrācijas dienas ir tādas pašas tiesiskas sekas kā reģistrēta Kopienas dizainparauga pieteikumam.

2. Ja par atteikumu nav paziņots vai ja šāds atteikums ir atsaukts, dizainparauga starptautiskajai reģistrācijai, kurā norādīta Kopiena, no 1. punktā minētās dienas ir tādas pašas tiesiskas sekas kā dizainparauga reģistrācijai par reģistrētu Kopienas dizainparaugu.

3. Saskaņā ar īstenošanas regulā ietvertajiem nosacījumiem Birojs sniedz informāciju par 2. punktā minēto starptautisko reģistrāciju.

106.e pants

Atteikums

1. Ja, veicot starptautiskās reģistrācijas pārbaudi, Birojs konstatē, ka dizainparaugs, kam prasīta aizsardzība, neatbilst 3. panta a) apakšpunktā ietvertajai definīcijai, vai tas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem, vēlākais sešus mēnešus no starptautiskās reģistrācijas publikācijas dienas Birojs nosūta Starptautiskajam birojam paziņojumu par atteikumu.

Paziņojumā norāda pamatojumus, uz kuriem balstīts atteikums.

2. Starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas Kopienā nenoraida, pirms īpašniekam nav sniegta iespēja atteikties no starptautiskās reģistrācijas attiecībā uz Kopienas vai iesniegt apsvērumus.

3. Atteikuma iemeslu pārbaudes nosacījumus nosaka īstenošanas regulā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 18. decembris.

106.f pants

Starptautiskās reģistrācijas tiesisko seku atzīšana par spēkā neesošām

1. Starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas Kopienā var atzīt par spēkā neesošām daļēji vai kopumā saskaņā ar VI un VII sadaļā paredzēto procedūru vai ar Kopienas dizainparaugu tiesas nolēmumu, pamatojoties uz pretpasību pārkāpumu tiesvedībā.

2. Kad Birojs ir informēts par spēkā neesamības atzīšanu, tas par to paziņo Starptautiskajam birojam.”

3. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad attiecībā uz Eiropas Kopienas stājas spēkā Ženēvas Akts.

Šīs regulas spēkā stāšanās datumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 27. marts),

lai parakstītu un provizoriski piemērotu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem

(2006/953/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,

Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināta Nolīguma parakstīšana starp Eiropas Kopienu un Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem, ņemot vērā Padomes lēmumu par minētā nolīguma noslēgšanu.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

tā kā:

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kuras ir tiesīgas Kopienas vārdā parakstīt Nolīgumu, ņemot vērā tā noslēgšanu.

(1) Padome 2003. gada 5. jūnijā pilnvaroja Komisiju sākt sarunas ar trešām valstīm, lai ar Kopienas nolīgumu aizstātu dažus noteikumus pašlaik spēkā esošajos divpusējos nolīgumos.

3. pants

Līdz tā spēkā stāšanās dienai Nolīgumu piemēro provizoriski, sākot no pirmā mēneša pirmās dienas pēc dienas, kad Puses viena otru ir informējušas par to, ka ir pabeigtas šim nolūkam vajadzīgās procedūras.

(2) Komisija Kopienas vārdā ir apspriedusi nolīgumu ar Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (turpmāk "Nolīgums") saskaņā ar mehānismiem un norādījumiem, kas ietverti pielikumā Padomes lēmumam, ar kuru Komisija ir pilnvarota sākt sarunas ar trešām valstīm, lai ar Kopienas nolīgumu aizstātu dažus noteikumus pašlaik spēkā esošajos divpusējos nolīgumos.

4. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots sniegt Nolīguma 8. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu.

(3) Ņemot vērā tā iespējamo noslēgšanu vēlāk, nolīgums būtu jāparaksta un provizoriski jāpiemēro,

Briselē, 2006. gada 27. marts

*Padomes vārdā -
priekšsēdētājs
M. GORBACH*

NOLĪGUMS**starp Eiropas Kopienu un Marokas Karalisti par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem**

EIROPAS KOPIENA,

no vienas puses, un

MAROKAS KARALISTE,

no otras puses,

(turpmāk "Puses"),

IEVĒROJOT, ka starp vairākām Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Marokas Karalisti ir noslēgti divpusēji nolīgumi gaisa pārvadājumu pakalpojumiem, kuros ietvertie noteikumi ir pretrunā Eiropas Kopienas tiesību aktiem,

IEVĒROJOT, ka Eiropas Kopienai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz vairākiem aspektiem, kas var tikt iekļauti divpusējos gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumos starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un trešām valstīm,

IEVĒROJOT, ka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem Kopienas gaisa pārvadātājiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, ir tiesības uz nediskriminētu piekļuvi lidojuma maršrutiem starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un trešām valstīm,

NĒMOT VĒRĀ nolīgumus starp Eiropas Kopienas un dažām trešām valstīm, kas nodrošina šo trešo valstu valstspiederīgajiem iespēju kļūt par tādu gaisa pārvadātāju īpašniekiem, kas ir licencēti saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem,

ATZĪSTOT, ka tos noteikumus divpusējos gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumos starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Marokas Karalisti, kuri ir pretrunā Eiropas Kopienas tiesību aktiem, ir jāaskaņo ar šiem Kopienas tiesību aktiem, tādējādi izveidojot stabilu juridisko pamatu gaisa pārvadājumu pakalpojumiem starp Eiropas Kopienas un Marokas Karalisti un saglabājot šo gaisa pārvadājumu pakalpojumu nepārtrauktību,

IEVĒROJOT, ka Eiropas Kopienas mērķis šajās sarunās nav palielināt kopējo gaisa pārvadājumu pakalpojumu apjomu starp Eiropas Kopienas un Marokas Karalisti, ietekmēt līdzsvaru starp Kopienas gaisa pārvadātājiem un Marokas Karalistes gaisa pārvadātājiem vai apspriest grozījumus esošajos divpusējos gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumos par satiksmes tiesībām,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

2. *Pants*

Norādīšana, ko veic dalībvalsts

1. *Pants*

Vispārēji noteikumi

1. Šajā nolīgumā "dalībvalsts" ir Eiropas Kopienas dalībvalsts.

2. Šā nolīguma I pielikumā uzskaitītajos nolīgumos esošās atsaucē uz tās dalībvalsts valstspiederīgajiem, kas ir attiecīgā nolīguma Puse, uzskata par atsaucēm uz Eiropas Kopienas dalībvalstu valstspiederīgajiem.

3. Šā nolīguma I pielikumā uzskaitītajos nolīgumos esošās atsaucē uz tās dalībvalsts gaisa pārvadātājiem vai aviosabiedrībām, kas ir attiecīgā nolīguma Puse, uzskata par atsaucēm uz attiecīgās dalībvalsts norādītiem gaisa pārvadātājiem vai aviosabiedrībām.

1. Šā panta 2. un 3. punkts aizstāj atbilstīgos noteikumus pantos, kas uzskaitīti, attiecīgi, II pielikuma a) un b) punktā, saistībā ar, attiecīgi, gaisa pārvadātāju norādīšanu, ko veic attiecīgā dalībvalsts, pilnvarām un atļaujām, ko tiem piešķir Marokas Karaliste, un gaisa pārvadātāju atļauju vai pilnvaru atteikumu, atsaukšanu, apturēšanu vai ierobežošanu.

2. Saņemot kādas dalībvalsts norādi, Marokas Karaliste ar mazāko iespējamo procedūras kavēšanos piešķir atbilstīgas pilnvaras un atļaujas, ja:

i) gaisa pārvadātājs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu veic uzņēmējdarbību norādītās dalībvalsts teritorijā, un tam ir derīga darbības licence saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem;

ii) dalībvalsts, kas ir atbildīga par aviācijas uzņēmuma sertifikāta izdošanu, faktiski īsteno un nodrošina reglamentējošu gaisa pārvadātāja kontroli, un norādē ir skaidri identificēta attiecīgā aeronavigācijas iestāde;

un

iii) gaisa pārvadātājs - tieši vai sakarā ar lielākās daļas īpašumtiesībām - pieder un turpina piederēt dalībvalstīm un/vai dalībvalstu valstspiederīgajiem, un/vai citām valstīm, kas uzskaitītas III pielikumā, un/vai šo citu valstu valstspiederīgajiem, un šis valstis un/vai šie valstspiederīgie to pastāvīgi faktiski kontrolē.

3. Marokas Karaliste var atteikt, atsaukt, apturēt vai ierobežot dalībvalsts norādīta gaisa pārvadātāja pilnvaras vai atļaujas, ja:

i) gaisa pārvadātājs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu neveic uzņēmējdarbību norādītās dalībvalsts teritorijā, vai arī tam nav derīgas darbības licences saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem;

ii) dalībvalsts, kas ir atbildīga par aviācijas uzņēmuma sertifikāta izdošanu, faktiski neīsteno vai nenodrošina reglamentējošu gaisa pārvadātāja kontroli, vai arī norādē nav skaidri identificēta attiecīgā aeronavigācijas iestāde;

vai

iii) gaisa pārvadātājs - tieši vai sakarā ar lielākās daļas īpašumtiesībām - nepieder dalībvalstīm un/vai dalībvalstu valstspiederīgajiem, un/vai arī citām valstīm, kas uzskaitītas III pielikumā, un/vai šo citu valstu valstspiederīgajiem, vai arī minētie to faktiski nekontrolē.

Īstenojot savas tiesības saskaņā ar šo punktu, Marokas Karaliste Kopienas gaisa pārvadātājus nediskriminē valstspiederības dēļ.

4. Šā panta 5. un 6. punkts aizstāj atbilstīgos noteikumus pantos, kas uzskaitīti, attiecīgi, II pielikuma a) un b) punktā, saistībā ar, attiecīgi, gaisa pārvadātāju norādīšanu, ko veic Marokas Karaliste, pilnvarām un atļaujām, ko tiem piešķir attiecīgā dalībvalsts, un gaisa pārvadātāju atļauju vai pilnvaru atteikumu, atsaukšanu, apturēšanu vai ierobežošanu.

5. Saņemot Marokas Karalistes norādi, attiecīgā dalībvalsts ar mazāko iespējamo procedūras kavēšanos piešķir atbilstīgas pilnvaras un atļaujas, ja:

i) gaisa pārvadātājs veic uzņēmējdarbību Marokas Karalistē, un tam ir derīga darbības licence vai cits līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar Marokas Karalistes tiesību aktiem;

ii) Marokas Karaliste faktiski īsteno un nodrošina reglamentējošu gaisa pārvadātāja kontroli;

un

iii) gaisa pārvadātājs - tieši vai sakarā ar lielākās daļas īpašumtiesībām - pieder un turpina piederēt Marokas Karalistei un/vai tās valstspiederīgajiem, vai dalībvalstīm un/vai to valstspiederīgajiem, un Marokas Karaliste un/vai tās valstspiederīgie, vai arī dalībvalstis un/vai to valstspiederīgie to pastāvīgi faktiski kontrolē, ja vien attiecīgajā nolīgumā, kas uzskaitīts I pielikumā, šajā sakarā nav paredzēti labvēlīgāki noteikumi.

6. Attiecīgā dalībvalsts var atteikt, atsaukt, apturēt vai ierobežot Marokas Karalistes norādīta gaisa pārvadātāja pilnvaras vai atļaujas, ja:

i) gaisa pārvadātājs neveic uzņēmējdarbību Marokas Karalistē, vai arī tam nav derīgas darbības licences saskaņā ar Marokas Karalistes tiesību aktiem;

ii) Marokas Karaliste faktiski neīsteno vai nenodrošina reglamentējošu gaisa pārvadātāja kontroli;

vai

iii) gaisa pārvadātājs - tieši vai sakarā ar lielākās daļas īpašumtiesībām - nepieder Marokas Karalistei un/vai tās valstspiederīgajiem, vai dalībvalstīm un/vai to valstspiederīgajiem, vai arī minētie to faktiski nekontrolē, ja vien attiecīgajā nolīgumā, kas uzskaitīts I pielikumā, šajā sakarā nav paredzēti labvēlīgāki noteikumi.

3. Pants

Tiesības attiecībā uz reglamentējošu kontroli

1. Šā panta 2. punkts papildina III pielikuma c) punktā uzskaitītos pantus.

2. Ja dalībvalsts ir norādījusi gaisa pārvadātāju, kura reglamentējošo kontroli īsteno un nodrošina kāda cita dalībvalsts, Marokas Karalistes tiesības saskaņā ar drošības noteikumiem nolīgumā, kas noslēgts starp dalībvalsti, kura norādījusi gaisa pārvadātāju, un Marokas Karalisti, tāpat piemēro gan attiecībā uz drošības standartu pieņemšanu, īstenošanu vai uzturēšanu, ko veic šī cita dalībvalsts, gan attiecībā uz šā gaisa pārvadātāja darbības atļauju.

*4. Pants***Nodokļu uzlikšana aviācijas degvielai**

1. Šā panta 2. punkts papildina II pielikuma d) punktā uzskaitītos pantus.
2. Neskarot citus noteikumus par pretējo, II pielikuma d) punktā uzskaitītie nolīgumi neliedz dalībvalstij nediskriminējoši uzlikt nodokļus, nodevas, maksu vai citus maksājumus par degvielu, tās teritorijā piegādā izmantošanai tādu Marokas Karalistes norādītu gaisa pārvadātāju lidaparātos, kuri veic lidojumus maršrutā no kādas vietas šīs dalībvalsts teritorijā uz citu vietu šīs dalībvalsts vai citas dalībvalsts teritorijā.

*5. Pants***Tarifi**

1. Šā panta 2. punkts papildina II pielikuma e) punktā uzskaitītos pantus.
2. Uz tarifiem, ko saskaņā ar kādu no I pielikumā uzskaitītajiem nolīgumiem, kurā ir kāds no II pielikuma e) punktā uzskaitītajiem noteikumiem, Marokas Karalistes norādīti gaisa pārvadātāji piemēro par pārvadājumiem, kas pilnībā veikti Eiropas Kopienas teritorijā, attiecas Eiropas Kopienas tiesību akti.
3. Uz tarifiem, ko saskaņā ar kādu no I pielikumā uzskaitītajiem nolīgumiem, kurā ir kāds no II pielikuma e) punktā uzskaitītajiem noteikumiem, dalībvalstu norādīti gaisa pārvadātāji piemēro par pārvadājumiem, kas pilnībā veikti Marokas Karalistes teritorijā, attiecas Marokas Karalistes tiesību akti.

*6. Pants***Nolīguma pielikumi**

Šā nolīguma pielikumi ir tā sastāvdaļa.

TO APLIECINOT, pilnvarotie ir parakstījuši šo nolīgumu.

[...], divos oriģināleksemplāros, [...] gada [...], angļu, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un arābu valodā.

*7. Pants***Pārskatīšana vai grozījumi**

Puses, savstarpēji vienojoties, jebkurā laikā var pārskatīt vai grozīt šo nolīgumu.

*8. Pants***Stāšanās spēkā un provizoriska piemērošana**

1. Šis nolīgums stājas spēkā dienā, kad Puses ir viena otrai rakstiski paziņojušas, ka ir pabeigtas to attiecīgās iekšējās procedūras, kas vajadzīgas, lai nolīgums stātos spēkā.
2. Neskarot 1. punktu, Puses vienojas provizoriski piemērot šo nolīgumu no tā pirmā mēneša pirmās dienas, kurš ir pēc datuma, kad Puses ir viena otrai paziņojušas par šim nolūkam vajadzīgo procedūru pabeigšanu.
3. Nolīgumi un citi pasākumi starp dalībvalstīm un Marokas Karalisti, kas šā nolīguma parakstīšanas dienā vēl nav stājušies spēkā un ko vēl nepiemēro provizoriski, ir uzskaitīti I pielikuma b) punktā. Šo nolīgumu piemēro visiem šādiem nolīgumiem un pasākumiem, tiem stājoties spēkā vai tos piemērojot provizoriski.

*9. Pants***Nolīguma izbeigšana**

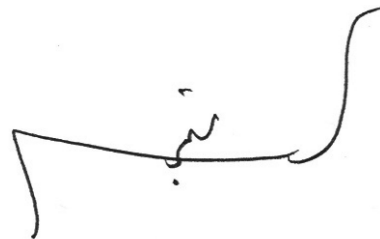
1. Ja tiek izbeigts kāds no I pielikumā uzskaitītajiem nolīgumiem, vienlaikus izbeidzas visi šā nolīguma noteikumi, kas attiecas uz atbilstīgo I pielikumā uzskaitīto nolīgumu.
2. Ja tiek izbeigti visi I pielikumā uzskaitītie nolīgumi, vienlaikus izbeidzas šis nolīgums.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapens vägnar



عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké královstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko



عن المملكة المغربية

PIELIKUMS

Šā nolīguma 1. pantā minēto nolīgumu saraksts

- a) Gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumi starp Marokas Karalisti un Eiropas Kopienas dalībvalstīm, kuri šā nolīguma parakstīšanas dienā ir noslēgti, parakstīti un/vai tiek piemēroti provizoriski:
- Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Beļģijas Karalistes valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Rabatā, 1958. gada 20. janvārī (turpmāk "Marokas un Beļģijas nolīgums");
Papildinājumi izdarīti ar 1958. gada 20. janvāra Notu apmaiņu;
Jaunākie grozījumi izdarīti ar Saprašanās memorandu, kas parakstīts Rabatā, 2002. gada 11. jūnijā.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Rabatā, 1961. gada 8. maijā un par kuru Čehijas Republika ir iesniegusi pārņemšanas deklarāciju (turpmāk "Marokas un Čehijas Republikas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgums starp Dānijas Karalistes valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Rabatā, 1977. gada 14. novembrī (turpmāk "Marokas un Dānijas nolīgums");
Papildinājumi izdarīti ar 1977. gada 14. novembra Notu apmaiņu.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Marokas Karalisti, parakstīts Bonnā, 1961. gada 12. oktobrī (turpmāk "Marokas un Vācijas nolīgums");
Grozījumi izdarīti ar Saprašanās memorandu, kas parakstīts Bonnā, 1991. gada 12. decembrī.
Grozījumi izdarīti ar 1997. gada 9. aprīļa un 1998. gada 16. februāra Notu apmaiņu.
Jaunākie grozījumi izdarīti ar Saprašanās memorandu, kas parakstīts Rabatā, 1998. gada 15. jūlijā.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Grieķijas Republikas valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Atēnās, 1998. gada 6. oktobrī (turpmāk "Marokas un Grieķijas nolīgums");
Tas jāskata kopā ar Saprašanās memorandu, kas parakstīts Atēnās, 1998. gada 6. oktobrī.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Spānijas valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Madridē, 1970. gada 7. jūlijā (turpmāk "Marokas un Spānijas nolīgums");
Jaunākie papildinājumi izdarīti ar 2003. gada 12. augusta un 2003. gada 25. augusta Vēstuļu apmaiņu.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Francijas Republikas valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Rabatā, 1957. gada 25. oktobrī (turpmāk "Marokas un Francijas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Itālijas Republikas valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Romā, 1967. gada 8. jūlijā (turpmāk "Marokas un Itālijas nolīgums");
Grozījumi izdarīti ar Saprašanās memorandu, kas parakstīts Romā, 2000. gada 13. jūlijā.
Jaunākie grozījumi izdarīti ar 2001. gada 17. oktobra un 2002. gada 3. janvāra Notu apmaiņu;
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Latvijas Republikas valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Varšavā, 1999. gada 19. maijā (turpmāk "Marokas un Latvijas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Luksemburgas Lielhercogistes valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Bonnā, 1961. gada 5. jūlijā (turpmāk "Marokas un Luksemburgas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Ungārijas Tautas Republiku un Marokas Karalisti, parakstīts Rabatā, 1967. gada 21. martā (turpmāk "Marokas un Ungārijas nolīgums");

- Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Maltas Republikas valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Rabatā, 1983. gada 26. maijā (turpmāk "Marokas un Maltas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Viņas Majestātes Nīderlandes karalienes valdību un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdību, parakstīts Rabatā, 1959. gada 20. maijā (turpmāk "Marokas un Nīderlandes nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Austrijas Federālo valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Rabatā, 2002. gada 27. februārī (turpmāk "Marokas un Austrijas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Polijas Tautas Republikas valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Rabatā, 1969. gada 29. novembrī (turpmāk "Marokas un Polijas nolīgums");
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Portugāli un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Rabatā, 1958. gada 3. aprīlī (turpmāk "Marokas un Portugāles nolīgums"),
Papildinājumi izdarīti ar Protokolu, kas parakstīts Lisabonā, 1975. gada 19. decembrī.
Jaunākie papildinājumi izdarīti ar Protokolu, kas parakstīts Lisabonā, 2003. gada 1. novembrī.
 - Gaisa pārvadājumu nolīgums starp Zviedrijas Karalistes valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Rabatā, 1977. gada 14. novembrī (turpmāk "Marokas un Zviedrijas nolīgums");
Papildinājumi izdarīti ar 1977. gada 14. novembra Notu apmaiņu.
 - Gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgums starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdību un Marokas Karalistes valdību, parakstīts Londonā, 1965. gada 22. oktobrī (turpmāk "Marokas un Apvienotās Karalistes nolīgums").
Grozījumi izdarīti ar 1968. gada 10. oktobra un 14. oktobra Notu apmaiņu.
Grozījumi izdarīti ar Protokolu, kas parakstīts Londonā, 1997. gada 14. martā.;
Grozījumi izdarīti ar Protokolu, kas parakstīts Rabatā, 1997. gada 17. oktobrī.
- b) Gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumi un citi pasākumi, kas parafēti vai parakstīti starp Marokas Karalisti un Eiropas Kopienas dalībvalstīm un kas šā nolīguma parakstīšanas dienā vēl nav stājušies spēkā un netiek piemēroti provizoriski:
- Gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgums starp Nīderlandes Karalistes valdību un Marokas Karalistes valdību, kas kā 1. pielikums pievienots Saprašanās memorandam, kurš parakstīts Hāgā, 2001. gada 20. jūnijā (turpmāk "Marokas – Nīderlandes parafētais nolīgums").
-

II PIELIKUMS

I pielikumā uzskaitīto nolīgumu to pantu saraksts, kas minēti šā nolīguma 2. līdz 5. pantā

- a) Dalībvalsts norāde:
- Marokas un Beļģijas nolīguma 18. pants;
 - Marokas un Čehijas Republikas nolīguma 13. pants;
 - Marokas un Dānijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Vācijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Grieķijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Spānijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Francijas nolīguma 12. pants;
 - Marokas un Itālijas nolīguma 14. pants;
 - Marokas un Latvijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Luksemburgas nolīguma 14. pants;
 - Marokas un Ungārijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Maltas nolīguma 16. pants;
 - Marokas un Nīderlandes nolīguma 17. pants;
 - Marokas un Nīderlandes parafētā nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Austrijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Polijas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Portugāles nolīguma 13. pants;
 - Marokas un Zviedrijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Apvienotās Karalistes nolīguma 3. pants.
- b) Pilnvaru vai atļauju atteikums, atsaukšana, apturēšana vai ierobežošana:
- Marokas un Beļģijas nolīguma 5. pants;
 - Marokas un Čehijas Republikas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Dānijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Vācijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Grieķijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Spānijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Francijas nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Itālijas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Latvijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Luksemburgas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Ungārijas nolīguma 8. pants;
 - Marokas un Maltas nolīguma 9. pants;

- Marokas un Nīderlandes nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Nīderlandes parafētā nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Austrijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Polijas nolīguma 8. pants;
 - Marokas un Portugāles nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Zviedrijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Apvienotās Karalistes nolīguma 4. pants.
- c) Reglamentējošā kontrole:
- Marokas un Vācijas nolīguma 9.a pants;
 - Marokas un Grieķijas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Itālijas nolīguma 5.a pants;
 - Marokas un Luksemburgas nolīguma 5. pants;
 - Marokas un Ungārijas nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Nīderlandes parafētā nolīguma 17. pants.
- d) Nodokļu uzlikšana aviācijas degvielai:
- Marokas un Beļģijas nolīguma 7. pants;
 - Marokas un Čehijas Republikas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Dānijas nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Vācijas nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Grieķijas nolīguma 10. pants;
 - Marokas un Spānijas nolīguma 5. pants;
 - Marokas un Francijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Itālijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Latvijas nolīguma 14. pants;
 - Marokas un Luksemburgas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Ungārijas nolīguma 4. pants;
 - Marokas un Maltas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Nīderlandes nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Nīderlandes parafētā nolīguma 10. pants;
 - Marokas un Austrijas nolīguma 9. pants;
 - Marokas un Polijas nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Portugāles nolīguma 3. pants;
 - Marokas un Zviedrijas nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Apvienotās Karalistes nolīguma 5. pants.

- e) Tarifi pārvadājumiem Eiropas Kopienā:
- Marokas un Beļģijas nolīguma 19. pants;
 - Marokas un Čehijas Republikas nolīguma 19. pants;
 - Marokas un Dānijas nolīguma 9. pants;
 - Marokas un Vācijas nolīguma 9. pants;
 - Marokas un Grieķijas nolīguma 13. pants;
 - Marokas un Spānijas nolīguma 11. pants;
 - Marokas un Francijas nolīguma 17. pants;
 - Marokas un Itālijas nolīguma 20. pants;
 - Marokas un Latvijas nolīguma 10. pants;
 - Marokas un Luksemburgas nolīguma 20. pants;
 - Marokas un Ungārijas nolīguma 17. pants;
 - Marokas un Maltas nolīguma 19. pants;
 - Marokas un Nīderlandes nolīguma 18. pants;
 - Marokas un Nīderlandes parafētā nolīguma 6. pants;
 - Marokas un Austrijas nolīguma 13. pants;
 - Marokas un Polijas nolīguma 19. pants;
 - Marokas un Portugāles nolīguma 18. pants;
 - Marokas un Zviedrijas nolīguma 9. pants;
 - Marokas un Apvienotās Karalistes nolīguma 9. pants.
-

*III PIELIKUMS***Šā nolīguma 2. pantā minēto citu valstu saraksts**

- a) Islandes Republika (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu);
 - b) Lihtenšteinas Firstiste (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu);
 - c) Norvēģijas Karaliste (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu);
 - d) Šveices Konfederācija (saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa pārvadājumiem).
-

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris),

ar ko apstiprina Eiropas Kopienas pievienošanas Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas Aktam, kurš pieņemts Ženēvā 1999. gada 2. jūlijā

(2006/954/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 308. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu, un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾, kuras pamatā ir Līguma 308. pants, mērķis ir izveidot tirgu, kas pienācīgi darbojas un kur ir līdzīgi apstākļi kā valsts tirgū. Lai izveidotu šādu tirgu un lai tas aizvien lielākā mērā kļūtu par vienotu tirgu, ar minēto regulu ir izveidota Kopienas dizainparaugu sistēma, kurā uzņēmumi vienā procedūrā var iegūt Kopienas dizainparaugus, kuriem ir vienveida aizsardzība un tiesiskās sekas visā Kopienas teritorijā.

(2) Pēc sagatavošanas darbiem, ko uzsāka un veica Pasaules intelektuālā īpašuma organizācija (PIŪO), piedaloties dalībvalstīm, kas ir Hāgas Savienības locekles, dalībvalstīm, kuras nav Hāgas Savienības locekles, un Eiropas Kopienai, Ženēvā šajā nolūkā sasauktā diplomātiskā konference 1999. gada 2. jūlijā pieņēma Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktu (turpmāk — "Ženēvas akts").

(3) Ženēvas aktu pieņēma, lai dizainparaugu starptautiskajā deponēšanā, kas paredzēta ar Londonas aktu, kurš pieņemts 1934. gada 2. jūnijā, un Hāgas Aktu, kurš pieņemts 1960. gada 28. novembrī, ieviestu konkrētus jauninājumus.

(4) Ženēvas akta mērķi ir attiecināt starptautiskās reģistrācijas Hāgas sistēmu uz jauniem locekļiem un vairāk piesaistīt pieteikuma iesniedzējus. Salīdzinājumā ar Londonas aktu un Hāgas aktu, viens no svarīgākajiem jauninājumiem ir tas, ka par Ženēvas akta pusi var kļūt starpvaldību organizācija, kurai ir birojs, kas pilnvarots dizainparaugiem piešķirt aizsardzību ar tiesiskām sekām organizācijas pārzinātajā teritorijā.

(5) Iespēja starpvaldību organizācijai, kam ir reģionāls dizainparaugu reģistrācijas birojs, kļūt par Ženēvas akta pusi, tika ieviesta, lai, jo īpaši, atļautu Kopienai pievienoties aktam un – tādejādi – Hāgas Savienībai.

(6) Ženēvas akts stājās spēkā 2003. gada 23. decembrī, un to sāka piemērot 2004. gada 1. aprīlī. Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes un dizainparaugi) Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumus sāka pieņemt no 2003. gada 1. janvāra, un kā agrāko pieteikuma datumu piešķīra 2003. gada 1. aprīli.

(7) Kopienas dizainparaugu sistēma un starptautiskās reģistrācijas sistēma, kas izveidota ar Ženēvas aktu, papildina viena otru. Kopienas dizainparaugu sistēma ir pilnīga un vienota reģionālas dizainparaugu reģistrācijas sistēma, kas attiecas uz visu Kopienas teritoriju. Hāgas vienošanās ir līgums, kas centralizē procedūras, kuras vajadzīgas, lai iegūtu dizainparaugu aizsardzību norādīto līgumslēdzēju pušu teritorijā.

(8) Izveidojot saikni starp Kopienas dizainparaugu sistēmu un starptautiskās reģistrācijas sistēmu, uz kuru attiecas Ženēvas akts, dizainparaugu autoriem būtu iespēja ar vienu vienotu starptautisko pieteikumu iegūt aizsardzību to dizainparaugiem Kopienā Kopienas dizainparaugu sistēmā un teritorijās, uz kurām attiecas Ženēvas akts, Kopienā un ārpus tās.

(9) Turklāt saiknes izveide starp Kopienas dizainparaugu sistēmu un starptautiskās reģistrācijas sistēmu, uz kuru attiecas Ženēvas akts, veicinās saskaņotu saimnieciskās darbības attīstību, likvidēs konkurences traucējumus, būs rentabla un palielinās iekšējā tirgus integrācijas pakāpi un darbību. Tādēļ Kopienai jāpievienojas Ženēvas aktam, lai Kopienas dizainparaugu sistēma piesaistītu vairāk dalībnieku.

⁽¹⁾ OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (10) Pēc Kopienas pievienošanās Ženēvas aktam Komisija jāpilnvaro pārstāvēt Kopienas Hāgas Savienības Asamblejā.
- (11) Šis lēmums neietekmē dalībvalstu tiesības piedalīties Hāgas Savienības asamblejā attiecībā uz to valsts dizainparaugiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Kopienas vārdā attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās kompetencē, apstiprina Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktu, kas pieņemts Ženēvā 1999. gada 2. jūlijā.

Ženēvas akta teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots deponēt pievienošanās dokumentu Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektoram no dienas, kad Padome un Komisija pieņēmušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu saikni starp Kopienas tiesību aktiem dizainparaugu jomā un Ženēvas aktu.

2. Šim lēmumam pievienotās deklarācijas iekļauj pievienošanās dokumentā.

3. pants

1. Ar šo pilnvaro Komisija tiek pilnvarota pārstāvēt Eiropas Kopienas Hāgas Savienības Asamblejas sanāksmēs, kas notiek Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas aizgādībā.

2. Par visiem jautājumiem, kas ir saistīti ar Kopienas dizainparaugiem un ir Kopienas kompetencē, Komisija risina sarunas Hāgas Savienības asamblejā Kopienas vārdā un saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem:

- a) Kopienas nostāju Asamblejā sagatavo attiecīgā Padomes darba grupa vai, ja tas nav iespējams, *ad hoc* sanāksmēs, ko sasauca darba gaitā Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijā;
- b) attiecībā uz lēmumiem, kas saistīti ar grozījumiem Regulā (EK) Nr. 6/2002 vai kādā citā Padomes aktā, kurš jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu, Kopienas nostāju pēc Komisijas priekšlikuma pieņem Padome ar vienprātīgu lēmumu;
- c) attiecībā uz citiem lēmumiem, kas ietekmē Kopienas tiesību aktus dizainparaugu jomā, Kopienas nostāju pēc Komisijas priekšlikuma pieņem Padome ar kvalificētu balsu vairākumu.

Briselē, 2006. gada 18. decembris

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM*

PIELIKUMS

1999. gada 2. jūlija Ženēvas akts

SATURS

IEVADA NOTEIKUMI

- 1. pants Saīsinājumi
- 2. pants Citu aizsardzības veidu piemērošana saskaņā ar dalībpušu likumiem un konkrētiem starptautiskajiem līgumiem

I NODAĻA

STARPTAUTISKAIS PIETEIKUMS UN STARPTAUTISKĀ REĢISTRĀCIJA

- 3. pants Tiesības iesniegt starptautisko pieteikumu
- 4. pants Starptautiskā pieteikuma iesniegšanas procedūra
- 5. pants Starptautiskā pieteikuma saturs
- 6. pants Prioritāte
- 7. pants Maksas par norādījumu
- 8. pants Neatbilstību labošana
- 9. pants Starptautiskā pieteikuma datums
- 10. pants Starptautiskā reģistrācija, starptautiskās reģistrācijas datums, publikācija un starptautiskās reģistrācijas konfidencialie eksemplāri
- 11. pants Publikācijas atlikšana
- 12. pants Atteikums
- 13. pants Īpašas prasības attiecībā uz dizainparauga vienotību
- 14. pants Starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas
- 15. pants Atzīšana par spēkā neesošu
- 16. pants Ieraksti par grozījumiem un citi ieraksti attiecībā uz starptautisko reģistrāciju
- 17. pants Starptautiskās reģistrācijas sākotnējais termiņš, tās atjaunošana un aizsardzības termiņš
- 18. pants Informācija par publicētām starptautiskajām reģistrācijām

II NODAĻA

ADMINISTRATĪVIE NOTEIKUMI

- 19. pants Vairāku valstu kopīga iestāde
- 20. pants Līdzdalība Hāgas savienībā
- 21. pants Asambleja
- 22. pants Starptautiskais birojs
- 23. pants Finances
- 24. pants Reglaments

III NODAĻA

PĀRSKATĪŠANA UN GROZĪŠANA

- 25. pants Šā Akta pārskatīšana
- 26. pants Atsevišķu pantu grozīšana, ko veic Asambleja

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

- 27. pants Klūšana par šā Akta dalībnieku
- 28. pants Ratifikāciju un pievienošanas stāšanās spēkā
- 29. pants Atrunu aizliegums
- 30. pants Dalībpušu deklarācijas
- 31. pants 1934. gada un 1960. gada aktu piemērošana
- 32. pants Šā Akta denonsācija
- 33. pants Šā Akta valodas; parakstīšana
- 34. pants Depozitārijs

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Saīsinājumi

Šajā Aktā:

- i) "Hāgas vienošanās" ir Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko deponēšanu, kas turpmāk tiek saukta – Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju;
- ii) "šis Akts" ir Hāgas vienošanās formā, kāda izveidota ar šo Aktu;
- iii) "Reglaments" ir Reglaments, kas pieņemts saskaņā ar šo Aktu;
- iv) "noteikts" jāsaprot: kā noteikts Reglamentā;
- v) "Parīzes konvencija" ir Parīzes konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas parakstīta 1 883. gada 20. martā Parīzē, ņemot vērā tās pārskatīšanu un izdarītos grozījumus;
- vi) "starptautiskā reģistrācija" ir dizainparauga starptautiskā reģistrācija, kas veikta saskaņā ar šo Aktu;
- vii) "starptautiskais pieteikums" ir starptautiskās reģistrācijas pieteikums;
- viii) "Starptautiskais reģistrs" ir Starptautiskā biroja kārtotais starptautisko reģistrāciju datu oficiālais kopums, ciktāl šādu datu ierakstīšanu prasa vai atļauj šis Akts vai Reglaments, neatkarīgi no vides, kādā šie dati tiek glabāti;
- ix) "persona" ir fiziska vai juridiska persona;
- x) "pieteicējs" ir persona, kuras vārdā iesniegts starptautiskais pieteikums;
- xi) "īpašnieks" ir persona, uz kuras vārda Starptautiskajā reģistrā izdarīts ieraksts par starptautisko reģistrāciju;
- xii) "starpvaldību organizācija" ir starpvaldību organizācija, kas ir tiesīga kļūt par šā Akta dalībnieci saskaņā ar 27. panta 1. daļas ii) punktu;
- xiii) "dalībpute" ir jebkura valsts vai starpvaldību organizācija, kas ir šā Akta dalībniece;
- xiv) "pieteicēja dalībpute" ir dalībpute vai viena no dalībpusēm, no kuras izriet pieteicēja tiesības iesniegt starptautisko pieteikumu sakarā ar to, ka attiecībā uz šo dalībpusi pieteicējs atbilst vismaz vienam no 3. pantā minētajiem nosacījumiem; ja ir divas vai vairāk dalībpuses, no kurām saskaņā ar 3. pantu pieteicējam izriet tiesības iesniegt starptautisko pieteikumu, "pieteicēja dalībpute" ir tā no viņām, kura kā pieteicēja dalībpute minēta starptautiskajā pieteikumā;
- xv) "dalībpušu teritorija" nozīmē: ja dalībpute ir valsts, – šīs valsts teritoriju; ja dalībpute ir starpvaldību organizācija, – teritoriju, kurā piemēro līgumu, ar kuru ir nodibināta šī starpvaldību organizācija;
- xvi) "iestāde" ir institūcija, kurai dalībpute uzticējusi aizsardzības piešķiršanu dizainparaugiem šīs dalībpušu teritorijā;
- xvii) "iestāde, kas veic ekspertīzi" ir iestāde, kas *ex officio* izdara ekspertīzi tajā iesniegtajiem dizainparaugu aizsardzības pieteikumiem vismaz tiktāl, lai konstatētu, vai dizainparaugi atbilst novitātes kritērijiem;
- xviii) "norādījums" ir lūgums, lai starptautiskā reģistrācija būtu spēkā vienā konkrētā dalībpusē; tas arī nozīmē ierakstu Starptautiskajā reģistrā par šādu lūgumu;
- xix) "norādītā dalībpute" un "norādītā iestāde" ir dalībpute un, attiecīgi, dalībpušu iestāde, uz kuru attiecas norādījums;
- xx) "1934. gada akts" ir Hāgas vienošanās akts, kas parakstīts 1934. gada 2. jūnijā Londonā;
- xxi) "1960. gada akts" ir Hāgas vienošanās akts, kas parakstīts 1960. gada 28. novembrī Hāgā;

xxii) "1961. gada Papildu akts" ir akts, kas parakstīts 1961. gada 18. novembrī Monako un papildina 1934. gada aktu;

4. pants

Starptautiskā pieteikuma iesniegšanas procedūra

xxiii) "1967. gada Komplementārais akts" ir Hāgas vienošanās Komplementārais akts, kas parakstīts 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā, ņemot vērā izdarītos grozījumus;

1. [Tieša vai netieša iesniegšana]

xxiv) "Savienība" ir Hāgas savienība, kas iedibināta ar 1925. gada 6. novembra Hāgas vienošanos un uzturēta spēkā ar 1934. gada un 1960. gada aktiem, 1961. gada Papildu aktu, 1967. gada Komplementāro aktu un šo Aktu;

a) Starptautiskais pieteikums pēc pieteicēja izvēles var tikt iesniegts vai nu tieši Starptautiskajā birojā vai arī, izmantojot pieteicēja dalībpu- ses iestādes starpniecību.

xxv) "Asambleja" ir Asambleja, kas minēta 21. panta 1. daļas a) punk- tā, vai jebkuru struktūru, kura aizstāj šo Asambleju;

b) Atkāpjoties no a) punkta noteikumiem, jebkura dalībpu- se deklarācijā oficiāli paziņot ģenerāldirektoram, ka starptautiskos pieteiku- mus nevar iesniegt ar šīs dalībpu- ses iestādes starpniecību.

xxvi) "Organizācija" ir Pasaules intelektuālā īpašuma organizācija;

2. [Pārsūtīšanas maksa netiešas iesniegšanas gadījumā] Jebkuras dalībpu- ses iestāde var prasīt, lai pieteicējs samaksā pārsūtīšanas maksu šai iestā- dei par katru starptautisko pieteikumu, kas iesniegts ar tās starpniecību.

xxvii) "ģenerāldirektors" ir Organizācijas ģenerāldirektors;

5. pants

Starptautiskā pieteikuma saturs

xxviii) "Starptautiskais birojs" ir Organizācijas Starptautiskais birojs;

1. [Starptautiskā pieteikuma obligātais saturs] Starptautiskajam pieteiku- mam jābūt noteiktā valodā vai vienā no noteiktām valodām, un tajā jāie- tver vai tam jāpievieno:

xxix) "ratifikācijas dokuments" jāsaprot arī kā pieņemšanas dokuments vai apstiprināšanas dokuments.

2. pants

Citu aizsardzības veidu piemērošana saskaņā ar dalībpušu likumiem un konkrētiem starptautiskajiem līgumiem

1. [Dalībpušu likumi un konkrēti starptautiskie līgumi] Šā Akta noteikumi nekavē piemērot jebkādu plašāku aizsardzību, kas var tikt piešķirta saskaņā ar dalībpušu likumu, un nekādā veidā neietekmē aizsardzību, kādu mākslas darbiem un lietišķās mākslas darbiem piešķir starptautiskie autortiesību līgumi un konvencijas, vai arī aizsardzību, kāda dizainparaugiem ir piešķirta atbilstoši Līgumam par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību, kas pievienots Pasaules Tirdzniecības organizācijas dibināšanas līgumam.

2. [Pienākums ievērot Parīzes konvenciju] Katra dalībpu- se ievēro Parīzes konvencijas noteikumus, kas attiecas uz dizainparaugiem.

I NODAĻA

STARPTAUTISKAIS PIETEIKUMS UN STARPTAUTISKĀ REĢISTRĀCIJA

3. pants

Tiesības iesniegt starptautisko pieteikumu

Jebkura persona, kas ir pilsonis vai kam ir valstspiederība valstij – dalīb- pusei vai valstij – dalībnieci starpvaldību organizācijā, kura ir dalībpu- se, vai persona, kam ir pastāvīga un parasta dzīvesvieta (atrašanās vieta) vai arī reāls un darbojošs rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmums dalībpu- ses teritorijā, ir tiesīga iesniegt starptautisko pieteikumu.

i) lūgums veikt starptautisko reģistrāciju saskaņā ar šo aktu;

ii) noteiktās ziņas par pieteicēju;

iii) noteiktais eksemplāru skaits no dizainparauga – starptautiskā pieteik- kuma objekta – attēla vai, pēc pieteicēja izvēles, vairākiem atšķirī- giem attēliem, kas sagatavoti noteiktā veidā; tomēr, ja dizainparaugs ir plakans (divdimensionāls) un ir izteikts lūgums par publikācijas atlikšanu saskaņā ar 5. daļu, starptautiskajam pieteikumam attēlu vietā var pievienot noteikto skaitu izstrādājuma paraugu, kas attie- cas uz šo dizainparaugu;

iv) noteiktā veidā – tā izstrādājuma nosaukums vai to izstrādājumu nosaukumi, kuros dizainparaugs īstenots vai attiecībā uz kuriem dizainparaugu paredzēts izmantot;

v) norādīto dalībpušu nosaukumi;

vi) noteiktās maksas;

vii) jebkuras citas noteiktās ziņas.

2. [Starptautiskā pieteikuma papildu obligātais saturs]

a) Jebkura dalībpu- se, kuras iestāde ir iestāde, kas veic ekspertīzi, un kuras likums laikā, kad tā kļūst par dalībpu- si, prasa, lai pieteikums aizsardzības piešķiršanai dizainparaugam – pieteikuma datuma noteikšanas nolūkiem saskaņā ar šo likumu – ietvertu jebkuru no elementiem, kas konkrētizēti b) punktā, var deklarācijā ģenerāldirek- toram oficiāli paziņot par šādiem elementiem.

- b) Elementi, par kādiem var oficiāli paziņot saskaņā ar a) punktu, ir šādi:
- i) ziņas par personu, kas radījusi dizainparaugu – šā pieteikuma objektu;
 - ii) dizainparauga – šā pieteikuma objekta – attēla (attēlu) vai dizainparauga raksturīgo īpatnību īss apraksts;
 - iii) pretenzijas.
- c) Ja pieteikums ietver tādas dalībpusē norādījumu, kura iesniegusi deklarāciju saskaņā ar a) punktu, tam noteiktā veidā jāietver arī jebkurš elements, par kuru deklarācijā paziņots.

3. [Cits iespējamais starptautiskā pieteikuma saturs] Starptautiskajā pieteikumā var ietvert vai tam pievienot tādus citus elementus, kas konkrēti zēti Reglamentā.

4. [Vairāki dizainparaugi vienā starptautiskajā pieteikumā] Ņemot vērā tādus nosacījumus, kādi var tikt noteikti, starptautiskais pieteikums var ietvert divus vai vairākus dizainparaugus.

5. [Lūgums atlikt publikāciju] Starptautiskais pieteikums var ietvert lūgumu atlikt publikāciju.

6. pants

Prioritāte

1. [Prioritātes pieprasīšana]
- a) Starptautiskais pieteikums var ietvert paziņojumu, atbilstoši Parīzes konvencijas 4. pantam, par prioritāti, kas izriet no viena vai vairākiem agrākiem pieteikumiem, kuri iesniegti jebkurā šīs konvencijas vai Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalstī vai attiecībā uz šādu dalībvalsti.
 - b) Reglamentā var paredzēt, ka a) punktā minētais paziņojums var tikt iesniegts pēc starptautiskā pieteikuma iesniegšanas. Šādā gadījumā Reglamentā tiek noteikts arī vēlākais termiņš, līdz kuram šāds paziņojums iesniedzams.
2. [Starptautiskais pieteikums, kas pamato prioritātes pieprasījumu] Starptautiskais pieteikums, sākot ar pieteikuma datumu un neatkarīgi no tā turpmākā iznākuma, ir līdzvērtīgs pareizi noformētam un iesniegtam pieteikumam Parīzes konvencijas 4. panta izpratnē.

7. pants

Maksas par norādījumu

1. [Noteiktā maksa par norādījumu] Noteiktās maksas ietver, ņemot vērā arī 2. daļu, norādījuma maksu par katru norādīto dalībpusi.

2. [Individuāla maksa par norādījumu] Jebkura dalībpusē, kuras iestāde ir iestāde, kas veic ekspertīzi, un jebkura dalībpusē, kas ir starpvaldību organizācija, var deklarācijā oficiāli paziņot ģenerāldirektoram, ka – saistībā ar katru starptautisko pieteikumu, kurā tā norādīta, un saistībā ar katras starptautiskās reģistrācijas, kura izriet no šāda pieteikuma, atjaunošanu – noteiktā maksa par norādījumu, kas minēta 1. daļā, jāaizstāj ar individuālu maksu par norādījumu, kuras apmērs paziņojams šajā deklarācijā un var tikt grozīts turpmākās deklarācijās. Šāda dalībpusē var konkrētā minēto maksas apmēru aizsardzības sākotnējam termiņam un katram no atjaunošanas termiņiem vai maksimālajam aizsardzības laikposmam, kādu attiecīgā dalībpusē pieļauj. Tomēr tas nevar pārsniegt summu, kādu šīs dalībpusē iestāde būtu tiesīga saņemt no pieteicēja par aizsardzības piešķiršanu uz līdzvērtīgu laikposmu tādā pašā skaitam dizainparaugu, un no šīs summas atskaitāms ietaupījums, kas rodas, izmantojot starptautisko procedūru.

3. [Maksu par norādījumu pārskaitīšana] Šā panta 1. un 2. daļā minētās maksas par norādījumu Starptautiskais birojs pārskaita dalībpusēm, attiecībā uz kurām tās ir samaksātas.

8. pants

Neatbilstību labošana

1. [Starptautiskā pieteikuma ekspertīze] Ja Starptautiskais birojs konstatē, ka starptautiskais pieteikums tā saņemšanas laikā Starptautiskajā birojā neatbilst šā Akta vai Reglamenta prasībām, tas uzaicina pieteicēju noteiktā termiņā izdarīt nepieciešamos labojumus.

2. [Neizlabotas neatbilstības]

- a) Ja pieteicējs noteiktā termiņā neizpilda uzaicinājumu izdarīt labojumus, starptautisko pieteikumu, ņemot vērā arī b) punktu, atzīst par pamestu (tādu, kura lietvedība ir pārtraukta).
- b) Ja neatbilstība attiecas uz 5. panta 2. daļu vai uz īpašu prasību, kuru dalībpusē saskaņā ar Reglamentu oficiāli paziņojusi ģenerāldirektoram, un pieteicējs noteiktā termiņā neizpilda uzaicinājumu izdarīt labojumus, uzskata, ka starptautiskais pieteikums neietver attiecīgās dalībpusē norādījumu.

9. pants

Starptautiskā pieteikuma datums

1. [Tiesi iesniegts starptautiskais pieteikums] Ja starptautiskais pieteikums ir iesniegts tieši Starptautiskajā birojā, pieteikuma datums, ņemot vērā arī 3. daļas noteikumus, ir tās dienas datums, kurā Starptautiskais birojs saņēmis starptautisko pieteikumu.

2. [Netiesi iesniegts starptautiskais pieteikums] Ja starptautiskais pieteikums ir iesniegts, izmantojot pieteicēja dalībpusē iestādes starpniecību, pieteikuma datumu piešķir noteiktā kārtībā.

3. [Starptautiskais pieteikums, kas satur konkrētas neatbilstības] Ja starptautiskais pieteikums dienā, kad tas saņemts Starptautiskajā birojā, satur neatbilstību, kas ir noteikta kā tāda neatbilstība, kura izraisa pieteikuma datuma atlikšanu uz vēlāku laiku, pieteikuma datums ir tās dienas datums, kurā Starptautiskais birojs saņem šādas neatbilstības labojumu.

10. pants ⁽¹⁾

Starptautiskā reģistrācija, starptautiskās reģistrācijas datums, publikācija un starptautiskās reģistrācijas konfidenciālie eksemplāri

1. [Starptautiskā reģistrācija] Starptautiskais birojs reģistrē katru dizainparaugu, kas ir starptautiskā pieteikuma objekts, tiklīdz saņem starptautisko pieteikumu vai, ja pieteicējs tiek uzaicināts izdarīt labojumus saskaņā ar 8. pantu, tiklīdz saņem pieprasītos labojumus. Reģistrāciju veic neatkarīgi no tā, vai publikācija tiek atlikta saskaņā ar 11. pantu vai nē.

2. [Starptautiskās reģistrācijas datums]

a) Ciktāl citādi nav paredzēts b) punktā, starptautiskās reģistrācijas datums ir starptautiskā pieteikuma datums.

b) Ja starptautiskais pieteikums dienā, kad tas saņemts Starptautiskajā birojā, satur neatbilstību, kas attiecas uz 5. panta 2. daļu, starptautiskās reģistrācijas datums ir tās dienas datums, kurā Starptautiskais birojs saņem šādas neatbilstības labojumu, vai starptautiskā pieteikuma datums, atkarībā no tā, kurš no tiem ir vēlāks.

3. [Publikācija]

a) Starptautiskais birojs publicē starptautisko reģistrāciju. Šādu publikāciju uzskata par pietiekamu visās dalībpusēs, un nekādu citu publiskošanu no īpašnieka nevar prasīt.

b) Starptautiskais birojs nosūta starptautiskās reģistrācijas publikācijas vienu eksemplāru katrai norādītajai iestādei.

4. [Konfidencialitātes ievērošana pirms publikācijas] Ņemot vērā arī 5. daļas un 11. panta 4. daļas b) punkta noteikumus, Starptautiskais birojs nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz katru starptautisko pieteikumu un katru starptautisko reģistrāciju līdz tās publicēšanai.

5. [Konfidenciālie eksemplāri]

a) Tiklīdz reģistrācija ir veikta, Starptautiskais birojs nosūta vienu starptautiskās reģistrācijas eksemplāru, kopā ar jebkuru starptautiskajam pieteikumam pievienotu un ar to saistītu paziņojumu, dokumentu vai izstrādājuma paraugu, katrai iestādei, kura ir oficiāli paziņojusi Starptautiskajam birojā, ka tā vēlas saņemt šādu eksemplāru, un kura ir norādīta starptautiskajā pieteikumā.

b) Līdz laikam, kad Starptautiskais birojs publicē starptautisko reģistrāciju, iestāde nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz katru starptautisko reģistrāciju, kuras eksemplāru Starptautiskais birojs tai nosūtījis, un var izlietot minēto eksemplāru vienīgi, lai veiktu ekspertīzi šai starptautiskajai reģistrācijai vai tiem dizainparaugu aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti dalībpusē vai attiecībā uz dalībpusi, kura ir šīs iestādes kompetencē. Tā it īpaši nedrīkst izpaust jebkuras šādas starptautiskās reģistrācijas saturu ārpus iestādes jebkādi personai, kas nav šīs starptautiskās reģistrācijas īpašnieks, izņemot gadījumu, ja administratīvi vai tiesas kārtībā tiek izskatīts strīds par tiesībām iesniegt starptautisko pieteikumu, uz kuru pamatojas attiecīgā starptautiskā reģistrācija. Šādas administratīvas vai tiesas izskatīšanas gadījumā starptautiskās reģistrācijas saturu atļauts izpaust, ievērojot konfidencialitāti, vienīgi procesa dalībniekiem, kurus saista pienākums respektēt izpaušanas konfidenciālo raksturu.

11. pants

Publikācijas atlikšana

1. [Dalībpušu likumu noteikumi attiecībā uz publikācijas atlikšanu]

a) Ja kādas dalībpusē likums paredz dizainparauga publikācijas atlikšanu uz laiku, kas ir sākās nekā noteiktais periods, šī dalībpusē deklarācijā oficiāli paziņo ģenerāldirektoram pieļaujamo atlikšanas periodu.

b) Ja kādas dalībpusē likums neparedz dizainparauga publikācijas atlikšanu, dalībpusē deklarācijā par to oficiāli paziņo ģenerāldirektoram.

2. [Publikācijas atlikšana] Ja starptautiskais pieteikums satur lūgumu atlikt publikāciju, publikācija notiek:

i) gadījumā, ja neviena no starptautiskajā pieteikumā norādītajām dalībpusēm nav iesniegusi deklarāciju saskaņā ar 1. daļu, – beidzoties noteiktajam periodam;

ii) gadījumā, ja jebkura no starptautiskajā pieteikumā norādītajām dalībpusēm ir iesniegusi deklarāciju saskaņā ar 1. daļas a) punktu, – beidzoties šādā deklarācijā paziņotajam periodam, vai, ja ir vairāk nekā viena šāda norādītā dalībpusē, – beidzoties sākajam to deklarācijās paziņotajam periodam.

3. [Publikācijas atlikšanas lūgumu izskatīšana, ja saskaņā ar piemērojamo likumu atlikšana nav pieļaujama] Ja publikācijas atlikšana ir pieprasīta un jebkura no starptautiskajā pieteikumā norādītajām dalībpusēm deklarācijā saskaņā ar 1. daļas b) punktu ir paziņojusi, ka publikācijas atlikšana saskaņā ar tās likumu nav pieļaujama:

i) ievērojot arī ii) punktu, Starptautiskais birojs attiecīgi informē pieteicēju; ja noteiktā termiņā pieteicējs ar rakstveida paziņojumu Starptautiskajam birojā neatsauc minētās dalībpusē norādījumu, Starptautiskais birojs neņem vērā lūgumu atlikt publikāciju;

⁽¹⁾ Pieņemot 10. pantu, diplomātiskā konference uzskatīja, ka šajā pantā nav paredzēts nekāds tāds, kas pieteicējam vai īpašniekam, vai personai, kura saņēmusi pieteicēja vai īpašnieka piekrišanu, liegtu piekļuvi starptautiskajam pieteikumam vai starptautiskajai reģistrācijai.

ii) ja starptautiskajam pieteikumam dizainparauga attēlu vietā ir pievienoti izstrādājuma paraugi, kas attiecas uz šo dizainparaugu, Starptautiskais birojs neņem vērā minētās dalībpusēs norādījumu un attiecīgi informē pieteicēju.

4. [Lūgums par agrāku publicēšanu vai par īpašu piekļuvi starptautiskās reģistrācijas materiāliem]

a) Saskaņā ar 2. daļu piemērojamā atlikšanas perioda laikā, jebkurā brīdī, īpašnieks var lūgt publicēt jebkuru vai visus dizainparaugus, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts; šādā gadījumā atlikšanas periodu attiecībā uz šādu dizainparaugu vai dizainparaugiem uzskata par beigušos šāda lūguma saņemšanas dienā Starptautiskajā birojā.

b) Saskaņā ar 2. daļu piemērojamā atlikšanas perioda laikā, jebkurā brīdī, īpašnieks arī var lūgt Starptautisko biroju izsniegt viņa minētai trešai personai izrakstu no materiāliem vai nodrošināt tai piekļuvi materiāliem, kas attiecas uz jebkuru vai visiem dizainparaugiem, kuri ir starptautiskās reģistrācijas objekts.

5. [Atteikšanās un ierobežošana]

a) Ja saskaņā ar 2. daļu piemērojamā atlikšanas perioda laikā, jebkurā brīdī, īpašnieks atsakās no starptautiskās reģistrācijas (renonsē to) attiecībā uz visām norādītajām dalībpusēm, dizainparaugs vai dizainparaugi, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, netiek publicēti.

b) Ja saskaņā ar 2. daļu piemērojamā atlikšanas perioda laikā, jebkurā brīdī, īpašnieks ierobežo starptautisko reģistrāciju attiecībā uz visām norādītajām dalībpusēm, atstājot tajā vienu vai vairākus no dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, pārējie dizainparaugi, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, netiek publicēti.

6. [Publikācija un attēlu iesniegšana]

a) Beidzoties jebkuram saskaņā ar šā panta noteikumiem piemērojamam atlikšanas periodam, Starptautiskais birojs, ar nosacījumu, ka ir samaksātas noteiktās maksas, publicē starptautisko reģistrāciju. Ja šādas maksas nav samaksātas kā noteikts, starptautiskā reģistrācija tiek anulēta un publikācija nenotiek.

b) Ja starptautiskajam pieteikumam saskaņā ar 5. panta 1. daļas iii) punktu ir pievienots viens vai vairāki izstrādājuma paraugi, īpašnieks noteiktā termiņā iesniedz Starptautiskajam birojā noteikto eksemplāru skaitu attēlu no katra dizainparauga, kas ir šā pieteikuma objekts. Ciktāl īpašnieks šo prasību neizpilda, starptautiskā reģistrācija tiek anulēta, un publikācija nenotiek.

12. pants

Atteikums

1. [Tiesības atteikt] Jebkuras norādītās dalībpusēs iestāde, ja atbilstoši šīs dalībpusēs likumam nav ievēroti aizsardzības piešķiršanas nosacījumi attiecībā uz jebkuru vai visiem dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, var atteikt, daļēji vai pilnībā, šīs starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas minētās dalībpusēs teritorijā, ar nosacījumu, ka neviena iestāde nedrīkst atteikt, daļēji vai pilnībā, jebkuras starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas tā iemesla dēļ, ka saskaņā ar attiecīgās dalībpusēs likumu nav izpildītas ar starptautiskā pieteikuma formu vai saturu saistītas prasības, kuras ir paredzētas šajā Aktā vai Reglamentā, vai kuras salīdzinājumā ar tām ir papildprasības vai atšķirīgas prasības.

2. [Atteikuma notifikācija]

a) Noteiktā termiņā iestāde atteikuma paziņojumā (notifikācijā) paziņo Starptautiskajam birojā par starptautiskās reģistrācijas tiesisko seku atteikumu.

b) Jebkurā atteikuma paziņojumā (notifikācijā) jānorāda visi pamatojumi, uz kuriem atteikums balstīts.

3. [Atteikuma notifikācijas pārsūtīšana; aizstāvēšanās līdzekļi]

a) Starptautiskais birojs nekavējoties pārsūta īpašniekam atteikuma paziņojuma (notifikācijas) vienu eksemplāru.

b) Īpašnieks var izmantot tos pašus aizstāvēšanās līdzekļus, uz kādiem viņam būtu tiesības gadījumā, ja jebkurš dizainparaugs, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, būtu pieteikuma objekts aizsardzības piešķiršanai saskaņā ar likumu, ko piemēro iestāde, kura paziņojusi par atteikumu. Šādi aizstāvēšanās līdzekļi ietver vismaz iespēju lēmumu par atteikumu izskatīt atkārtoti, vai to pārskatīt, vai iesniegt apelāciju par atteikumu.

4. ⁽¹⁾[Atteikuma atsauksana] Iestāde, kas par atteikumu paziņojusi, jebkuru atteikumu jebkurā laikā var atsaukt, daļēji vai pilnībā, iestāde, kas par atteikumu paziņojusi.

13. pants

Īpašas prasības attiecībā uz dizainparauga vienotību

1. [Īpašu prasību paziņošana] Jebkura dalībpusē, kuras likums laikā, kad tā kļūst šā Akta dalībniece, prasa, lai dizainparaugi, kas ir viena un tā paša pieteikuma objekts, atbilstu dizainparauga konceptuālas vienotības, ražošanas vienotības vai lietošanas vienotības prasībai vai piederētu vienam un tam pašam izstrādājumu komplektam vai kopumam, vai lai viena pieteikuma objekts būtu tikai viens neatkarīgs un atšķirīgs dizainparaugs, var attiecīgā deklarācijā par to oficiāli paziņot ģenerāldirektoram. Tomēr neviena šāda deklarācija neskar pieteicēja tiesības ietvert starptautiskajā pieteikumā divus vai vairākus dizainparaugus saskaņā ar 5. panta 4. daļu, pat ja pieteikumā ir tādas dalībpusēs norādījums, kura iesniegusi šādu deklarāciju.

⁽¹⁾ Pieņemot 12. panta 4. daļu, 14.panta 2. daļas b) punktu un 18. noteikuma 4. daļu, diplomātiskā konference uzskatīja, ka iestāde, kas nosūtījusi paziņojumu par atteikumu, atteikumu var atsaukt, paziņojot, ka attiecīgā iestāde nolēmusi akceptēt starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas attiecībā uz rūpnieciskajiem dizainparaugiem vai dažiem rūpnieciskajiem dizainparaugiem, uz kuriem attiecas atteikuma paziņojums (notifikācija). Tā arī uzskatīja, ka termiņā, kas atvēlēts atteikuma paziņojuma nosūtīšanai, iestāde var nosūtīt ziņojumu, ka tā nolēmusi akceptēt starptautiskās reģistrācijas sekas, pat ja tā nav nosūtījusi šādu paziņojumu par atteikumu.

2. [Deklarācijas tiesiskās sekas] Jebkura šāda deklarācija piešķir tiesības tās dalībpusē iestādei, kura to iesniegusi, atteikt starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas saskaņā ar 12. panta 1. daļu, iekams netiek izpildīta prasība, par ko dalībpusē paziņojusi.

3. [Papildu maksas, kas jāmaksā, sadalot reģistrāciju] Ja sakarā ar 2. daļai atbilstošu atteikuma paziņojumu attiecīgajā iestādē tiek iesniegts lūgums sadalīt starptautisko reģistrāciju, lai novērstu atteikuma notifikācijā konstatēto atteikuma iemeslu, šī iestāde ir tiesīga ņemt maksu par katru papildu starptautisko pieteikumu, kas varētu būt nepieciešams, lai novērstu šo atteikuma iemeslu.

14. pants

Starptautiskās reģistrācijas tiesiskās sekas

1. [Tiesiskās sekas, kas analogas pieteikumam saskaņā ar piemērojamo likumu] No starptautiskās reģistrācijas dienas starptautiskajai reģistrācijai katrā norādītajā dalībpusē ir vismaz tādas pašas tiesiskās sekas, kādas ir pareizi noformētām un iesniegtam pieteikumam aizsardzības piešķiršanai dizainparaugam saskaņā ar šīs dalībpusē likumu.

2. [Tiesiskās sekas, kas analogas aizsardzības piešķiršanai saskaņā ar piemērojamo likumu]

a) Katrā norādītajā dalībpusē, kuras iestāde nav paziņojusi par atteikumu saskaņā ar 12. pantu, starptautiskajai reģistrācijai ir tādas pašas tiesiskās sekas, kādas ir aizsardzības piešķiršanai dizainparaugam saskaņā ar šīs dalībpusē likumu, vēlākais no dienas, kad beidzies termiņš, kurā tai atļauts paziņot par atteikumu, vai, ja dalībpusē iesniegusi attiecīgu deklarāciju saskaņā ar Reglamentu, vēlākais tādā laikā, kāds precizēts šajā deklarācijā.

b) ⁽¹⁾Ja norādītās dalībpusē iestāde ir paziņojusi par atteikumu un pēc tam šo atteikumu atsaukusi, daļēji vai pilnībā, starptautiskajai reģistrācijai, ciktāl atteikums ir atsaukts, šajā dalībpusē ir tādas pašas tiesiskās sekas, kādas ir aizsardzības piešķiršanai dizainparaugam saskaņā ar šīs dalībpusē likumu, vēlākais no dienas, kad atteikums atsaukts.

c) Tiesiskās sekas, kādas starptautiskajai reģistrācijai ir saskaņā ar šo daļu, attiecas uz dizainparaugu vai dizainparaugiem, kas ir šīs reģistrācijas objekts, tādā formā, kādā tā ir saņemta norādītajā iestādē no Starptautiskā biroja, vai, attiecīgā gadījumā, ar tādiem grozījumiem, kas izdarīti šīs iestādes procedūrā.

3. [Deklarācija attiecībā uz pieteicēja dalībpusē norādījuma tiesiskajām sekām]

a) Jebkura dalībpusē, kuras iestāde ir iestāde, kas veic ekspertīzi, var deklarācijā oficiāli paziņot ģenerāldirektoram, ka gadījumā, ja tā ir pieteicēja dalībpusē, šīs dalībpusē norādījumam starptautiskajā reģistrācijā nav tiesisku seku.

b) Ja dalībpusē, kas iesniegusi a) punktā minēto deklarāciju, starptautiskajā pieteikumā ir minēta gan kā pieteicēja dalībpusē, gan kā norādītā dalībpusē, Starptautiskais birojs neņem vērā šīs dalībpusē norādījumu.

15. pants

Atzīšana par spēkā neesošu

1. [Prasība sniegt aizstāvēšanās iespēju] Norādītās dalībpusē kompetentās institūcijas nedrīkst atzīt starptautisko reģistrāciju par spēkā neesošu, daļēji vai pilnībā, pienācīgā laikā nesniedzot īpašniekam iespēju aizstāvēt savas tiesības.

2. [Atzīšanas par spēkā neesošu notifikācija] Ja tās dalībpusē iestāde, kuras teritorijā starptautiskā reģistrācija atzīta par spēkā neesošu, ir par to informēta, tā oficiāli paziņo Starptautiskajam birojā par starptautiskās reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu.

16. pants

Ieraksti par grozījumiem un citi ieraksti attiecībā uz starptautisko reģistrāciju

1. [Ieraksti par grozījumiem un citi ieraksti] Starptautiskais birojs noteiktā kārtībā iekļauj Starptautiskajā reģistrā:

i) jebkuras izmaiņas starptautiskās reģistrācijas īpašumtiesībās attiecībā uz jebkuru vai visām norādītajām dalībpusēm un attiecībā uz jebkuru dizainparaugu vai visiem dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts, ar nosacījumu, ka jaunais īpašnieks atbilstoši 3. pantam ir tiesīgs iesniegt starptautisko pieteikumu;

ii) jebkuru grozījumu attiecībā uz īpašnieka vārdu (nosaukumu) vai adresi;

iii) pieteicēja vai īpašnieka pārstāvja iecelšanu vai jebkuru citu ar šādu pārstāvi saistītu faktu;

iv) jebkuru īpašnieka atteikšanos no starptautiskās reģistrācijas (renonšēšanu), attiecībā uz jebkuru vai visām norādītajām dalībpusēm;

v) jebkuru īpašnieka izdarītu starptautiskās reģistrācijas ierobežojumu, attiecībā uz jebkuru vai visām norādītajām dalībpusēm, atstājot tajā vienu vai vairākus no dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts;

vi) jebkuru starptautiskās reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu norādītās dalībpusē teritorijā, ko deklarējušas šīs dalībpusē kompetentās institūcijas, attiecībā uz jebkuru dizainparaugu vai visiem dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts;

vii) jebkuras citas Reglamentā konkretizētas ziņas, kas ir saistītas ar tiesībām uz jebkuru dizainparaugu vai visiem dizainparaugiem, kuri ir starptautiskās reģistrācijas objekts.

⁽¹⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi 12. lappusē.

2. [Starptautiskā reģistra ieraksta tiesiskās sekas] Jebkuram ierakstam, kas minēts 1. daļas i), ii), iv), v), vi) un vii) punktā, ir tādas pašas tiesiskās sekas kā gadījumā, ja tas būtu izdarīts katras attiecīgās dalībpusē iestādes reģistrā, ar tādu izņēmumu, ka dalībpusē var deklarācijā oficiāli paziņot ģenerāldirektoram, ka 1. daļas i) punktā minētajam ierakstam neiestājas attiecīgās tiesiskās sekas šajā dalībpusē, iekams šīs dalībpusē iestāde nav saņēmusi paziņojumus vai dokumentus, kuri konkretizēti šādā deklarācijā.

3. [Maksas] Par jebkura ieraksta veikšanu saskaņā ar 1. daļu var ņemt maksu.

4. [Publikācija] Starptautiskais birojs publicē paziņojumu par jebkuru ierakstu, kas veikts saskaņā ar 1. daļu. Paziņojuma publikācijas vienu eksemplāru tas nosūta katras attiecīgās dalībpusē iestādei.

17. pants

Starptautiskās reģistrācijas sākotnējais termiņš, tās atjaunošana un aizsardzības termiņš

1. [Starptautiskās reģistrācijas sākotnējais termiņš] Starptautiskā reģistrācija stājas spēkā uz piecus gadus ilgu sākotnējo termiņu, skaitot no starptautiskās reģistrācijas dienas.

2. [Starptautiskās reģistrācijas atjaunošana] Starptautiskā reģistrācija var tikt atjaunota uz piecus gadus ilgiem papildtermiņiem saskaņā ar noteikto procedūru, ja tiek samaksātas noteiktās maksas.

3. [Aizsardzības termiņš norādītajās dalībpusēs]

a) Ar nosacījumu, ka starptautiskā reģistrācija tiek atjaunota, un ņemot vērā b) punkta noteikumus, aizsardzības termiņam katrā no norādītajām dalībpusēm jābūt 15 gadus ilgam, skaitot no starptautiskās reģistrācijas dienas.

b) Ja norādītās dalībpusē likums dizainparaugam, kuram aizsardzība piešķirta saskaņā ar šo likumu, pieļauj aizsardzības termiņu, ilgāku par 15 gadiem, aizsardzības termiņam jābūt tādā pašam, kādu pieļauj šīs dalībpusē likums.

c) Katra dalībpusē deklarācijā oficiāli paziņo ģenerāldirektoram par tās likumā pieļauto maksimālo aizsardzības termiņu.

4. [Ierobežotas atjaunošanas iespēja] Starptautiskās reģistrācijas atjaunošanu var veikt attiecībā uz jebkuru vai visām norādītajām dalībpusēm un attiecībā uz jebkuru dizainparaugu vai visiem dizainparaugiem, kas ir starptautiskās reģistrācijas objekts.

5. [Ieraksts par atjaunošanu un publikācija] Starptautiskais birojs ierakstus par atjaunošanu iekļauj Starptautiskajā reģistrā un publicē attiecīgu paziņojumu par to. Paziņojuma publikācijas vienu eksemplāru tas nosūta katras attiecīgās dalībpusē iestādei.

18. pants

Informācija par publicētām starptautiskajām reģistrācijām

1. [Pieklūve informācijai] Starptautiskais birojs jebkurai personai, kas to lūdz, izsniedz izrakstus no Starptautiskā reģistra vai informāciju par Starptautiskā reģistra saturu attiecībā uz jebkuru publicētu starptautisko reģistrāciju, ja tiek samaksāta noteiktā maksa.

2. [Izņēmums no prasības legalizēt] Starptautiskā biroja izsniegtie izraksti no Starptautiskā reģistra jebkurā dalībpusē tiek atbrīvoti no jebkādas prasības tos legalizēt.

II NODAĻA

ADMINISTRATĪVIE NOTEIKUMI

19. pants

Vairāku valstu kopīga iestāde

1. [Paziņojums par kopīgu iestādi] Ja vairākas valstis, kam ir nodoms kļūt par šā Akta dalībniecēm, ir īstenojušas vai vairākas valstis, kas ir šā Akta dalībnieces, vienojas īstenot savu nacionālo tiesību normu unifikāciju attiecībā uz dizainparaugiem, tās var oficiāli paziņot ģenerāldirektoram:

i) ka katras valsts iestādi aizstāj kopīga iestāde,

un

ii) ka to attiecīgo teritoriju kopums, kurā piemēro unificētās tiesību normas, šā Akta 1. panta, 3. līdz 18. panta un 31. panta noteikumu piemērošanai uzskatāms par vienotu dalībpusi.

2. [Laiks, kad paziņojums iesniedzams] Paziņojumu, kas minēts 1. daļā, iesniedz:

i) ja valstīm ir nodoms kļūt par šā Akta dalībniecēm, – 27. panta 2. daļā minēto dokumentu deponēšanas laikā;

ii) ja valstis ir šā Akta dalībnieces, – jebkurā laikā pēc tam, kad ir īstenoja to nacionālo tiesību normu unifikācija.

3. [Diena, kad paziņojums stājas spēkā] 1. un 2. daļā minētais paziņojums stājas spēkā:

i) ja valstīm ir nodoms kļūt par šā Akta dalībniecēm, – laikā, kad šis Akts kļūst šādām valstīm saistošs;

ii) ja valstis ir šā Akta dalībnieces, – trīs mēnešus kopš dienas, kad ģenerāldirektors par to paziņojis citām dalībpusēm, vai jebkurā vēlākā dienā, kas precizēta paziņojumā.

20. pants

Līdzdalība Hāgas savienībā

Dalībpusēs ir locekles tajā pašā Savienībā, kur ietilpst valstis, kas ir 1934. gada akta un 1960. gada akta dalībnieces.

21. pants

Asambleja

1. [Sastāvs]

- a) Dalībpusēs ir locekles tajā pašā Asamblejā, kur ietilpst valstis, kuras saista 1967. gada Komplementārā akta 2. pants.
- b) Katru Asamblejas locekli Asamblejā pārstāv viens delegāts, kam var palīdzēt aizstājēji delegāti, padomdevēji un eksperti, un katrs delegāts var pārstāvēt tikai vienu dalībpusi.
- c) Savienības locekles, kas nav Asamblejas locekles, Asamblejas sanāksmēs pieļauj kā novērotājas.

2. [Funkcijas]

a) Asambleja:

- i) kārto visus jautājumus, kas attiecas uz Savienības uzturēšanu un attīstību, kā arī uz šā Akta īstenošanu;
- ii) īsteno tādas tiesības un izpilda tādus uzdevumus, kādi tai tiek īpaši piešķirti vai uzticēti saskaņā ar šo Aktu vai 1967. gada Komplementāro aktu;
- iii) dod ģenerāldirektoram norādījumus par pārskatīšanas konferences sagatavošanu un izlemj par katras šādas konferences sasaukšanu;
- iv) groza Reglamentu;
- v) izskata un apstiprina ģenerāldirektora ziņojumus un darbību, kas attiecas uz Savienību, un dod ģenerāldirektoram visas vajadzīgās instrukcijas par jautājumiem, kuri ir Savienības kompetencē;
- vi) formulē Savienības programmu un pieņem tās budžetu ik diviem gadiem, kā arī apstiprina tās galīgos finanšu pārskatus;
- vii) pieņem Savienības finanšu reglamentu;
- viii) izveido tādas komitejas un darba grupas, kādas tā uzskata par vajadzīgām Savienības mērķu sasniegšanai;
- ix) ņemot vērā arī 1. daļas c) punktu, nosaka, kuras valstis, starpvaldību organizācijas un nevalstiskas organizācijas tā pieļauj savās sanāksmēs kā novērotājas;

- x) veic jebkādas citas vajadzīgas darbības, lai sekmētu Savienības mērķu sasniegšanu un izpilda tādas citas funkcijas, kas izriet no šā Akta.

- b) Par jautājumiem, kuros ieinteresētas arī citas savienības, ko pārvalda Organizācija, Asambleja pieņem lēmumus, uzklaušijusi Organizācijas Koordinācijas komitejas viedokli.

3. [Kvorumis]

- a) Puse no Asamblejas locekļiem, kuras ir valstis un kurām ir balsstiesības konkrētā jautājumā, veido kvorumu balsošanai šajā jautājumā.
- b) Neatkarīgi no a) punkta noteikumiem, ja kādā sesijā to Asamblejas locekļu skaits, kas ir valstis, kurām ir balsstiesības konkrētajā jautājumā un kuras ir pārstāvētas, ir mazāks par pusi, bet līdzinās vienai trešdaļai vai pārsniedz vienu trešdaļu no to Asamblejas locekļu skaita, kuras ir valstis un kurām ir balsstiesības šajā jautājumā, Asambleja var pieņemt lēmumus, tomēr, izņemot tādus lēmumus, kas attiecas uz pašas Asamblejas procedūru, visi šādi lēmumi stājas spēkā tikai tad, ja ir ievēroti turpmāk minētie nosacījumi. Starptautiskais birojs tādus lēmumus paziņo Asamblejas locekļiem, kuras ir valstis, kurām ir balsstiesības minētajā jautājumā un kuras nebija pārstāvētas, un uzaicina tās trijos mēnešos no paziņojuma dienas rakstveidā balsot vai atturēties. Ja pēc šā termiņa beigām tādu locekļu skaits, kas tādējādi izteikuši savu balsojumu vai atturēšanos, sasniedz to locekļu skaitu, kāds pietrūka notikušās sesijas kvorumam, šādi lēmumi stājas spēkā ar noteikumu, ka vienlaikus saglabājas vajadzīgais balsu vairākums.

4. [Lēmumu pieņemšana Asamblejā]

- a) Asambleja pieliek pūles, lai lēmumus pieņemtu savstarpēji vienojoties.
- b) Ja lēmumu nevar pieņemt savstarpēji vienojoties, izskatāmo jautājumu izlemj balsojot. Šādā gadījumā:
 - i) katrai dalībpusēi, kura ir valsts, ir viena balss, un šī dalībpusēi balso vienīgi savā vārdā;
 - ii) katra dalībpusē, kura ir starpvaldību organizācija, var balsot tās dalībvalstu vārdā, izmantojot balsu skaitu, kas līdzinās to tās dalībvalstu skaitam, kuras ir šā Akta dalībpusēs; turklāt neviena šāda starpvaldību organizācija nevar piedalīties balsošanā, ja kaut viena tās dalībvalsts izmanto savas tiesības balsot, un *vice versa*.
- c) Jautājumos, kas attiecas tikai uz valstīm, kuras saista 1967. gada Komplementārā akta 2. pants, dalībpusēs, kuras minētais pants nesaista, balsot nav tiesīgas, turpretim jautājumos, kas attiecas tikai uz dalībpusēm, vienīgi tās ir tiesīgas balsot.

5. [Nepieciešamais vairākums]
- a) Ciktāl citādi nav paredzēts 24. panta 2. daļā un 26. panta 2. daļā, Asamblejas lēmumu pieņemšanai nepieciešamas divas trešdaļas no nodotajām balsīm.
- b) Atturēšanos neuzskata par balsojumu.
6. [Sesijas]
- a) Asambleja, ģenerāldirektora sasaukta, parastā sesijā sanāk reizi katrā otrajā kalendārā gadā, turklāt, ja nav ārkārtēju apstākļu, tajā pašā laikā un vietā, kur sanāk Organizācijas Ģenerālā asambleja.
- b) Asambleja, ģenerāldirektora sasaukta, sanāk ārkārtas sesijā, vai nu pēc vienas ceturtais daļas Asamblejas locekļu pieprasījuma, vai pēc ģenerāldirektora iniciatīvas.
- c) Katras sesijas darba kārtību sagatavo ģenerāldirektors.
7. [Procedūras noteikumi] Asambleja pieņem savus procedūras noteikumus.

22. pants

Starptautiskais birojs

1. [Administratīvie uzdevumi]
- a) Starptautisko reģistrāciju un ar to saistītos pienākumus, kā arī citus administratīvos uzdevumus, kas attiecas uz Savienību, veic Starptautiskais birojs.
- b) Citstarp Starptautiskais birojs sagatavo sanāksmes un nodrošina sekretariātu Asamblejai un tādām ekspertu komitejām un darba grupām, kuras var nodibināt Asambleja.
2. [Ģenerāldirektors] Ģenerāldirektors ir Savienības galvenā amatpersona un pārstāv Savienību.
3. [Sanāksmes, kas nav Asamblejas sesijas] Ģenerāldirektors sasauk jebkuru komiteju vai darba grupu, kuru nodibinājis Asambleja, un visas citas sanāksmes jautājumos, kas attiecas uz Savienību.
4. [Starptautiskā biroja funkcijas Asamblejā un citās sanāksmēs]
- a) Ģenerāldirektors un ģenerāldirektora norādītas personas bez balsstiesībām piedalās visās Asamblejas sanāksmēs, visās Asamblejas nodibināto komiteju un darba grupu sanāksmēs, kā arī jebkādas citās sanāksmēs, kuras ģenerāldirektors sasauk Savienības pārraudzībā.
- b) Ģenerāldirektors vai ģenerāldirektora norādīts personāla pārstāvis ir Asamblejas, kā arī komiteju, darba grupu un citu a) punktā minēto sanāksmju sekretārs *ex officio*.
5. [Konferences]
- a) Starptautiskais birojs saskaņā ar Asamblejas instrukcijām veic sagatavošanas darbus jebkādam pārskatīšanas konferencēm.
- b) Starptautiskais birojs var apsprieties ar starpvaldību organizācijām un starptautiskām un nacionālām nevalstiskām organizācijām par minētajiem sagatavošanas darbiem.
- c) Ģenerāldirektors un ģenerāldirektora norādītas personas piedalās pārskatīšanas konferenču diskusijās bez balsstiesībām.
6. [Citi uzdevumi] Starptautiskais birojs veic jebkādu citus uzdevumus, kas tam uzticēti saistībā ar šo Aktu.

23. pants

Finanses

1. [Budžets]
- a) Savienībai ir savs budžets.
- b) Savienības budžets ietver ienākumus un izdevumus, kas tieši attiecas uz Savienību, un Savienības iemaksas to izdevumu budžetā, kas ir kopīgi Organizācijas pārvaldītām savienībām.
- c) Izdevumus, kas neattiecas uz Savienību vien, bet arī uz vienu vai vairākām citām Organizācijas pārvaldītām savienībām, uzskata par savienībām kopīgiem izdevumiem. Savienības daļa šādos kopīgos izdevumos ir proporcionāla Savienības ieinteresētībai šādos izdevumos.
2. [Kordinācija ar citu savienību budžetiem] Savienības budžetu sastāda, pienācīgi ņemot vērā vajadzību to koordinēt ar citu Organizācijas pārvaldīto savienību budžetiem.
3. [Budžeta finansēšanas avoti] Savienības budžetu finansē no šādiem avotiem:
- i) maksas, kas attiecas uz starptautiskajām reģistrācijām;
- ii) maksājumi par citiem Starptautiskā biroja pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Savienību;
- iii) ieņēmumi no to Starptautiskā biroja publikāciju pārdošanas, kuras attiecas uz Savienību, vai procentatkatījumi sakarā ar tām;
- iv) dāvinājumi, novēlējumi, subsīdijas;
- v) īresmaksas, procentmaksājumi un dažādi citi ienākumi.

4. [Maksu un maksājumu noteikšana; budžeta līmenis]
- a) Šā panta 3. daļas i) punktā minēto maksu apmēru pēc ģenerāldirektora priekšlikuma nosaka Asambleja. 3. daļas ii) punktā minētos maksājumus nosaka ģenerāldirektors, un tos piemēro provizoriski, līdz Asambleja tos apstiprina savā nākamajā sesijā.
- b) Šā panta 3. daļas i) punktā minēto maksu apmēru nosaka tādu, lai Savienības ienākumi no šīm maksām un citiem avotiem būtu vismaz pietiekami, sedzot visus Starptautiskā biroja izdevumus, kas attiecas uz Savienību.
- c) Ja budžets nav apstiprināts līdz jauna finanšu posma sākumam, to nosaka iepriekšējā gada budžeta līmenī, ievērojot kārtību, kas paredzēta finanšu reglamentā.
5. [Apdrozājamo līdzekļu fonds] Savienībai ir apdrozājamo līdzekļu fonds, ko veido papildieņēmumi un, ja nepietiek ar šādiem papildieņēmumiem, tad katras Savienības locekles viena iemaksa. Ja šā fonda līdzekļu kļūst par maz, Asambleja lemj par fonda palielināšanu. Iemaksu apmēru proporciju un maksāšanas noteikumus pēc ģenerāldirektora priekšlikuma paredz Asambleja.

6. [Mītnes valsts aizdevumi]

- a) Līgumā par galveno mītni, ko noslēdz ar valsti, kuras teritorijā atrodas Organizācijas galvenā mītne, paredz, ka šī valsts piešķir aizdevumu, kad vien apdrozājamo līdzekļu fonds kļūst par mazu. Aizdevuma apmēru un piešķiršanas nosacījumus katrā atsevišķā gadījumā nosaka īpaša vienošanās starp šo valsti un Organizāciju.
- b) Gan a) punktā minētajai valstij, gan Organizācijai ir tiesības ar oficiālu rakstveida paziņojumu uzteikt pienākumu piešķirt aizdevumus. Uzteikums stājas spēkā pēc trim gadiem, skaitot no tā gada beigām, kad tas paziņots.
7. [Finanšu revīzija] Ievērojot kārtību, kas paredzēta finanšu reglamentā, finanšu revīziju veic viena vai vairākas valstis – Savienības locekles vai ārējie auditori. Tos ar pašu piekrišanu ieceļ Asambleja.

24. pants

Reglaments

1. [Regulējuma priekšmets] Reglaments nosaka šā Akta īstenošanas kārtību. Cita starpā, Reglaments ietver noteikumus attiecībā uz:
- i) jautājumiem, kuru regulējumu šis Akts īpaši paredz noteikt Reglamentā;
- ii) citu sīkāku regulējumu, kas attiecas uz šā Akta noteikumiem, vai jebkuru sīkāku regulējumu, kurš lietderīgs to īstenošanai;
- iii) jebkurām administratīvām prasībām, jautājumiem vai procedūrām.

2. [Konkrētu Reglamenta noteikumu grozīšana]

- a) Reglamentā var paredzēt, ka konkrētus Reglamenta noteikumus grozīt var vienīgi ar vienbalsīgu lēmumu vai vienīgi ar četru piektdaļu balsu vairākumu.
- b) Lai kāda Reglamenta noteikuma grozīšanai turpmāk nepiemērotu prasību par vienbalsīgu lēmumu vai četru piektdaļu balsu vairākumu, nepieciešams vienbalsīgs lēmums.
- c) Lai kāda Reglamenta noteikuma grozīšanai turpmāk piemērotu prasību par vienbalsīgu lēmumu vai četru piektdaļu balsu vairākumu, nepieciešams četru piektdaļu balsu vairākums.
3. [Pretruna starp šo Aktu un Reglamentu] Gadījumā, ja starp šā Akta noteikumiem un Reglamenta noteikumiem ir pretruna, piemēro šā Akta noteikumus.

III NODAĻA

PĀRSKATĪŠANA UN GROZĪŠANA

25. pants

Šā Akta pārskatīšana

1. [Pārskatīšanas konferences] Šo Aktu var pārskatīt dalībpušu konferencē.
2. [Noteiktu pantu pārskatīšana vai grozīšana] Šā Akta 21., 22., 23. un 26. panta noteikumus var grozīt vai nu pārskatīšanas konferencē, vai – saskaņā ar 26. panta noteikumiem – Asamblejā.

26. pants

Atsevišķu pantu grozīšana, ko veic Asambleja

1. [Priekšlikumi par grozījumiem]
- a) Ar priekšlikumiem, lai Asambleja grozītu 21., 22., 23. un šo pantu, var nākt klajā jebkura dalībpuše vai ģenerāldirektors.
- b) Šādus priekšlikumus ģenerāldirektors dara zināmus dalībpusēm vismaz sešus mēnešus pirms to izskatīšanas Asamblejā.
2. [Nepieciešamais vairākums] Lai pieņemtu jebkuru grozījumu 1.daļā minētajos pantos, nepieciešams trīs ceturtdaļu balsu vairākums, izņemot jebkurus grozījumus 21. pantā un šajā daļā, kuriem vajadzīgs četru piektdaļu balsu vairākums.

3. [Stāšanās spēkā]
- a) Izņemot gadījumus, kad piemērojams b) punkts, jebkurš grozījums 1. daļā minētajos pantos stājas spēkā vienu mēnesi pēc tam, kad no trim ceturtdaļām visu to dalībpušu, kuras grozījuma pieņemšanas laikā bija Asamblejas locekles un kurām bija tiesības balsot par šo grozījumu, ģenerāldirektors ir saņēmis oficiālus rakstveida paziņojumus par to akceptu saskaņā ar konstitucionālām procedūrām.
- b) Jebkurš grozījums 21. panta 3. vai 4. daļā vai šajā punktā nestājas spēkā, ja sešu mēnešu laikā pēc tā pieņemšanas Asamblejā jebkura dalībpuše oficiāli paziņo ģenerāldirektoram, ka tā neakceptē šādu grozījumu.
- c) Jebkurš grozījums, kas stājas spēkā saskaņā ar šīs daļas noteikumiem, uzliek saistības visām valstīm un starpvaldību organizācijām, kuras ir dalībpušes laikā, kad attiecīgais grozījums stājas spēkā, vai arī kļūst par dalībpusēm vēlāk.
- b) Ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu, ko deponē jebkura valsts, attiecībā uz kuru dizainparaugu aizsardzību var iegūt vienīgi iestādē, ko uztur starpvaldību organizācija, kuras dalībvalsts ir minētā valsts, uzskata par deponētu dienā, kad tiek deponēts šis starpvaldību organizācijas dokuments, ja šāda diena ir vēlāka par dienu, kad ticis iesniegts glabāšanai minētās valsts dokuments.
- c) Jebkuru ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu, kurā iekļauts vai kam pievienots 19. pantā minētais oficiālais paziņojums, uzskata par deponētu dienā, kad tiek deponēts pēdējais no to valstu dokumentiem, kuras pieder valstu grupai, kas iesniedz šādu oficiālu paziņojumu.
- d) Jebkurā valsts ratifikācijas vai pievienošanās dokumentā var iekļaut vai tam pievienot deklarāciju, saskaņā ar kuru attiecīgais dokuments uzskatāms par deponētu ar nosacījumu, ja ir deponēts arī viens citas valsts vai vienas starpvaldību organizācijas dokuments, vai ja ir deponēti divu citu valstu dokumenti, vai ja ir deponēts vienas citas valsts dokuments un vienas starpvaldību organizācijas dokuments; turklāt minētajām valstīm un starpvaldību organizācijai jābūt tiesīgām kļūt par šā Akta dalībniecēm un deklarācijā jānorāda to nosaukumi. Dokumentu, kurā iekļauta vai kuram pievienota šāda deklarācija, uzskata par deponētu dienā, kad deklarācijā paredzētais nosacījums ir izpildīts. Tomēr, ja dokumentā, uz kuru norādīts deklarācijā, arī iekļauta vai tam pievienota šāda veida deklarācija, šādu dokumentu uzskata par deponētu dienā, kad ir izpildīts nosacījums, kas paredzēts pēdējā deklarācijā.
- e) Jebkuru deklarāciju, kas iesniegta saskaņā ar d) punktu, var jebkurā laikā atsaukt, pilnībā vai daļēji. Jebkurš šāds atsaukums stājas spēkā dienā, kad ģenerāldirektors saņem oficiālu paziņojumu par atsaukumu.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Kļūšana par šā Akta dalībnieku

1. [Tiesības uz dalību] Ņemot vērā arī 2. un 3. daļu un 28. pantu:
- i) jebkura valsts, kas ir Organizācijas locekle, var parakstīt šo Aktu un kļūt par tā dalībnieci;
- ii) jebkura starpvaldību organizācija, kas uztur iestādi, kurā var iegūt dizainparaugu aizsardzību ar tiesiskām sekām teritorijā, kur piemēro šīs starpvaldību organizācijas dibināšanas līgumu, var parakstīt šo Aktu un kļūt par tā dalībnieci, ar nosacījumu, ka vismaz viena no starpvaldību organizācijas dalībvalstīm ir Organizācijas locekle un ka šāda iestāde nav saskaņā ar 19. pantu iesniegta paziņojuma objekts.

2. [Ratifikācija vai pievienošanās] Jebkura 1. daļā minētā valsts vai starpvaldību organizācija var deponēt:

- i) ratifikācijas dokumentu, ja tā parakstījusi šo Aktu;
- ii) pievienošanās dokumentu, ja tā nav parakstījusi šo Aktu.

3. [Deponēšanas diena]

- a) Ciktāl citādi nav noteikts b) līdz d) punktos, par ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas dienu uzskata dienu, kad šāds dokuments iesniegts glabāšanai.

28. pants

Ratifikāciju un pievienošanas stāšanās spēkā

1. [Dokumenti, kurus ņem vērā] Šā panta piemērošanai ņem vērā vienīgi tādas ratifikācijas vai pievienošanās dokumentus, kurus deponējušas valstis vai starpvaldību organizācijas, kas minētas 27. panta 1. daļā, un kuriem atzīta to deponēšanas diena saskaņā ar 27. panta 3. daļu.

2. [Šā Akta spēkā stāšanās] Šis Akts stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad sešas valstis ir deponējušas savus ratifikācijas vai pievienošanās dokumentus, ar nosacījumu, ka saskaņā ar visjaunāko Starptautiskā biroja apkopoto ikgadējo statistiku vismaz trīs no šīm valstīm atbilst vismaz vienam no šādiem noteikumiem:

- i) konkrētajā valstī vai attiecībā uz to ir iesniegti vismaz 3 000 pieteikumu dizainparaugu aizsardzībai;
- ii) konkrētajā valstī vai attiecībā uz to vismaz 1 000 pieteikumu dizainparaugu aizsardzībai ir iesniegušas personas, kuru dzīvesvieta vai atrašanās vieta ir citās valstīs.

3. [Ratifikāciju un pievienošanas stāšanās spēkā]

31. pants

1934. gada un 1960. gada aktu piemērošana

- a) Jebkurai valstij vai starpvaldību organizācijai, kas savu ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu deponējusi trīs mēnešus pirms šā Akta stāšanās spēkā vai agrāk, šis Akts kļūst saistošs tā spēkā stāšanās dienā.
- b) Jebkurai citai valstij vai starpvaldību organizācijai šis Akts kļūst saistošs trīs mēnešus kopš dienas, kad tā deponējusi savu ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu, vai jebkurā vēlākā dienā, kas norādīta šajā dokumentā.

29. pants

Atrunu aizliegums

Attiecībā uz šo Aktu nav pieļautas nekādas atrunas.

30. pants

Dalībpušu deklarācijas

1. [Laiks, kad var iesniegt deklarācijas] Jebkura deklarācija atbilstoši 4. panta 1. daļas b) punktam, 5. panta 2. daļas a) punktam, 7. panta 2. daļai, 11. panta 1. daļai, 13. panta 1. daļai, 14. panta 3. daļai, 16. panta 2. daļai vai 17. panta 3. daļas c) punktam var tikt iesniegta:
- i) laikā, kad tiek deponēts 27. panta 2. daļā minētais dokuments; – šādā gadījumā tā izraisa tiesiskas sekas dienā, kad šis Akts kļūst saistošs valstij vai starpvaldību organizācijai, kas iesniegusi deklarāciju;
- ii) pēc 27. panta 2. daļā minētā dokumenta deponēšanas; – šādā gadījumā tā izraisa tiesiskas sekas trīs mēnešus kopš dienas, kad to saņēmis ģenerāldirektors, vai jebkurā vēlākā dienā, kas norādīta deklarācijā, bet to piemēro vienīgi jebkurai tādai starptautiskajai reģistrācijai, kuras starptautiskās reģistrācijas datums sakrīt vai ir vēlāks par dienu, ar kuru deklarācija rada tiesiskas sekas.

2. [Deklarācijas, ko iesniedz valstis, kurām ir kopīga iestāde] Atkāpjoties no 1. daļas noteikumiem, jebkura tajā minētā deklarācija, ko iesniedz valsts, kura līdz ar citu valsti vai citām valstīm saskaņā ar 19. panta 1. daļu ir oficiāli paziņojusi ģenerāldirektoram par to, ka kopīga iestāde aizstāj to nacionālās iestādes, izraisa tiesiskas sekas tikai tādā gadījumā, ja šāda cita valsts vai šādas citas valstis arī iesniedz attiecīgu deklarāciju vai attiecīgas deklarācijas.

3. [Deklarāciju atsaukšana] Jebkuru 1. daļā minēto deklarāciju var jebkurā laikā atsaukt ar oficiālu paziņojumu, kas adresēts ģenerāldirektoram. Šāds atsaukums stājas spēkā trīs mēnešus kopš dienas, kad to saņēmis ģenerāldirektors, vai jebkurā vēlākā dienā, kas norādīta oficiālajā paziņojumā. Saskaņā ar 7. panta 2. daļu iesniegtas deklarācijas gadījumā atsaukums neskar starptautiskos pieteikumus, kas iesniegti, pirms minētais atsaukums stāties spēkā.

1. [Attiecības starp valstīm, kas ir gan šā Akta, gan 1934. gada vai 1960. gada akta dalībnieces] Savstarpējās attiecībās starp valstīm, kas ir gan šā Akta, gan 1934. gada akta vai 1960. gada akta dalībnieces, piemērojams vienīgi šis Akts. Tomēr šādas valstis to savstarpējās attiecībās, atkarībā no apstākļiem, piemēro 1934. gada aktu vai 1960. gada aktu tiem dizainparaugiem, kas Starptautiskajā birojā deponēti pirms dienas, kad šis Akts kļūvis piemērojams to savstarpējās attiecībās.

2. [Attiecības starp valstīm, kas ir gan šā Akta, gan 1934. gada vai 1960. gada akta dalībnieces, un valstīm, kuras ir 1934. gada vai 1960. gada akta dalībnieces, bet nav šā Akta dalībnieces]

- a) Jebkura valsts, kas ir gan šā Akta, gan 1934. gada akta dalībniece, turpina piemērot 1934. gada aktu attiecībās ar valstīm, kuras ir 1934. gada akta dalībnieces, bet nav 1960. gada akta vai šā Akta dalībnieces.
- b) Jebkura valsts, kas ir gan šā Akta, gan 1960. gada akta dalībniece, turpina piemērot 1960. gada aktu attiecībās ar valstīm, kuras ir 1960. gada akta dalībnieces, bet nav šā Akta dalībnieces.

32. pants

Šā Akta denonsācija

1. [Oficiāls paziņojums] Jebkura dalībpuše var denonsēt šo Aktu ar ģenerāldirektoram adresētu oficiālu paziņojumu.
2. [Stāšanās spēkā diena] Denonsācija stājas spēkā vienu gadu kopš dienas, kad ģenerāldirektors ir saņēmis šo oficiālo paziņojumu, vai jebkurā vēlākā dienā, kas norādīta oficiālajā paziņojumā. Tā neskar šā Akta piemērošanu jebkuram starptautiskajam pieteikumam, kura izskatīšana vēl turpinās, un jebkurai starptautiskajai reģistrācijai, kas ir spēkā attiecībā uz denonsējušo dalībpuši denonsācijas spēkā stāšanās dienā.

33. pants

Šā Akta valodas; parakstīšana

1. [Oriģinālteksti; oficiālie teksti]

a) Šo Aktu paraksta vienā – angļu, arābu, ķīniešu, franču, krievu un spāņu valodā sastādītā – eksemplārā, kura visi teksti ir vienlīdz autentiski.

b) Ģenerāldirektors, apspriedies ar ieinteresētām valdībām, izveido oficiālus tekstus tādās citās valodās, kādas var norādīt Asambleja.

2. [Terminš parakstīšanai] Šis Akts paliek atklāts parakstīšanai Organizācijas galvenajā mītnē vienu gadu kopš tā pieņemšanas.

34. pants

Depozitārijs

Šā Akta depozitārija funkcijas veic ģenerāldirektors.

DEKLARĀCIJA

par tiešu iesniegšanu

Padomes priekšsēdētājs, deponējot pievienošanās dokumentu PIŅO ģenerāldirektoram, pievienošanās dokumentam pievieno šādu deklarāciju:

“Eiropas Kopiena deklarē, ka starptautiskos pieteikumus nevar iesniegt ar tās Biroja starpniecību.”

DEKLARĀCIJA

par individuālo maksu sistēmu

Padomes priekšsēdētājs, deponējot pievienošanās dokumentu PIŅO ģenerāldirektoram, pievienošanās dokumentam pievieno šādu deklarāciju:

“Eiropas Kopiena deklarē, ka saistībā ar katru starptautisko reģistrāciju, kurā tā norādīta, un saistībā ar starptautiskās reģistrācijas atjaunošanu, kas izriet no šāda starptautiska pieteikuma, noteikto maksu par norādījumu, kas minēta Ženēvas akta 7. panta 1. punktā, aizstāj ar individuālu maksu par norādījumu, kuras apmērs ir:

— 62 € par dizainparaugu starptautiskā pieteikuma posmā;

— 31 € par dizainparaugu atjaunošanas posmā.”

DEKLARĀCIJA

par aizsardzības termiņu Eiropas Kopienā

Padomes priekšsēdētājs, deponējot pievienošanās dokumentu PIŅO ģenerāldirektoram, pievienošanās dokumentam pievieno šādu deklarāciju:

“Eiropas Kopiena deklarē, ka tās tiesību aktos noteiktais maksimālais aizsardzības termiņš ir 25 gadi.”

PADOMES LĒMUMS**(2006. gada 18. decembris),****ar ko Eiropas Kopienu Tiesas Reglamentu groza attiecībā uz valodu lietojumu***(2006/955/EK, Euratom)*

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ņemot vērā Protokola par Tiesas Statūtiem 64. pantu,

saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 245. panta otrajā daļā un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 160. panta otrajā daļā paredzēto procedūru,

ņemot vērā Tiesas pieprasījumu,

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 12. decembra atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. decembra atzinumu,

tā kā līdz ar Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos bulgāru valoda un rumāņu valoda kļūst par Eiropas Savienības oficiālajām valodām un šīm valodām vajadzētu būt norādītām kā tiesvedības valodām, kuras paredzētas Reglamentā,

Eiropas Kopienu Tiesas 1991. gada 19. jūnija Reglamentu (OV L 176, 4.7.1991., 7. lpp. Labojumi OV L 383, 29.12.1992., 117. lpp.), kā tas grozīts 1995. gada 21. februārī (OV L 44, 28.2.1995., 61. lpp.), 1997. gada 11. martā (OV L 103, 19.4.1997., 1. lpp. Labojumi OV L 351, 23.12.1997., 72. lpp.), 2000. gada 16. maijā (OV L 122, 24.5.2000., 43. lpp.), 2000. gada 28. novembrī (OV L 322, 19.12.2000., 1. lpp.), 2001. gada 3. aprīlī (OV L 119, 27.4.2001., 1. lpp.), 2002. gada 17. septembrī (OV L 272, 10.10.2002., 24. lpp. Labojumi OV L 281, 19.10.2002., 24. lpp.), 2003. gada 8. aprīlī (OV L 147, 14.6.2003., 17. lpp.), 2004. gada 19. aprīlī (OV L 132, 29.4.2004., 2. lpp.), 2004. gada 20. aprīlī (OV L 127, 29.4.2004., 107. lpp.), 2005. gada 12. jūlijā (OV L 203, 4.8.2005., 19. lpp.) un 2005. gada 18. oktobrī (OV L 288, 29.10.2005., 51. lpp.), groza šādi:

Reglamenta 29. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Tiesvedības valoda ir angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valoda.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā Līgums par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

Tiesas Reglamentu bulgāru un rumāņu valodā pieņems pēc šā panta iepriekšējā daļā minētā līguma stāšanās spēkā.

Briselē, 2006. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM*

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris),

ar ko Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas reglamentu groza attiecībā uz valodu lietojumu

(2006/956/EK, Euratom)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ņemot vērā Protokola par Tiesas statūtiem 64. pantu,

saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 245. panta otrajā daļā un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 160. panta otrajā daļā paredzēto procedūru,

ņemot vērā Tiesas pieprasījumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. decembra atzinumu,

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 12. decembra atzinumu,

tā kā līdz ar Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos bulgāru valoda un rumāņu valoda kļūst par Eiropas Savienības oficiālajām valodām, un šīm valodām vajadzētu būt norādītām kā tiesvedības valodām, kuras paredzētas Reglamentā,

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 1991. gada 2. maija Reglamentu (OV L 136, 30.5.1991., 1. lpp. Labojumi OV L 317, 19.11.1991., 34. lpp.), kā tas grozīts 1994. gada 15. septembrī (OV L 249, 24.9.1994., 17. lpp.), 1995. gada 17. februārī (OV L 44, 28.2.1995., 64. lpp.), 1995. gada 6. jūlijā (OV L 172, 22.7.1995., 3. lpp.), 1997. gada 12. martā (OV L 103, 19.4.1997., 6. lpp. Labojumi OV L 351, 23.12.1997., 72. lpp.), 1999. gada 17. maijā (OV L 135, 29.5.1999., 92. lpp.), 2000. gada 6. decembrī (OV L 322, 19.12.2000., 4. lpp.), 2003. gada 21. maijā (OV L 147, 14.6.2003., 22. lpp.), 2004. gada 19. aprīlī (OV L 132, 29.4.2004., 3. lpp.), 2004. gada 21. aprīlī (OV L 127, 29.4.2004., 108. lpp.) un 2005. gada 12. oktobrī (OV L 298, 15.11.2005., 1. lpp.), groza šādi:

Reglamenta 35. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Tiesvedības valoda ir angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valoda.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā Līgums par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

Pirmās instances tiesas Reglamentu bulgāru un rumāņu valodā pieņems pēc šā panta iepriekšējā daļā minētā līguma stāšanās spēkā.

Briselē, 2006. gada 18. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris),

lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu grozījumus Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem

(2006/957/EB)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Mērķis ANO/EEK Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ("Orhūsas konvencija") ir nodrošināt sabiedrības tiesības, kā arī Pusēm un valsts iestādēm noteikt saistības attiecībā uz pieeju informācijai un sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā, un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

(2) Saskaņā ar Līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu Eiropas Kopiena līdz ar tās dalībvalstīm ir tiesīga slēgt starptautiskus nolīgumus, kas palīdz sasniegt Līguma 174. panta 1. punktā izklāstītos mērķus, un īstenot no tiem izrietošos pienākumus.

(3) Kopiena parakstīja Orhūsas Konvenciju 1998. gada 25. jūnijā. Konvencija stājās spēkā 2001. gada 30. oktobrī. Kopiena apstiprināja Konvenciju 2005. gada 17. februārī saskaņā ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK ⁽¹⁾.

(4) Puses otrajā tikšanās reizē, kas notika 2005. gada 25. līdz 27. maijā, pieņēma grozījumus Orhūsas konvencijā, lai precizētu saistības, kādas jāuzņemas Pusēm attiecībā uz sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā par ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO). Attiecīgie ĢMO reglamentējošie Kopienas tiesību akti un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽³⁾ ietver noteikumus par sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā attiecībā uz ĢMO, kas atbilst Orhūsas konvencijas grozījumiem.

(5) Kopš 2005. gada 27. septembra Orhūsas konvencijas grozījumi ir atvērti, lai Puses tos ratificētu, pieņemtu vai apstiprinātu. Eiropas Kopienai un tās dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu iespējami vienlaicīgu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprinājuma dokumentu deponēšanu.

(6) Orhūsas konvencijas grozījumi būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināti grozījumi Orhūsas konvencijā par sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā attiecībā uz ģenētiski modificētiem organismiem.

Orhūsas konvencijas grozījumu teksts ir pievienots šim lēmumam.

⁽¹⁾ OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1830/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

⁽³⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas deponēt konvencijas grozījumu apstiprināšanas dokumentu Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētāram saskaņā ar Orhūsas konvencijas 14. pantu.

2. Eiropas Kopiena un dalībvalstis, kas ir Orhūsas konvencijas Puses, cenšas, cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 2008. gada 1.februārī, deponēt grozījumu ratifikācijas, piekrišanas vai apstiprinājuma dokumentus.

3. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, (2006. gada 18. decembris),

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM

PIELIKUMS

Grozījumi konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem

6. panta 11. punkts

Pašreizējo tekstu aizstāt ar šādu:

“11. Neskarot 3. panta 5. punktu, šā panta noteikumus nepiemēro lēmumiem par to, vai atļaut ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu vidē un to laišanu tirgū.”

6.a pants

Aiz 6. panta iekļauj jaunu pantu šādā redakcijā:

“6.a pants

Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un to laišanu tirgū

1. Saskaņā ar I.a pielikumā noteikto kārtību katra Puse pirms lēmumu pieņemšanas nodrošina agrīnu un efektīvu informācijas izplatīšanu un sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā par to, vai atļaut ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un to laišanu tirgū.
2. Saskaņā ar šā panta 1. punkta noteikumiem Pušu izvirzītajām prasībām jāpapildina un savstarpēji jāatbalsta attiecīgo valstu bioloģiskās drošības pamata noteikumi, kas atbilst Kartahenas Protokola par Bioloģisko drošību mērķiem.”

I.a pielikums

Aiz I pielikuma iekļauj jaunu pielikumu šādā redakcijā:

“I.a pielikums

Kārtība, kas minēta 6.a pantā

1. Katra Puse tās reglamentējošajos pamata noteikumos paredz pasākumus efektīvai informācijas izplatīšanai un sabiedrības dalībai to lēmumu pieņemšanā, uz ko attiecas 6.a panta noteikumi un kas ietver saprātīgus termiņus, lai dotu sabiedrībai atbilstošu iespēju paust savu viedokli par šādiem ierosinātajiem lēmumiem.
2. Puse savos reglamentējošajos pamata noteikumos vajadzības gadījumā var paredzēt atkāpes no sabiedrības dalības procedūras, kas paredzēta šajā pielikumā:
 - a) ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) apzinātas izplatīšanas gadījumā vidē jebkurā nolūkā, izņemot tā laišanu tirgū, ja:
 - i) šāda izplatīšana salīdzināmos biogeogrāfiskos apstākļos jau ir akceptēta saskaņā ar attiecīgās Puses reglamentējošajiem pamata noteikumiem,
 - un
 - ii) iepriekš ir iegūta pietiekama pieredze attiecīgā ĢMO izplatīšanai salīdzināmās ekosistēmās;

- b) ĢMO laišanas tirgū gadījumā, ja:
- i) tas ir jau akceptēts saskaņā ar attiecīgās Puses reglamentējošajiem pamata noteikumiem vai
 - ii) tas ir paredzēts pētniecībai vai kultūru krājumiem.
3. Neskarot spēkā esošos tiesību aktus par konfidencialitāti saskaņā ar 4. panta noteikumiem, katra Puse atbilstoši, laikus un efektīvi dara sabiedrībai pieejamu tā pieteikuma kopsavilkumu, kas iesniegts, lai iegūtu atļauju apzinātai ĢMO izplatīšanai vidē vai laišanai tirgū tās teritorijā, kā arī novērtējuma ziņojumu, ja tas pieejams, saskaņā ar attiecīgās valsts bioloģiskās drošības pamata noteikumiem.
4. Puses nekādā gadījumā nedrīkst uzskatīt par konfidenciālu šādu informāciju:
- a) attiecīgā ģenētiski modificētā organisma vai organismu vispārīgu aprakstu, tā pieteikuma iesniedzēja vārdu vai nosaukumu un adresi, kas iesniedzis pieteikumu atļaujas saņemšanai apzinātai izplatīšanai, paredzēto lietojumu un, attiecīgos gadījumos, izplatīšanas vietu;
 - b) attiecīgā ģenētiski modificētā organisma vai organismu monitoringa un avārijas gadījumu novēršanas metodes un pasākumus;
 - c) vides apdraudējuma novērtējumu.
5. Katra Puse nodrošina lēmumu pieņemšanas procedūras pārredzamību un paredz sabiedrībai pieeju attiecīgajai procesuālajai informācijai. Šī informācija ietver, piemēram:
- i) iespējamo lēmumu būtību;
 - ii) valsts iestādi, kas atbildīga par lēmuma pieņemšanu;
 - iii) sabiedrības dalības pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar 1. punktu;
 - iv) norādi uz valsts iestādi, no kuras var saņemt attiecīgo informāciju;
 - v) norādi uz valsts iestādi, kurai var iesniegt komentārus, un šo komentāru nosūtīšanas grafiku.
6. Noteikumi, kas izstrādāti saskaņā ar 1. punktu, ļauj sabiedrībai iesniegt jebkādā atbilstošā veidā jebkādus komentārus, informāciju, analīzi vai viedokļus, kurus tā uzskata par atbilstošiem ierosinātajai apzinātai izplatīšanai, ieskaitot laišanu tirgū.
7. Kad lēmumi par to, vai atļaut ĢMO apzinātu izplatīšanu vidē, ieskaitot laišanu tirgū, ir pieņemti, katra Puse cenšas nodrošināt, lai pienācīgi tiktu ņemti vērā tās sabiedrības dalības procedūras rezultāti, kas organizēta saskaņā ar 1. punktu.
8. Puses nodrošina, ka tiklīdz valsts iestāde ir pieņēmusi lēmumu, uz kuru attiecas šā pielikuma noteikumi, šā lēmuma teksts ir publiski pieejams kopā ar iemesliem un apsvērumiem, ar ko tas pamatots.”
-

PADOMES LĒMUMS**(2006. gada 19 decembris),****lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju, ar ko pārskata nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtējumu**

(2006/958/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 133. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,

2. pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas parakstīt nolīgumu, lai uzliktu saistības Kopienai.

tā kā:

(1) Komisija Kopienas vārdā ir apspriedusi nolīgumu ar Šveices Konfederāciju, ar ko pārskata Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtējumu.

3. pants

(2) Minētais nolīgums būtu jāapstiprina,

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas Eiropas Kopienas vārdā nosūtīt nolīguma 2. pantā paredzēto diplomātisko notu.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Briselē, 2006. gada 19 decembris

Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināts Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju, ar ko pārskata Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtējumu.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA*

NOLĪGUMS,**ar ko pārskata Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtējumu**

EIROPAS KOPIENA UN ŠVEICES KONFEDERĀCIJA,

turpmāk "Puses",

noslēgušas Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtējumu

(turpmāk "Nolīgums");

TĀ KĀ Nolīgums stājās spēkā 2002. gada 1. jūnijā;

TĀ KĀ ir jāvienkāršo Nolīguma darbība;

TĀ KĀ Nolīguma 1., 5., 6., 7., 8., 9., 10. un 11. pantā ir atsauce uz atbilstības novērtēšanas struktūrām, kas uzskaitītas 1. pielikumā;

TĀ KĀ Nolīguma 2. pantā ir atsauce uz definīcijām, kas paredzētas 1996. gada ISO/IEC 2. rokasgrāmatā un 1993. gada Eiropas standartā EN 45020;

TĀ KĀ Nolīguma 4. pants paredz, ka Nolīgumu piemēro vienīgi attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir kādā no Pusēm saskaņā ar nepreferenciālas izcelsmes noteikumiem;

TĀ KĀ Nolīguma 6. pantā ir atsauce uz 11. pantā paredzētajām procedūrām;

TĀ KĀ Nolīguma 8. pantā ir atsauce uz Komitejas priekšsēdētāju;

TĀ KĀ Nolīguma 9. pantā ir atsauce uz saskaņošanas un salīdzināšanas darbu starp atbilstības novērtēšanas struktūrām, kas atzītas saskaņā ar Nolīgumu;

TĀ KĀ ar Nolīguma 10. pantu ir izveidota komiteja, kas lemj par atbilstības novērtēšanas struktūru iekļaušanu 1. pielikumā un par to svītrošanu no 1. pielikuma;

TĀ KĀ Nolīguma 11. pantā ir noteikta procedūra atbilstības novērtēšanas struktūru iekļaušanai 1. pielikumā un to svītrošanai no 1. pielikuma;

TĀ KĀ Nolīguma 12. pantā ir noteiktas saistības informācijas apmaiņai;

ŅEMOT VĒRĀ, ka nolūkā atspoguļot Nolīguma 11. pantā izdarītās izmaiņas 1., 5., 6., 7., 8., 9., 10. un 11. pantā būtu jāsvītro termins "1. pielikumā uzskaitītās atbilstības novērtēšanas struktūras", un tas jāaizstāj ar atsauci uz "atzītām atbilstības novērtēšanas struktūrām";

ŅEMOT VĒRĀ, ka nolūkā izvairīties no nepieciešamības grozīt Nolīgumu, kad tiek izdarītas izmaiņas definīcijās atbilstīgajās ISO/IEC rokasgrāmatās, 2. pantā būtu jāsvītro atsauce uz konkrētiem izdevumiem, un tā jāaizstāj ar vispārēju atsauci uz ISO un IEC paredzētajām definīcijām;

ŅEMOT VĒRĀ, ka būtu jāsvītro atsauce 2. pantā, jo Eiropas standarti 45020 (1993. gada izdevums) vairs nav spēkā;

ŅEMOT VĒRĀ, ka tirdzniecības veicināšanai starp Pusēm un Nolīguma darbības vienkāršošanai 4. pantā būtu jāsvītro ierobežojums Nolīgumu piemērot vienīgi produktiem, kuru izcelsme ir kādā no Pusēm;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Nolīguma vienkāršošanai būtu jāsvīturo daži 6. panta noteikumi, lai izvairītos no 11. pantā paredzēto atbilstīgo noteikumu atkārtošanas;

ŅEMOT VĒRĀ, ka nolūkā atspoguļot faktu, ka Komiteju kopīgi vada Puses, 8. pantā būtu jāsvīturo atsauce uz Komitejas priekšsēdētāju;

ŅEMOT VĒRĀ, ka tirdzniecības veicināšanai starp Pusēm un Nolīguma darbības pārredzamības nodrošināšanai 8. pantā būtu jāiekļauj pienākums atzīto atbilstības novērtēšanas struktūru darbības iespējamo apturēšanu norādīt atzīto atbilstības novērtēšanas struktūru sarakstā;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Nolīguma darbības veicināšanai 9. pantā būtu jāiekļauj prasība norīkotajām iestādēm pielikt pūliņus, lai nodrošinātu, ka atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilstīgi sadarbojas;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Nolīguma darbības vienkāršošanai 10. pantā būtu jāparedz, ka lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūru atzīšanu vai atzīšanas atsaukšanu jāpieņem Komitejai vienīgi tajos gadījumos, kad to apstrīd otra Puse;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Nolīguma darbības vienkāršošanai 11. pantā būtu jānosaka vienkāršota procedūra atbilstības novērtēšanas iestāžu atzīšanai, atzīšanas atsaukšanai, darbības jomas mainīšanai vai atzīšanas apturēšanai;

ŅEMOT VĒRĀ, ka darbības pārredzamības uzlabošanai 12. pantā būtu jāiekļauj pienākums rakstiski paziņot par jebkurām izmaiņām, kas attiecas uz atbilstīgajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kā arī uz norīkotajām iestādēm un kompetentajām iestādēm;

IR VIENOJUŠĀS PĀRSKATĪT NOLĪGUMU, KĀ IZKLĀSTĪTS TURPMĀK.

4. 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

1. pants

Nolīguma pārskatīšana

1. Nolīguma 1. pants jāizsaka šādā redakcijā:
 - i) 1. punktā tekstu "1. pielikumā minētās struktūras" aizstāj ar "struktūras, kas atzītas saskaņā ar nolīguma procedūrām" (turpmāk "atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras").
 - ii) 2. punktā tekstu "1. pielikumā minētās struktūras" aizstāj ar "atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras".
2. 2. panta 2. punkta tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"ISO un IEC minētās definīcijas var izmantot, lai noteiktu vispārējo terminu nozīmi saistībā ar šajā nolīgumā ietverto atbilstības novērtēšanu."

3. 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"4. pants

Izcelsme

Šā nolīguma noteikumi attiecas uz produktiem, kuri ietverti šajā nolīgumā neatkarīgi no to izcelsmes."

"5. pants

Atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras

Puses ar šo piekūrt, ka atbilstības novērtēšanas struktūras, kuras ir atzītas saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru, ir tiesīgas novērtēt atbilstību."

5. 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"6. pants

Norīkotājas iestādes

1. Puses ar šo apņemas nodrošināt, ka norīkotajām iestādēm ir piešķirtas vajadzīgās pilnvaras un kompetence norīkot atbilstības novērtēšanas struktūras vai atsaukt norīkotās struktūras, apturēt atbilstības novērtēšanas struktūru darbību vai atcelt apturējumu atbilstīgi attiecīgajai jurisdikcijai.

2. Lai norīkotu atbilstības novērtēšanas struktūras, attiecīgās iestādes ievēro vispārējos norīkošanas principus, kas minēti 2. pielikumā, ņemot vērā 1. pielikuma attiecīgās IV iedaļas noteikumus. Šīs norīkotājas iestādes ievēro tos pašus principus, kad tās atceļ norīkoto struktūru, aptur tās darbību vai atceļ darbības apturēšanu."

6. 7. pantu izsaka šādā redakcijā:

1. punktā “to jurisdikcijā esošās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas minētas 1. pielikumā” aizstāj ar “to jurisdikcijā esošās atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras”.

7. 8. pantu izsaka šādā redakcijā:

i) 1. punkta pirmajā daļā “kas minētas 1. pielikumā” aizstāj ar “atzīto atbilstības novērtēšanas struktūru”.

ii) 1. punkta otrajā daļā teksts “un Komitejas priekšsēdētājam” tiek svītrots.

iii) 4. punktā pēc pirmā teikuma pievieno jaunu teikumu “Šādu darbības apturēšanu norāda atzīto atbilstības novērtēšanas struktūru kopējā sarakstā, kas sniegts 1. pielikumā.”

8. 9. pantu izsaka šādā redakcijā:

i) 2. punktā “to jurisdikcijā esošās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas minētas 1. pielikumā” aizstāj ar “to jurisdikcijā esošās atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras”.

ii) 3. punktā “Atbilstības novērtēšanas struktūras, kas minētas 1. pielikumā” aizstāj ar “atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras” un pēc pirmā teikuma iekļauj jaunu teikumu “Norīkotājas iestādes pieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras sadarbojas atbilstīgā veidā.”

9. 10. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu saistībā ar šo nolikumu. Jo īpaši tā ir atbildīga par:

- a) procedūru izveidi 7. pantā paredzēto pārbaūžu veikšanai;
- b) procedūru izveidi 8. pantā paredzēto pārbaūžu veikšanai;
- c) lēmumu par atbilstības novērtēšanas struktūru atzīšanu, kuras tiek apstrīdētas saskaņā ar 8. pantu;
- d) lēmumu par atzīšanas atsaukšanu atzītajām atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras tiek apstrīdētas saskaņā ar 8. pantu;

e) normatīvo un administratīvo aktu izskatīšanu, par kuriem viena Puse ir informējusi otru saskaņā ar 12. pantu, lai novērtētu to ietekmi uz nolīgumu un grozītu atbilstīgās 1. pielikuma iedaļas.”

10. 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“11. pants

Atbilstības novērtēšanas struktūru atzīšana, atzīšanas atsaukšana, darbības jomas izmaiņšana un darbības apturēšana

1. Atbilstības novērtēšanas struktūru atzīšanai piemēro šādu procedūru saistībā ar prasībām, kas izklāstītas 1. pielikuma attiecīgajās nodaļās:

- a) Puse, kura vēlas atzīt kādu atbilstības novērtēšanas struktūru, šai nolūkā rakstveidā informē otru Pusi par savu priekšlikumu, pievienojot savam lūgumam atbilstīgu informāciju.
- b) Ja otra Puse piekrīt priekšlikumam vai neceļ iebildumus 60 dienu laikā pēc priekšlikuma paziņojuma saņemšanas, atbilstības novērtēšanas struktūra tiek uzskatīta par atzītu atbilstības novērtēšanas struktūru saskaņā ar 5. panta nosacījumiem.
- c) Ja otra Puse šo 60 dienu laikā rakstveidā izsaka iebildumus, piemēro 8. pantu.

2. Puse var atsaukt vai apturēt tās jurisdikcijā esošās atbilstības novērtēšanas struktūras atzīšanu vai atcelt šo apturēšanu. Attiecīgā Puse nekavējoties informē rakstveidā otru Pusi par savu lēmumu, norādot šā lēmuma datumu. Atsaukšana, apturēšana vai apturēšanas atcelšana stājas spēkā minētajā datumā. Šādu atsaukumu vai apturējumu norāda atzīto atbilstības novērtēšanas struktūru kopējā sarakstā, kas sniegts 1. pielikumā.

3. Puse var izteikt priekšlikumu grozīt savā jurisdikcijā esošās atzītās atbilstības novērtēšanas struktūras darbības jomu. Darbības jomas palielināšanai un samazināšanai piemēro attiecīgi 11. panta 1. punktā un 11. panta 2. punktā paredzētās procedūras.

4. Izņēmuma gadījumos Puse var apstrīdēt otras Puses jurisdikcijā esošās atbilstības novērtēšanas struktūras tehnisko kompetenci. Šādā gadījumā piemēro 8. pants.

5. Pusēm nav jāapstiprina ziņojumi, sertifikāti, atļaujas vai atbilstības zīmes, kuras atbilstības novērtēšanas struktūra izdevusi pēc atzīšanas atsaukšanas vai apturēšanas dienas. Pusēm jāturpina apstiprināt ziņojumi, sertifikāti, atļaujas vai atbilstības zīmes, kuras atbilstības novērtēšanas struktūra izdevusi pirms atzīšanas atsaukšanas vai apturēšanas dienas, ja vien atbildīgā norīkotāja iestāde nav ierobežojusi vai atcēlusi to derīgumu. Puse, kuras jurisdikcijā darbojas atbildīgā norīkotāja iestāde, rakstveidā informē otru Pusi par šādām pārmaiņām attiecībā uz derīguma ierobežošanu vai atcelšanu.”

11. 12. pantu izsaka šādā redakcijā:

- i) 2. punktā aiz “informē” iekļauj “rakstveidā”.
- ii) Aiz 2. punkta iekļauj 2.a punktu: “Katra Puse informē rakstveidā otru Pusi par izmaiņām norīkotājās iestādēs vai kompetentajās iestādēs.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Puses ratificē un apstiprina šo nolīgumu saskaņā ar savām procedūrām. Tas stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad Puses viena otrai ir paziņojušas par šā nolīguma pieņemšanai vajadzīgo procedūru pabeigšanu.

3. pants

Valodas

1. Nolīgums ir sastādīts divos oriģināleksemplāros angļu, dāņu, franču, holandiešu, grieķu, itāļu, portugāļu, somu, spāņu, vācu un zviedru valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.

2. Šo nolīgumu un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtēšanu iespējami drīz iztulkos čehu, igauņu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, slovaku, slovēņu un ungāru valodā. Komiteja ir tiesīga apstiprināt šos tulkojumus. Pēc apstiprināšanas versijas šajās valodās ir autentiskas tāpat kā 1. punktā minētajās valodās.

TO APLIECINOT, pilnvarotie ir parakstījuši šo nolīgumu.

PADOMES UN PADOMĒ SANĀKUŠO DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJU LĒMUMS**(2006. gada 4. decembris),****lai parakstītu un provizoriski piemērotu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2006/959/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOMĒ SANĀKUŠIE DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 300. panta 4. punktu,

*1. pants***Parakstīšana un provizoriska piemērošana**

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

1. Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināts, ka tiek parakstīts Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, turpmāk – “Nolīgums”, ņemot vērā Padomes lēmumu par Nolīguma noslēgšanu.

tā kā:

2. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas Kopienas vārdā parakstīt Nolīgumu, ņemot vērā tā noslēgšanu.

(1) Padome ir pilnvarojusi Komisiju sākt sarunas ar Maroku, lai noslēgtu Eiropas un Vidusjūras reģiona aviācijas nolīgumu.

3. Kamēr Nolīgums nav stājies spēkā, to piemēro saskaņā ar 30. panta 1. punktu.

(2) Saskaņā ar Padomes lēmumu, ar ko Komisija ir pilnvarota sākt sarunas, Komisija Kopienas un dalībvalstu vārdā ir apspriedusi ar Marokas Karalisti Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgumu (turpmāk – “Nolīgums”).

4. Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

(3) Nolīgums 2005. gada 14. decembrī ir parafēts Marakešā.

*2. pants***Apvienotā komiteja**

(4) Nolīgums, ko apspriedusi Komisija, Kopienai un dalībvalstīm būtu jāparaksta un jāpiemēro provizoriski, ņemot vērā tā noslēgšanu vēlāk.

1. Saskaņā ar Nolīguma 22. pantu izveidotajā Apvienotajā komitejā Kopienai un dalībvalstīm jāpārstāv Komisijas un dalībvalstu pārstāvji.

(5) Nepieciešams izstrādāt procesuālu mehānismu Kopienas un dalībvalstu dalībai saskaņā ar Nolīguma 21. pantu izveidotajā Apvienotajā komitejā un Nolīguma 22. pantā paredzētajās šķērējietas procedūrās, kā arī, lai īstenotu dažus Nolīguma noteikumus, tostarp tādas, kas attiecas uz aizsargpasākumiem, satiksmes tiesību piešķiršanu un atsaukšanu, un dažiem drošuma un drošības jautājumiem,

2. Komisija pieņem nostājas, ko Apvienotajā komitejā ieņem Kopienai un dalībvalstīm par Nolīguma pielikumu grozījumiem, kas nav 1. pielikuma (Saskaņoti pakalpojumi un noteikti maršruti) grozījumi un 4. pielikuma (Pārejas noteikumi) grozījumi, kā arī par visiem jautājumiem saistībā ar Nolīguma 6. vai 7. pantu.

3. Attiecībā uz citiem Apvienotās komitejas lēmumiem par Kopienas kompetencē esošiem jautājumiem – Kopienas un tās dalībvalstu nostāju pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Padome.

4. Attiecībā uz citiem Apvienotās komitejas lēmumiem par dalībvalstu kompetencē esošiem jautājumiem – nostāju, ko paredzēts ieņemt, ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas vai dalībvalstu priekšlikuma pieņem Padome.

5. Kopienas un dalībvalstu nostāju Apvienotajā komitejā pauž Komisija, izņemot nostāju jautājumos, kas ir tikai dalībvalstu kompetencē, un tādā gadījumā nostāju pauž Padomes prezidents – vai Komisija, ja tādu lēmumu pieņem Padome.

3. pants

Šķirējtiesa

1. Saskaņā ar Nolīguma 22. pantu Komisija pārstāv Kopieni un dalībvalstis šķirējtiesā.

2. Lēmumu pārtraukt priekšrocību piemērošanu saskaņā ar Nolīguma 22. panta 6. punktu pēc Komisijas priekšlikuma pieņem Padome. Padome pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

3. Komisija ar Padomes ieceltas Īpašas dalībvalstu pārstāvju komitejas palīdzību pieņem lēmumus par jebkuru citu piemērotu rīcību, kas jāparedz saskaņā ar Nolīguma 22. pantu jautājumos, kuri ir Kopienas kompetencē.

4. pants

Aizsargpasākumi

1. Lēmumu sākt aizsargpasākumus saskaņā ar Nolīguma 23. pantu pēc savas ierosmes vai kādas dalībvalsts lūguma

pieņem Komisija, kam palīdz īpaša, Padomes iecelta dalībvalstu pārstāvju komiteja.

2. Ja kāda dalībvalsts lūdz Komisiju piemērot aizsargpasākumus, tai līdztekus lūgumam ir jāsniedz Komisijai informācija, kas to pamato. Komisija par tādu lūgumu pieņem lēmumu vienā mēnesī vai – steidzamos gadījumos – 10 darba dienās – un informē Padomi un dalībvalstis par lēmumu. Pēc Komisijas lēmuma paziņošanas jebkura dalībvalsts 10 darba dienās var to nodot Padomes izskatīšanai. Kad lēmums nodots Padomes izskatīšanai, tā vienā mēnesī var pieņemt citādu lēmumu. Padome pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. pants

Komisijai sniedzama informācija

1. Dalībvalstis bez kavēšanās informē Komisiju par visiem lēmumiem, ko saskaņā ar Nolīguma 3. vai 4. pantu tās pieņēmušas par kādam Marokas aviopārvadātājam izsniegtas atļaujas atteikumu, atsaukumu, pārtraukumu vai ierobežojumu.

2. Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par visiem lūgumiem vai paziņojumiem, ko tās sniedz vai saņem saskaņā ar Nolīguma 13. pantu.

3. Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par visiem lūgumiem vai paziņojumiem, ko tās izdara vai saņem saskaņā ar Nolīguma 14. pantu.

Briselē, 2006. gada 4. decembris.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. PEKKARINEN

EIROPAS UN VIDUSJŪRAS REĢIONA VALSTU

aviācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses

BEĻĢIJAS KARALISTE,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJAS REPUBLIKA,

MALTA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

Eiropas Kopienas dibināšanas līguma līgumslēdzējas puses, turpmāk – “dalībvalstis”, un

EIROPAS KOPIENA, turpmāk – “Kopiena”,

no vienas puses, un

MAROKAS KARALISTE, turpmāk – “Maroka”,

no otras puses,

TIECOTIES veicināt tādu starptautisku aviācijas sistēmu, kuras pamatā ir godīga konkurence gaisa pārvadātāju tirgū, un kurā valsts iejaucas un to regulē pēc iespējas maz;

TIECOTIES pēc iespējas vērst plašumā starptautiska gaisa transporta iespējas, tostarp attīstot gaisa transporta tīklus, ievērojot pasažieru un transportētāju vajadzības pēc ērtiem gaisa transporta pakalpojumiem;

TIECOTIES radīt gaisa pārvadātājiem iespēju piedāvāt ceļotājiem un transportētājiem konkurētspējīgas cenas un pakalpojumus atvērto tirgos;

TIECOTIES, lai visas gaisa transporta nozares jomas, arī gaisa pārvadātāju darba ņēmēji, varētu izmantot liberalizētu nolīgumu;

TIECOTIES starptautiskajā gaisa transportā nodrošināt visaugstākā līmeņa drošumu un drošību un atkārtoti apliecinot nopietnas bažas par aktiem vai draudiem, kas ir vērsti pret lidaparātu drošību, apdraud personu vai īpašuma drošumu, negatīvi ietekmē gaisa transporta darbību un mazina sabiedrības uzticību civilās aviācijas drošumam;

IEVĒROJOT Starptautiskās civilās aviācijas konvenciju, kas Čikāgā atvērta parakstīšanai 1944. gada 7. decembrī;

TIECOTIES gaisa pārvadātājiem nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

ATZĪSTOT, ka valsts subsidijas var negatīvi ietekmēt gaisa pārvadātāju konkurenci un apdraudēt šā nolīguma galvenos mērķus;

APLIECINOT to, cik nozīmīga ir vides aizsardzība starptautiskas aviācijas politikas izstrādē un īstenošanā, un atzīstot suverēnu valstu tiesības veikt piemērotus pasākumus, lai to nodrošinātu;

ŅEMOT VĒRĀ to, cik nozīmīga ir patērētāju aizsardzība, arī tāda aizsardzība, kas paredzēta Dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikācijas Konvencijā, kura Monreālā parakstīta 1999. gada 28. maijā, ciktāl abas Puses ir šīs konvencijas dalībvalstis;

TIECOTIES izmantot spēkā esošo gaisa transporta nolīgumu sistēmu, lai atvērtu piekļuvi tirgiem un dotu pēc iespējas lielāku labumu patērētājiem, gaisa pārvadātājiem, darbaspēkam un sabiedrībai abās Pusēs;

TĀ KĀ nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Maroku, no otras puses, var noderēt par paraugu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecībām aviācijas jomā, lai šajā svarīgajā tautsaimniecības nozarē pilnībā veicinātu liberalizācijas dotos ieguvumus;

ŅEMOT VĒRĀ to, ka nolīgumu ir paredzēts piemērot pakāpeniski, bet integrēti, kā arī to, ka piemērots mehānisms var nodrošināt vēl ciešāku saskaņotību ar Kopienas tiesību aktiem,

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

1. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā, ja vien nav paredzēts kas cits:

- 1) "saskaņots pakalpojums" un "noteikts maršruts" ir starptautisks gaisa transports saskaņā ar šā nolīguma 2. pantu un I pielikumu;
- 2) "Nolīgums" ir šis nolīgums, tā pielikumi, kā arī visi to grozījumi;
- 3) "gaisa transports" ir sabiedrībai par atlīdzību vai īres maksu piedāvāti, pasažieru, bagāžas, kravas un pasta – atsevišķi vai kopā veikti – pārvadājumi ar lidaparātiem, un – skaidrības labad – pie tās pieder regulāri un neregulāri (čārterreisu) gaisa transporta pakalpojumi, kā arī pilns kravas pakalpojumu spektrs;
- 4) "Asociācijas nolīgums" ir Eiropas un Vidusjūras valstu reģiona nolīgums, ar ko ir izveidota Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu, no vienas puses, un Marokas Karalistes, no otras puses, asociācija, un kas Briselē ir parakstīts 1996. gada 26. februārī;
- 5) "Kopienas darbības licence" ir Eiropas Kopienā reģistrētu gaisa pārvadātāju darbības licence, ko izsniedz un uztur spēkā saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2407/92 (1992. gada 23. jūlijs) par gaisa pārvadātāju licencēšanu;
- 6) "Konvencija" ir Starptautiskās civilās aviācijas Konvencija, kas Čikāgā atvērta parakstīšanai 1944. gada 7. decembrī, un tajā ir ietverti:
 - a) visi grozījumi, kas stājušies spēkā saskaņā ar Konvencijas 94. panta a) apakšpunktu un ko ir ratificējusi gan Maroka, gan Eiropas Kopienas dalībvalsts vai dalībvalstis, ja attiecīgā jautājumā tie ir būtiski,
 - b) visi pielikumi vai visi to grozījumi, kas pieņemti saskaņā ar Konvencijas 90. pantu, ciktāl kāds pielikums vai grozījums konkrētā laikā ir spēkā gan Marokā, gan Eiropas Kopienas dalībvalstī vai dalībvalstīs, un – ja tas attiecīgā jautājumā ir būtisks;
 - 7) "pilnas izmaksas" ir pakalpojumu sniegšanas izmaksas, kam pieskaitīta loģiska maksa par pieskaitāmiem administratīviem izdevumiem, un, vajadzības gadījumā, jebkāda piemērojama maksa, kas atspoguļo apkārtējās vides aizsardzības izmaksas, un ko piemēro bez izšķirības, neņemot vērā valstspiederību;
 - 8) "Puses" ir Kopiena vai dalībvalstis, no vienas puses, vai Kopiena un tās dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgām pilnvarām un Maroka, no otras puses;
 - 9) "valstspiederīgie" ir: jebkura fiziska vai juridiska persona no Marokas puses, kam ir Marokas valstspiederība vai – no Eiropas puses – kam ir kādas dalībvalsts valstspiederība, ciktāl – juridiskas personas gadījumā – to pastāvīgi un faktiski, tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi kontrolē fiziskas vai juridiskas personas ar Marokas valstspiederību (Marokas pusē) vai fiziskas vai juridiskas personas ar kādas dalībvalsts vai kādas V pielikumā norādītas trešās valsts valstspiederību (Eiropas pusē);
 - 10) "subsīdijas" ir: visas finanšu iemaksas, ko piešķir valsts iestādes vai kāda reģionāla vai cita sabiedriska organizācija, t.i., ja:
 - a) valsts vai reģionālas iestādes, vai citas publisku tiesību organizācijas praksē ietilpst tieša līdzekļu, piemēram, dotāciju, aizdevumu vai kapitāla ieguldījumu piešķiršana, iespējams tiešs līdzekļu piešķirums uzņēmēj sabiedrībai vai uzņēmēj sabiedrības saistību, piemēram, aizdevuma garantiju pārņemšana;
 - b) valsts vai reģionāla struktūra, vai cita publisko tiesību organizācija atsakās no parasti gūstamiem ienākumiem vai neiekasē tos;
 - c) valsts vai reģionāla iestāde, vai cita publisko tiesību organizācija piegādā preces vai pakalpojumus, kas nav vispārējas infrastruktūras pakalpojumi, vai pērk preces vai pakalpojumus;

un

d) valsts vai reģionāla struktūra, vai cita publisko tiesību organizācija veic iemaksas finansēšanas mehānismā vai vienu vai vairākas a), b) un c) apakšpunktā aprakstītās funkcijas, ko parastos apstākļos veiktu valsts un kas praksē nekādi neatšķiras no parastas valsts prakses, uztic privātai iestādei, vai norīko to veikt,

un – ja tādējādi tiek sniegtas priekšrocības;

11) "starptautisks gaisa transports" ir gaisa transports pāri vairāk nekā vienas valsts teritorijas gaisatelpai;

12) "cena" ir takse, ko gaisa pārvadātāji vai to aģenti piemēro pasažieru, bagāžas un/vai kravu pārvadājumiem (kas nav pasta pārvadājumi) ar gaisa transportu, attiecīgos gadījumos ietverot transportēšanu pa zemi saistībā ar starptautisku gaisa transportu, kā arī nosacījumi tās piemērošanai;

13) "lietošanas maksa" ir maksa, ko aviosabiedrībām uzliek par lidostas, lidostas vides, aeronavigācijas vai aviācijas drošības iekārtu vai pakalpojumu izmantošanu, arī par saistītu pakalpojumu un iekārtu izmantojumu;

14) "SESAR" ir tehniska Eiropas Vienotās gaisa telpas īstenošana, nodrošinot saskaņotu un sinhronizētu jaunās paaudzes gaisa satiksmes vadības sistēmu pētniecību, izstrādi un ieviešanu;

15) "teritorija" Marokas Karalistes gadījumā ir sauszemes teritorijas (kontinentālā daļa un salas), iekšējie ūdeņi un teritoriālie ūdeņi, kas ir tās suverenitātē jeb jurisdikcijā, un Eiropas Kopienas gadījumā – sauszemes teritorijas (kontinentālā daļa un salas), iekšējie ūdeņi un teritoriālie ūdeņi, uz ko attiecas Eiropas Kopienas dibināšanas līgums – saskaņā ar minēto līgumu un jebkādu turpmāku, tiesību pārņēmēju instrumentu. Šā nolīguma piemērošana Gibraltāra lidostai neskar, attiecīgi, Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes juridisko nostāju strīdā par to, kā suverenitātē ir lidostas teritorija, un šā nolīguma neiekļaušanu ES pasākumos aviācijas jomā, kas ir spēkā 2006. gada 18. septembrī dalībvalstu starpā saskaņā ar nosacījumiem 2006. gada 18. septembra ministru paziņojumā par Gibraltāra lidostu;

un

16) "Kompetentas iestādes" ir valsts aģentūras vai III pielikumā minētās struktūras. Visus attiecīgo valstu tiesību aktu grozījumus, kas skar kompetento iestāžu statusu, attiecīgā Puse dara zināmu otrai Pusei.

I SADAĻA

SAIMNIECISKI NOTEIKUMI

2. pants

Satiksmes tiesības

1. Katra Puse otrai Pusei – izņemot I pielikumā minētos gadījumus – piešķir šādas tiesības veikt starptautisku gaisa transportu, ko īsteno otras Puses gaisa pārvadātāji:

a) tiesības lidot pāri tās teritorijai bez nosēšanās;

b) tiesības nosēties tās teritorijā ar jebkādu nolūku, kas nav saistīts ar pasažieru iekāpšanu gaisa transportā vai izkāpšanu no tā, ar bagāžas, kravas un/vai pasta uzņemšanu vai izkraušanu no (nolūki, kas nav saistīti ar satiksmi);

c) veicot saskaņotus pakalpojumus noteiktā maršrutā, tiesības nosēties tās teritorijā, lai vai nu tikai uzņemtu un izsēdinātu starptautiskas satiksmes pasažierus, uzņemtu vai izkrautu kravu un/vai pastu, vai veiktu vairākas darbības kopā;

un

d) šajā nolīgumā citādi paredzētas tiesības.

2. Nekas šajā nolīgumā nepiešķir –

a) Marokas gaisa pārvadātājiem – tiesības kādas Eiropas Kopienas dalībvalsts teritorijā uzņemt pasažierus, bagāžu, kravu un/vai pastu, ko pārvadā kompensācijas kārtā, un, ja galamērķis ir cits punkts attiecīgas Eiropas Kopienas dalībvalsts teritorijā;

b) Eiropas Kopienas gaisa pārvadātājiem – tiesības Marokas teritorijā uzņemt pasažierus, bagāžu, kravu un/vai pastu, ko pārvadā kompensācijas kārtā, un, ja galamērķis ir cits punkts Marokas teritorijā.

3. pants

Atļauju izsniegšana

Saņemot vienas Puses gaisa pārvadātāja darbības atļauju pieteikumus, kompetentas otrās Puses iestādes piešķir attiecīgās atļaujas ar visīsāko iespējamo procesuālo kavējumu, ja

a) Marokas gaisa pārvadātāja gadījumā:

— gaisa pārvadātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta un juridiskā adrese, ja tāda ir, atrodas Marokā, un viņš ir saņēmis licenci un visus citus attiecīgos dokumentus saskaņā ar Marokas Karalistes tiesību aktiem;

— Maroka veic un nodrošina efektīvu normatīvu gaisa pārvadātāju kontroli,

un

— gaisa pārvadātājs tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi pieder Marokai un/vai Marokas valstspiederīgiem, un viņu vienmēr faktiski kontrolē Maroka un/vai Marokas valstspiederīgie, vai arī – tas tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi pieder dalībvalstīm un/vai dalībvalstu valstspiederīgiem, un viņu vienmēr efektīvi kontrolē dalībvalstis un/vai dalībvalstu valstspiederīgie;

b) Eiropas Kopienas gaisa pārvadātāja gadījumā:

— gaisa pārvadātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta un juridiskā adrese, ja tāda ir, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu atrodas kādās Eiropas Kopienas dalībvalsts teritorijā, un viņš ir saņēmis Kopienas darbības licenci;

un

— Eiropas Kopienas dalībvalsts, kas ir atbildīga par lidaparātu ekspluatanta apliecības izsniegšanu, veic un nodrošina efektīvu normatīvu gaisa pārvadātāja kontroli, un ir skaidri noteikta attiecīgā aeronavigācijas iestāde;

— gaisa pārvadātājs tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi pieder dalībvalstīm un/vai dalībvalstu valstspiederīgiem – vai citām V pielikumā minētām valstīm, un/vai minēto citu valstu valstspiederīgiem;

c) gaisa pārvadātājs ir kvalificēts saskaņā ar tiesību aktos un noteikumos paredzētām prasībām, ko starptautiskā gaisa transportā parasti piemēro tā Puse, kas izskata pieteikumu vai pieteikumus;

un

d) ir ievēroti un īstenoti 13. pantā (Aviācijas drošums) un 14. pantā (Aviācijas drošība) izklāstītie noteikumi.

4. pants

Atļauju atsaukšana

1. Jebkuras Puses kompetentās iestādes var atsaukt, pārtraukt vai ierobežot darbības atļaujas vai citādi pārtraukt vai ierobežot kāda otras Puses gaisa pārvadātāja darbību, ja:

a) Marokas gaisa pārvadātāja gadījumā:

— gaisa pārvadātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta un, ja tāda ir, juridiskā adrese nav Marokā vai viņš nav saņēmis darbības licenci un jebkādu citu attiecīgu dokumentus saskaņā ar spēkā esošiem Marokas tiesību aktiem;

— Maroka neveic un nenodrošina efektīvu normatīvu gaisa pārvadātāja kontroli,

vai

— gaisa pārvadātājs tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi nepieder Marokai, un to faktiski nekontrolē Maroka un/vai Marokas valstspiederīgie – vai dalībvalstis, un/vai dalībvalstu valstspiederīgie;

b) Eiropas Kopienas gaisa pārvadātāja gadījumā:

— gaisa pārvadātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta un juridiskā adrese, ja tāda ir, neatrodas Eiropas Kopienas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, vai viņš nav saņēmis Kopienas darbības licenci;

— Eiropas Kopienas dalībvalsts, kas ir atbildīga par lidaparātu ekspluatanta apliecības izsniegšanu, neveic un nenodrošina efektīvu normatīvu gaisa pārvadātāja kontroli, vai nav skaidri norādīta kompetentā aeronavigācijas iestāde;

vai

- gaisa pārvadātājs tieši vai ar īpašuma daļu kontrolpaketi nepieder dalībvalstij un/vai dalībvalstu valstspiederīgiem, vai citām V pielikumā minētām valstīm, un/vai šo citu valstu valstspiederīgiem, un tie to faktiski nekontrolē;
- c) gaisa pārvadātājs neievēro šā nolīguma 5. pantā (Tiesību aktu piemērošana) minētos tiesību aktus un noteikumus,

vai

- d) nav ievēroti un piemēroti 13. pantā (Aviācijas drošums) un 14. pantā (Aviācijas drošība) izklāstītie noteikumi.

2. Ja vien nav būtiski svarīga tūlītēja rīcība, lai novērstu turpmāku neatbilstību 1. punkta c) vai d) apakšpunktam, šajā pantā paredzētās tiesības īsteno tikai pēc kompetentu otras Puses iestāžu uzklaušanās.

5. pants

Investīcijas

Ja Marokas gaisa pārvadātāja īpašuma daļas kontrolpakete pieder kādai dalībvalstij vai tās valstspiederīgiem, vai tie to faktiski kontrolē, jeb, ja Eiropas Kopienas gaisa pārvadātāja īpašuma daļas kontrolpakete pieder Marokai vai tās valstspiederīgiem, provizorisks lēmums par to jāpieņem saskaņā ar šo nolīgumu izveidotai Apvienotai komitejai.

Minētajā lēmumā konkrēti norāda nosacījumus, kas ir saistīti ar saskaņotu pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi šim nolīgumam, kā arī ar pakalpojumiem, ko savstarpēji sniedz trešās valstis un Puses. Šādiem lēmumiem nepiemēro šā nolīguma 21. panta 9. punktu.

6. pants

Tiesību aktu piemērošana

1. Ielidojot vienas Puses teritorijā, atrodoties tajā vai to atstājot, otras Puses gaisa pārvadātāji ievēro attiecīgā teritorijā piemērojamos tiesību aktus un noteikumus par starptautiskā gaisa transportā iesaistītu lidaparātu uzņemšanu vai aizlidošanu no tās, vai par lidaparātu ekspluatāciju vai navigāciju.

2. Ielidojot vienas Puses teritorijā, atrodoties tajā vai to atstājot, otras Puses gaisa pārvadātāji pasažieru, apkalpju vai kravu sakarā ievēro attiecīgajā teritorijā piemērojamos tiesību aktus un noteikumus par lidaparātu pasažieru, apkalpju vai kravu uzņemšanu vai izceļošanu no minētās teritorijas (arī noteikumus par ieceļošanu, formalitātēm, imigrāciju, pasēm, muitu un karantīnu vai – pasta gadījumā – pasta noteikumus).

7. pants

Konkurence

Šā nolīguma darbības jomā piemēro Asociācijas nolīguma IV sadaļas II nodaļu ("Konkurence un citi ekonomiskie noteikumi"), izņemot gadījumus, ja šajā nolīgumā ir ietverti konkrētāki noteikumi.

8. pants

Subsīdijas

1. Puses atzīst, ka valstu subsīdijas gaisa pārvadātājiem kropļo vai draud kropļot konkurenci, jo to izmantojums dažiem uzņēmumiem dod priekšrocības gaisa transporta pakalpojumu sniegšanā, subsīdijas apdraud šā nolīguma galvenos mērķus, un tās nav savienojamas ar atvērtas aviācijas telpas principu.

2. Ja ir atzīts, ka gaisa pārvadātājam vai pārvadātājiem, kas darbojas saskaņā ar šo nolīgumu, būtiski svarīgi ir piešķirt valsts subsīdijas, lai sasniegtu likumīgu mērķi, tādās subsīdijas ir samērīgas ar attiecīgo mērķi, pārskatāmas un tādās, lai pēc iespējas mazinātu negatīvu ietekmi uz otras Puses gaisa pārvadātājiem. Puse, kas piešķir kādas subsīdijas, tūlīt informē otru Pusi par nodomu piešķirt subsīdijas un to atbilstību šā nolīguma kritērijiem.

3. Ja viena Puse uzskata, ka otras Puses – vai, attiecīgā gadījumā, kādas citas valsts, kas nav Puse – publisko tiesību struktūras vai valsts iestādes piešķirtas subsīdijas nesader ar 2. punkta kritērijiem, tā, kā paredzēts 21. pantā, var lūgt sasaukt Apvienotās komitejas sanāksmi, lai apspriestu jautājumu un izstrādātu piemērotu atbildes reakciju, ja norūpētība atzīta par pamatotu.

4. Ja Apvienotā komiteja nevar izšķirt strīdu, Puses patur iespējas piemērot savus attiecīgus pretsubsīdiju pasākumus.

5. Šis pants neskar Pušu tiesību aktus un noteikumus par būtiskiem gaisa satiksmes pakalpojumiem un sabiedrisko pakalpojumu saistībām Pušu teritorijās.

9. pants

Komerciespējas

1. Katras Puses gaisa pārvadātājiem ir tiesības izveidot birojus otras Puses teritorijā, lai veicinātu un pārdotu gaisa transporta pakalpojumus un ar tiem saistītas darbības.

2. Katras Puses gaisa pārvadātāji saskaņā ar otras Puses tiesību aktiem un noteikumiem par iecelšanu, uzturēšanos un nodarbinātību ir tiesīgi otras Puses teritorijā ievest un uzturēt personālu vadības, noieta, tehniskos, operatīvos jautājumos, kā arī citus speciālistus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu gaisa transporta pakalpojumu sniegšanu.

3. a) Neskarot šā punkta b) apakšpunktu, katram gaisa pārvadātājam saistībā ar lidlauka pakalpojumiem otras Puses teritorijā ir:

i) tiesības pašam uz saviem lidlauka pakalpojumiem ("pašapkalpošanos") vai, pēc savas izvēles,

ii) tiesības izvēlēties no konkurējošiem kompleksu vai daļēju lidlauka pakalpojumu sniedzējiem, ja tiem ir atļauta piekļuve tirgum, pamatojoties uz katras Puses tiesību aktiem un noteikumiem, un – ja tādi piegādātāji ir tirgū.

b) Šādu kategoriju lidlauka pakalpojumiem, proti., bagāžas apkalpošanai, rampas apkalpošanai, degvielas un eļļas apkalpošanai, kravu un pasta apkalpošanai – fiziškai kravas un pasta transportēšanai no lidostas ēkas uz lidaparātu un otrādi – uz šā punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļā paredzētajām tiesībām attiecas tikai konkrēti ierobežojumi saskaņā ar otras Puses teritorijā piemērotiem normatīviem un administratīviem aktiem. Ja tādi ierobežojumi liedz pašapkalpoties, un piegādātājiem, kas nodrošina lidostas pakalpojumus, faktiski nav konkurences, visi tādi pakalpojumi ir visiem gaisa pārvadātājiem pieejami ar vienādiem un loģiskiem noteikumiem; tādu pakalpojumu cenas nepārsniedz to kopējās izmaksas, kurās ietverta samērīga, aktīvu nestā peļņa – pēc amortizācijas atskaitījumiem.

4. Ikviens katras Puses gaisa pārvadātājs otras Puses teritorijā tieši un/vai pēc gaisa pārvadātāja izvēles – izmantojot tirdzniecības aģentus vai citus gaisa pārvadātāja izraudzītus starpniekus – drīkst iesaistīties gaisa transporta pakalpojumu pārdošanā. Ikvienam gaisa pārvadātājam ir tiesības pārdot tādu transporta pakalpojumu, un ikviena persona drīkst brīvi pirkt šādus transporta pakalpojumus attiecīgās teritorijas valūtā vai brīvi konvertējamās valūtās.

5. Ikvienam gaisa pārvadātājam ir tiesības konvertēt un pārskaitīt ienākumus no otras Puses teritorijas uz savu teritoriju un – izņemot gadījumus, kad tas neatbilst vispārēji piemērojamiem tiesību aktiem vai noteikumiem – pēc lūguma, uz paša izraudzītu valsti vai valstīm. Ieņēmumus konvertēt un pārskaitīt ir atļauts tūlīt, bez ierobežojumiem un neuzliekot tiem nodokļus, pēc maiņas kursa, ko kārtējiem darījumiem un pārskaitījumiem piemēro dienā, kad gaisa pārvadātājs iesniedz pārskaitījuma pieteikumu.

6. Ikvienas Puses gaisa pārvadātājiem ir atļauts vietējā valūtā segt vietējos izdevumus, arī pirkt degvielu otras Puses teritorijā. Ikvienas Puses gaisa pārvadātāji pēc savas izvēles tādu izdevumu otras Puses teritorijā var maksāt brīvi konvertējamās valūtās, ievērojot vietējos noteikumus valūtas jomā.

7. Veicot vai piedāvājot pakalpojumus saskaņā ar šo nolīgumu, ikviens jebkuras Puses gaisa pārvadātājs var slēgt marķetinga sadarbības nolīgumus, piemēram, nolīgumus par konkrētām vietām katrā reisā vai par kodu koplietojumu – ar

a) jebkuras Puses gaisa pārvadātāju vai gaisa pārvadātājiem;

un

b) jebkuras trešās valsts gaisa pārvadātāju vai gaisa pārvadātājiem;

un

c) jebkādiem pārvadātājiem pa zemi vai jūru,

ja: i) visiem tādos nolīgumos iesaistītiem ir pienācīgas pilnvaras un ii) nolīgumi atbilst drošuma un konkurences prasībām, ko parasti piemēro tādiem pasākumiem. Pārdodot pasažieru transporta pakalpojumus ar kodu koplietojumu, pārdošanas punktā vai vismaz pirms iekāpšanas pircējus informē par to, kuri transporta pakalpojumu sniedzēji apkalpos katru pakalpojuma sektoru.

8. a) Pārvadājot pasažierus, uz sauszemes transporta pakalpojumu sniedzējiem neattiecas tiesību akti un noteikumi, ar ko reglamentē gaisa transporta pakalpojumus – kaut arī gaisa pārvadātājs veic transportu pa zemi, izmantojot savu nosaukumu. Sauszemes transporta pakalpojumu sniedzēji var brīvi izlemt, vai slēgt sadarbības nolīgumus. Pieņemot lēmumus par konkrētiem nolīgumiem, sauszemes transporta pakalpojumu sniedzēji cita starpā var ņemt vērā patērētāju intereses un tehniskus, saimnieciskus, telpu un ietilpības ierobežojumus.
- b) Turklāt, un neskarot citus šā nolīguma noteikumus, Pušu gaisa pārvadātājiem un netiešiem kravas transporta pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar starptautisko gaisa transportu ir bez jebkādiem ierobežojumiem atļauts izmantot jebkādu sauszemes kravas transportu uz jebkādiem punktiem Marokas un Eiropas Kopienas teritorijā vai trešās valstīs, kā arī no tām, tostarp attiecīgos gadījumos transportu uz visām lidostām ar muitas iestādēm, kā arī no tām, un, attiecīgos gadījumos, arī tiesības saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem un noteikumiem transportēt kravu, kas atrodas muitas kontrolē. Kravai, ko pārvadā ar sauszemes transportu vai ar gaisa transportu, ir pieejama lidostas muitas apstrāde un telpas. Gaisa pārvadātāji var izvēlēties paši veikt transportēšanu pa zemi vai nodrošināt to, izmantojot nolīgumus ar citiem pārvadātājiem pa zemi, arī izmantot sauszemes transporta pakalpojumus, ko sniedz citi gaisa pārvadātāji un netieši kravas gaisa transporta pakalpojumu sniedzēji. Tādus jauktus kravas pakalpojumus var piedāvāt par vienu kopēju cenu, kurā ir ietverta gan maksa par gaisa transportu, gan transportēšanu pa zemi – ar nosacījumu, ka nosūtītāji nav maldināti par faktisko pārvadāšanu.
2. No šā panta 1. punktā minētiem nodokļiem, nodevām un maksājumiem, izņemot maksājumus, ko nosaka sniegtā pakalpojuma izmaksas, pēc savstarpējības principa ir atbrīvoti arī:
- a) lidaparātu krājumi, kas ir ievesti vai piegādāti tās Puses teritorijā un loģiskā daudzumā iekrauti, lai tos lietotu starptautiskā gaisa transportā iesaistītas Puses lidaparātā, kam paredzēts izlidot, kaut arī minētos krājumus paredzēts izmantot ceļojuma daļā, kas notiks virs tās Puses teritorijas, kurā tos iekrauj lidaparātā;
- b) lidlauka iekārtas un rezerves daļas (arī dzinēji), ko ievied kādas Puses teritorijā, lai apkalpotu, apkoptu vai remontētu starptautiskā gaisa transportā izmantotu otras Puses gaisa pārvadātāja lidaparātu;
- c) smērvielas un tehniskās apkopes palīgmateriāli, ko ievied vai piegādā kādas Puses teritorijā, lai izmantotu otras Puses gaisa pārvadātāja starptautiskā gaisa transportā iesaistītā lidaparātā, kaut arī minētos krājumus paredzēts izmantot ceļojuma daļā, kas notiks virs tās Puses teritorijas, kurā tos iekrauj lidaparātā;
- un
- d) kā noteikts katras Puses muitas tiesību aktos, iespieddarbi, ko ievied vai piegādā vienas Puses teritorijā un iekrauj otras Puses gaisa pārvadātāja starptautiskā gaisa transportā iesaistītā lidaparātā, kam paredzēts izlidot, kaut arī minētos krājumus paredzēts izmantot ceļojuma daļā, kas notiks virs tās Puses teritorijas, kurā tos iekrauj lidaparātā;
- e) drošuma un drošības iekārtas, ko izmanto lidostās vai kravas noliktavās.

10. pants

Muitas nodevas un maksājumi

1. Vienas Puses teritorijā otras Puses gaisa pārvadātāju veiktā starptautiskā gaisa transportā iesaistīti lidaparāti, to parastas iekārtas, degviela, smērvielas, tehniskās apkopes palīgmateriāli, lidlauka iekārtas, rezerves daļas (arī dzinēji), lidaparātu krājumi (pie tiem pieder pārtika, dzērieni un alkoholiski dzērieni, tabaka un citi ražojumi, ko lidojuma laikā paredzēts ierobežotos daudzumos pārdot pasažieriem vai kas paredzēti pasažieru lietošanai – bet ne tikai) un citi izstrādājumi, ko paredzēts izmantot vai ko izmanto tikai saistībā ar starptautiskā gaisa transportā iesaistītu lidaparātu darbību vai apkopi, saskaņā ar savstarpējības principu ir atbrīvoti no visiem importa ierobežojumiem, īpašuma un kapitāla nodokļiem, muitas nodevām, akcīzes nodokļiem un līdzīgiem maksājumiem un nodevām, ko a) uzliek valsts vai vietējas iestādes, vai Eiropas Kopiena un b) ko nenosaka sniedzamo pakalpojumu izmaksas – ar nosacījumu, ka iekārtas un krājumi paliek lidaparātā.

3. Degviela, ko viena Puse savā teritorijā piegādā gaisa pārvadātājiem, ar šo nolīgumu nav atbrīvota no nodokļiem, nodevām un maksājumiem, kas ir līdzīgi 1. punktā minētajiem. Ielidojot vienas Puses teritorijā, uzturoties tajā un to atstājot, otras Puses gaisa pārvadātāji ievēro attiecīgās Puses tiesību aktus un noteikumus par lidaparātu degvielas pārdošanu, piegādi un izmantojumu.

4. Var prasīt, lai šā panta 1. un 2. punktā minētās iekārtas un krājumus glabātu attiecīgu iestāžu pārraudzībā un kontrolē.

13. pants

Statistika

5. Šajā pantā paredzētie izņēmumi ir spēkā arī gadījumos, ja vienas Puses gaisa pārvadātāji ir noslēguši līgumu ar citu gaisa pārvadātāju, kam otra Puse ir piešķirusi tādus pašus atbrīvojumus, lai otras Puses teritorijā īrētu vai nodotu 1. un 2. punktā minētos izstrādājumus.

Kompetentas katras Puses iestādes kompetentām otras Puses iestādēm pēc lūguma sniedz informāciju un statistiku saistībā ar satiksmi, ko saskaņā ar saskaņotiem pakalpojumiem veikuši vienas Puses pilnvaroti gaisa pārvadātāji uz otras Puses teritoriju vai no tās – tādā pašā formā kā pilnvaroti gaisa pārvadātāji to sagatavo un iesniedz kompetentām savu valstu iestādēm. Visus papildu statistikas datus par satiksmi, ko kompetentas vienas Puses iestādes var lūgt otras Puses iestādēm, pēc kādas Puses lūguma apspriež Apvienotajā Komitejā.

6. Nekas šajā nolīgumā neliedz nevienai Pusei uzlikt nodokļus, nodevas un maksājumus precēm, ko nepārdod pasažieru patēriņam lidaparātā, sniedzot gaisa satiksmes pakalpojumu starp diviem punktiem tās teritorijā, kur ir atļauts izkāpt vai iekāpt.

II SADAĻA

NORMATĪVA SADARBĪBA

11. pants

Lietošanas maksa

1. Puse otras Puses gaisa pārvadātājiem neuzliek vai neļauj uzlikt lielāku lietošanas maksu par to, ko tā uzliekt saviem gaisa pārvadātājiem, kuri sniedz līdzīgus starptautiskus gaisa satiksmes pakalpojumus.

14. pants

Aviācijas drošums

2. Maksājumu palielinājumiem vai jaunu maksājumu ieviešanai būtu jānotiek vienīgi pēc pietiekamām kompetentu maksājumu uzlikšanas iestāžu konsultācijām ar katras Puses gaisa pārvadātājiem. Lietotājiem būtu jāsaņem loģiski paziņojumi par visiem ierosinājumiem mainīt lietošanas maksas, lai varētu izteikt viedokli, pirms pārmaiņas notiek. Puses arī veicina apmaiņu ar tādu informāciju, kas var būt vajadzīga, lai varētu precīzi izvērtēt maksājumu loģiskumu, pamatojumu un samērīgumu, ievērojot šā panta principus.

1. Puses ievēro 6.A pielikumā uzskaitītos Eiropas Kopienas tiesību aktus par aviācijas drošumu, ievērojot šē turpmāk minētos nosacījumus.

2. Puses nodrošina, ka vienai Pusei reģistrētus lidaparātus, par ko ir aizdomas, ka tie neatbilst saskaņā ar Konvenciju noteiktiem starptautiskiem aviācijas drošuma standartiem, nosēžoties starptautiskai gaisa satiksmei atvērtās lidostās otras Puses teritorijā, kompetentas otras Puses iestādes pārbauda no iekšpuses un ārpusē, un pārbauda gan lidaparāta un apkalpes dokumentus, gan lidaparāta un tā iekārtu faktisko stāvokli.

12. pants

Cenas

Cenas par gaisa transporta pakalpojumiem, ko sniedz saskaņā ar šo nolīgumu, nosaka brīvi, un tās nav jāapstiprina – tās var būt jāreģistrē tikai informācijas vajadzībām. Uz cenām, ko paredz iekasēt par pārvadājumiem tikai Eiropas Kopienas robežās, attiecas Eiropas Kopienas tiesību akti.

3. Katra Puse jebkurā laikā var lūgt paskaidrojumus par otras Puses ievērotiem drošuma standartiem.

4. Neko šajā nolīgumā neinterpretēt tā, ka tas ierobežotu kompetentu kādas Puses iestāžu pilnvaras veikt visus pienācīgus un tūlītējus pasākumus, kad vien tās konstatē, ka lidaparāts, ražojums vai darbība var

a) neatbilst obligātiem standartiem, kas noteikti atbilstīgi Konvencijai vai 6.A pielikumā minētajiem tiesību aktiem – atkarībā no tā, kurus no tiem piemēro –

vai

b) radīt nopietnas bažas – 2. punktā minētās pārbaudes dēļ – ka lidaparāts vai lidaparāta darbība neatbilst saskaņā ar Konvenciju noteiktiem obligātiem standartiem vai 6.A pielikumā minētiem tiesību aktiem, atkarībā no tā, kurus no tiem piemēro;

vai

c) radīt nopietnas bažas, ka nav efektīvi ievēroti un īstenoti atbilstīgi Konvencijai vai 6.A pielikumā minētiem tiesību aktiem noteiktie obligātie standarti, atkarībā no tā, kurus no tiem piemēro.

5. Ja kompetentas vienas Puses iestādes veic darbības saskaņā ar 4. punktu, tām tūlīt jāinformē kompetentas otras Puses iestādes par tādu darbību sākšanu, minot iemeslus.

6. Ja, piemērojot 4. punktu veiktos pasākumus nebeidz, kaut arī tiem vairs nav iemesla, jebkura Puse var iesniegt šo jautājumu Apvienotajā komitejā.

15. pants

Aviācijas drošība

1. Tā kā civilu lidaparātu, to pasažieru un apkalpes drošuma nodrošināšana ir svarīgs starptautisku gaisa satiksmes pakalpojumu sniegšanas priekšnoteikums, Puses atkārtoti apliecina to savstarpējās saistības gādāt par civilās aviācijas drošību pret nelikumīgas iejaukšanās aktiem (un jo īpaši saistības, ko uzliek Čikāgas konvencija, Konvencija par noziegumiem un citām lidaparātos izdarītām nelikumīgām darbībām, kas Tokijā parakstīta 1963. gada 14. septembrī, Konvenciju par cīņu pret nelikumīgu lidaparātu sagrābšanu, kas Hāgā parakstīta 1970. gada 16. decembrī, Konvenciju par cīņu pret nelikumīgām darbībām, kas apdraud civilās aviācijas drošību, kas Monreālā parakstīta 1971. gada 23. septembrī, un Protokolu par cīņu pret nelikumīgām darbībām lidostās, kas apkalpo starptautisko civilo aviāciju, kas Monreālā parakstīts 1988. gada 24. februārī, un Konvenciju par plastikas sprāgstvielu marķēšanu, lai veicinātu to atklāšanu, kas Monreālā parakstīta 1991. gada 1. martā, ciktāl abas līgumslēdzējas Puses ir dalībvalstis šīm Konvencijām, kā arī citām konvencijām un protokoliem, kas saistīti ar civilās aviācijas drošumu).

2. Puses pēc lūguma viena otrai sniedz visu vajadzīgo palīdzību, lai novērstu lidaparātu nelikumīgu sagrābšanu un citas nelikumīgas darbības pret lidaparātu, to pasažieru un apkalpju, lidostu un aeronavigācijas iekārtu drošumu, kā arī visus citus draudus civilās aviācijas drošībai.

3. Puses savstarpējās attiecībās ievēro aviācijas drošības standartus un Čikāgas konvencijas pielikumos ietvertos Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas pieņemto ieteicamo praksi – ja tās tos piemēro – tiktāl, ciktāl tādas drošības noteikumus var attiecināt uz Pusēm. Abas Puses prasa tajās reģistrētiem gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējiem, pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenā uzņēmējdarbības vieta vai pastāvīgas uzturēšanās vieta ir to teritorija, kā arī lidostu pakalpojumu sniedzējiem to teritorijā darboties saskaņā ar aviācijas drošības noteikumiem.

4. Katra Puse savā teritorijā nodrošina efektīvus pasākumus, lai aizsargātu lidaparātus, pārbaudītu pasažierus un viņu rokas bagāžu, un veiktu pienācīgas apkalpes, kravas (arī nododamās bagāžas) un lidaparāta krājumu pārbaudes pirms iekāpšanas un iekraušanas, kā arī tās laikā, un to, ka šos pasākumus pielāgo, pieaugot apdraudējumiem. Katra Puse piekrīt, ka to gaisa pārvadātājiem, ja to prasa otra Puse, var prasīt 3. punktā minēto aviācijas drošības noteikumu ievērošanu – ielidojot minētās otras Puses teritorijā, atstājot to vai atrodoties tajā. Katra Puse arī labvēlīgi reaģē uz jebkuru otras Puses lūgumu ieviest samērīgus, īpašus drošības pasākumus, lai vērstos pret kādiem konkrētiem draudiem.

5. Ja notiek ar civila lidaparāta nelikumīgu sagrābšanu saistīts incidents vai pastāv tādi draudi, vai notiek citas nelikumīgas darbības pret kāda lidaparāta, tā pasažieru un apkalpes, lidostu vai aeronavigācijas iekārtu drošumu, Puses palīdz viena otrai, atvieglējot saziņu un veicot citus piemērotus pasākumus, lai ātri un droši likvidētu tādas incidentus vai to draudus.

6. Ja vienai Pusei ir loģisks pamats uzskatīt, ka otra Puse ir atkāpusies no šajā pantā ietvertajiem aviācijas drošības noteikumiem, attiecīgā Puse var lūgt otrai Pusei tūlītējus paskaidrojumus.

7. Neskarot šā nolīguma 4. pantu (Atļauju atsaukšana), ja piecpadsmit (15) dienās pēc lūguma nav panākta pietiekama vienprātība, tas ir iemesls abu Pušu gaisa pārvadātājiem pārtraukt, atsaukt, ierobežot vai uzlikt nosacījumus darbības atļaujai vai tehniskai atļaujai.

8. Ja tas ir jādara tūlītēju un ārkārtas draudu dēļ, viena Puse var veikt pagaidu darbības, negaidot piecpadsmit (15) dienu termiņa beigas.

9. Jebkādas darbības saskaņā ar šā panta 7. punktu izbeidz, kad otra Puse ievēro šo pantu.

16. pants

Gaisa satiksmes vadība

1. Puses ievēro 6.B pielikumā ietvertos tiesību aktus saskaņā ar šē turpmāk izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Puses apņemas gaisa satiksmes vadības jomā sadarboties cik vien iespējams cieši, lai uz Maroku attiecinātu *Eiropas Vienotā gaisa telpa*, veicinot pašreizējos drošuma standartus un Eiropas vispārējo gaisa satiksmes standartu efektivitāti kopumā, optimizētu jaudas un mazinātu kavējumus.

3. Lai atvieglinātu *Eiropas Vienotās gaisa telpas* tiesību aktu piemērošanu savās teritorijās,

a) Maroka veic vajadzīgos pasākumus, lai gaisa satiksmes vadības organizatoriskās struktūras pielāgotu *Eiropas Vienotajai gaisai telpai*, konkrēti – izveidotu attiecīgas pārraudzības organizācijas, kas vismaz funkcionāli nebūtu atkarīgas no aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem;

un

b) Eiropas Kopiena asociē Maroku ar attiecīgām operatīvām ierosmēm aeronavigācijas pakalpojumu, gaisatelpas un savstarpējas savietojamības jomā, kā paredzēts ar *Eiropas Vienoto gaisa telpu*, konkrēti – laicīgi veicinot Marokas centienus izveidot funkcionālus gaisatelpas blokus vai arī izmantot attiecīgu koordināciju ar SESAR.

17. pants

Apkārtējā vide

1. Puses ievēro 6.C pielikumā uzskaitītos Kopienas tiesību aktus par gaisa transportu.

2. Neko šajā nolīgumā neinterpretē tā, lai ierobežotu kompetentu kādas Puses iestāžu pilnvaras veikt visus attiecīgus pasākumus, novēršot vai citādi risinot saskaņā ar šo nolīgumu īstenota starptautiska gaisa transporta ietekmi uz apkārtējo vidi – ar nosacījumu, ka tādus pasākumus piemēro neatkarīgi no valstspiederības.

18. pants

Patērētāju aizsardzība

Puses ievēro 6.D pielikumā minētos Kopienas tiesību aktus par gaisa transportu.

19. pants

Datorizētas rezervācijas sistēmas

Puses ievēro 6.E pielikumā minētos Kopienas tiesību aktus par gaisa transportu.

20. pants

Sociāli aspekti

Puses ievēro 6.F pielikumā minētos Kopienas tiesību aktus par gaisa transportu.

III SADAĻA

ORGANIZATORISKI NOTEIKUMI

21. pants

Interpretācija un īstenošana

1. Puses veic visus vajadzīgos pasākumus – vispārējus vai īpašus – lai nodrošinātu šā nolīguma uzlikto saistību izpildi, un atturas no jebkādiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt šā nolīguma mērķu sasniegšanu.

2. Katra Puse ir atbildīga par šā nolīguma pareizu īstenošanu tās teritorijā, un jo īpaši – par VI pielikumā uzskaitīto regulu un direktīvu īstenošanu gaisa transporta jomā.

3. Katra Puse sniedz otrai Pusei visu vajadzīgo informāciju un palīdzību iespējamu pārkāpumu izmeklēšanā, ko otra Puse veic saskaņā ar savu kompetenci, kā paredzēts šajā nolīgumā.

4. Kad Puses īsteno saskaņā ar šo nolīgumu piešķirtas pilnvaras jautājumos, kas izraisa otras Puses ieinteresētību un attiecas uz otras Puses iestādēm vai uzņēmumiem, kompetentām otras Puses iestādēm ir jāsaņem pilnīga informācija, un tām ir jādod iespēja paust viedokli pirms galīga lēmuma pieņemšanas.

22. pants

Apvienotā komiteja

1. Ar šo ir izveidota Pušu pārstāvju komiteja (še turpmāk – Apvienotā komiteja), kas ir atbildīga par šā nolīguma piemērošanu un nodrošina tā pareizu īstenošanu. Lai to nodrošinātu, tā nāk klajā ar ieteikumiem un pieņem lēmumus šajā nolīgumā paredzētos gadījumos.

2. Apvienotā komiteja lēmumus pieņem kopīgi, un tie Pusēm uzliek saistības. Puses tos īsteno saskaņā ar saviem noteikumiem.

3. Apvienotā komiteja sanāk pēc vajadzības, bet ne retāk kā reizi gadā. Jebkura Puse var lūgt sanāksmes sasaukšanu.

4. Puse var arī lūgt Apvienotās komitejas sanāksmes sasaukšanu, lai atrisinātu jebkurus jautājumus par šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu. Sanāksme sākas pēc iespējas drīzā datumā, un – vēlākais – divus mēnešus pēc lūguma saņemšanas dienas, ja vien nav panākta citāda vienošanās.

5. Lai pareizi īstenotu šo nolīgumu, Puses dalās informācijā, un pēc jebkuras Puses lūguma apspriežas Apvienotajā komitejā.

6. Apvienotā komiteja ar lēmumu pieņem savu reglamentu.

7. Ja viena Puse uzskata, ka otra Puse pienācīgi nepilda Apvienotās komitejas lēmumu, tā drīkst lūgt jautājuma apspriešanu Apvienotajā komitejā. Ja Apvienotā komiteja nespēj šo jautājumu atrisināt divos mēnešos pēc tam, kad tas iesniegts tās izskatīšanai, lūguma iesniedzēja Puse var veikt attiecīgus pagaidu aizsargpasākumus saskaņā ar 23. pantu.

8. Apvienotās komitejas lēmumos ir minēts datums, kad Pusēm tie jāīsteno, un visa cita informācija, kas var interesēt uzņēmējus.

9. Neskarot 2. punktu, ja Apvienotā komiteja par kādu jautājumu, kas iesniegts tās izskatīšanai nepieņem lēmumu sešos mēnešos pēc iesniegšanas datuma, Puses drīkst veikt attiecīgus pagaidu aizsargpasākumus saskaņā ar 23. pantu.

10. Apvienotā komiteja izskata jautājumus par divpusējām investīcijām īpašumu daļu kontrolpakešu īpašumtiesībās vai pārmaiņām Pušu gaisa pārvadātāju faktiskā kontrolē.

11. Apvienotā komiteja arī izvērsē sadarbību,

a) veicinot ekspertu apmaiņu jautājumos, kas attiecas uz jaunām likumdošanas vai normatīvām ierosmēm un pasākumiem, arī drošības, drošuma, apkārtējās vides, aviācijas infrastruktūras (arī laika nišu) un patērētāju aizsardzības jomā;

b) nolīguma īstenošanas gaitā regulāri pārbaudot tā sociālās sekas, jo īpaši nodarbinātības jomā, un izstrādājot attiecīgu reakciju uz bažām, ko atzīst par pamatotām;

c) apsverot iespējamās jomas nolīguma turpmākai izvēršanai, arī ieteikumus par nolīguma grozījumiem.

23. pants

Strīdu izšķiršana un šķīrējtiesa

1. Jebkura Puse var vērsties Apvienotajā komitejā sakarā ar jebkuru strīdu, kas izriet no šā nolīguma piemērošanas vai interpretācijas, un kas nav atrisināts saskaņā ar 21. pantu. Šajā pantā – saskaņā ar Asociācijas nolīgumu izveidotā Asociācijas padome ir Apvienotā komiteja.

2. Apvienotā komiteja var izšķirt strīdu, pieņemot lēmumu.

3. Puses veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu 2. punktā minēto lēmumu.

4. Ja strīdu nevar izšķirt saskaņā ar 2. punktu, pēc kādas Puses lūguma strīdu nodod šķīrējtiesai, kurā ir trīs šķīrējtiesneši, lai tā izskatītu saskaņā ar šo turpmāk izklāstīto procedūru:

a) katra Puse ieceļ šķīrējtiesnesi sešdesmit (60) dienās no dienas, kad tā saņēmusi ar diplomātiskiem līdzekļiem nosūtītu otras Puses paziņojumu ar lūgumu strīdu izšķirt šķīrējtiesā; abiem šķīrējtiesnešiem būtu jāieceļ trešais šķīrējtiesnesis sešdesmit (60) papildu dienās. Ja viena Puse laikā, par ko ir panākta vienošanās, nav iecēlusi šķīrējtiesnesi, vai laikā, par ko ir panākta vienošanās, nav iecelts trešais šķīrējtiesnesis, katra Puse var lūgt Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas padomes priekšsēdētāju attiecīgi iecelt šķīrējtiesnesi vai šķīrējtiesnesus;

b) trešajam šķīrējtiesnesim, ko ieceļ saskaņā ar a) apakšpunktu, ir jābūt trešās valsts valstspiederīgam, un viņš pilda šķīrējtiesas priekšsēdētāja pienākumus;

c) šķīrējtiesa vienojas par savu reglamentu;

un

d) strīda izšķiršanas sākotnējās izmaksas, par ko pieņem šķīrējtiesa galīgu lēmumu, Puses sedz vienādi.

5. Jebkurš šķīrējtiesas pagaidu lēmums vai galīgs lēmums Pusēm uzliek saistības.

6. Ja viena Puse neievēro saskaņā ar šo pantu pieņemtu šķīrējtiesas lēmumu, otra Puse trīsdesmit (30) dienās pēc tam, kad saņemts paziņojums par minēto lēmumu – kamēr vien minēto lēmumu neievēro – var ierobežot, pārtraukt vai atsaukt tiesības vai priekšrocības, ko tā saskaņā ar šo nolīgumu ir piešķirusi vai nīgai Pusei.

24. pants

Aizsargpasākumi

1. Puses veic jebkādus vispārējus vai konkrētus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu šā nolīguma uzliktās saistības. Tās gādā par šajā nolīgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu.

2. Ja kāda Puse uzskata, ka otra Puse nav izpildījusi kādas ar šo nolīgumu uzliktas saistības, tā var veikt attiecīgus pasākumus. Aizsargpasākumi darbības jomas un termiņa ziņā nav nopietnāki par to, kas ir noteikti vajadzīgs, lai atrisinātu stāvokli vai saglabātu šo nolīgumu līdzsvarā. Priekšroku dod tādiem pasākumiem, kas vismazāk traucē šā nolīguma darbību.

3. Puse, kas apsver aizsargpasākumu iespēju, ar Apvienotās komitejas starpniecību informē pārējās Puses un sniedz visu svarīgo informāciju.

4. Puses Apvienotajā komitejā tūlīt sāk apspriedes, lai rastu visiem pieņemamu risinājumu.

5. Neskarot 3. panta d) punktu, 4. panta d) punktu, kā arī 13. un 14. pantu, attiecīgā Puse nevar sākt aizsargpasākumus, kamēr nav pagājis viens mēnesis kopš dienas, kad sniegts paziņojums saskaņā ar 3. punktu, ja vien 4. punktā paredzētā apspriežu procedūra nav pabeigta pirms noliktā termiņa beigām.

6. Attiecīgā Puse tūlīt informē Apvienoto komiteju par veiktajiem pasākumiem un sniedz visu svarīgo informāciju.

7. Visas darbības, ko veic saskaņā ar šo pantu, pārtrauc, līdzko vainīgā Puse atkal ievēro šo nolīgumu.

25. pants

Nolīguma aptvertā teritorija

Puses atzīst šā nolīguma divpusējo būtību, tomēr norāda, ka uz to attiecas 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarācijā piesauktā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerība. Puses apņemas risināt konsekventu dialogu, nodrošinot šā nolīguma saderību ar Barselonas procesu, konkrēti – ņemot vērā iespēju savstarpēji vienoties par grozījumiem, ievērojot līdzīgus gaisa transporta nolīgumus.

26. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem

1. Šā nolīguma noteikumi aizstāj attiecīgus noteikumus spēkā esošos divpusējos Marokas un dalībvalstu nolīgumos. Tomēr arī turpmāk var īstenot spēkā esošās satiksmes tiesības, ko rada minētie divpusējie nolīgumi, un uz ko neattiecas šis nolīgums – ar nosacījumu, ka nav Eiropas Kopienas dalībvalstu un to valstspiederīgo diskriminācijas.

2. Ja Puses kļūst par kāda daudzpusēja nolīguma Pusēm vai apstiprina kādu Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas vai citas starptautiskas organizācijas pieņemtu lēmumu, kurā skarti šajā nolīgumā ietverti jautājumi, tās Apvienotajā komitejā apspriežas, lai noteiktu, vai šajā nolīgumā būtu jāizdara grozījumi, lai ņemtu vērā tādus jauninājumus.

3. Šis nolīgums neskar nekādus abu Pušu lēmumus īstenot turpmākus ieteikumus, ar ko var nākt klajā Starptautiskā civilās aviācijas organizācija. Puses neatsaucas uz šo nolīgumu, ne arī kādu tā daļu, lai Starptautiskajā civilās aviācijas organizācijā pamatotu iebildumus pret alternatīvas politikas izskatīšanu jebkuros jautājumos, uz ko attiecas šis nolīgums.

27. pants

Grozījumi

1. Ja viena no Pusēm vēlas pārskatīt šo nolīgumu, tā attiecīgi informē Apvienoto komiteju. Šā nolīguma grozījums, par ko ir panākta vienošanās, stājas spēkā pēc attiecīgu iekšēju procedūru pabeigšanas.

2. Apvienotā komiteja pēc kādas Puses ierosinājuma un saskaņā ar šo pantu var pieņemt lēmumu grozīt šā nolīguma pielikumus.

3. Šis nolīgums saskaņā ar nediskriminācijas principu un šā nolīguma noteikumiem, kas paredz vienpusēji pieņemt jaunus tiesību aktus vai grozīt spēkā esošos, VI pielikumā minētos gaisa transporta jomas vai kādas saistītas jomas tiesību aktus, neskar Pušu tiesības attiecībā uz nediskriminācijas principu un saskaņā ar šo nolīgumu.

4. Līdzko viena Puse izstrādā jaunu tiesību aktu, tā cik iespējams pilnīgi informē otru Pusi un apspriežas ar to. Pēc vienas Puses lūguma Apvienotajā komitejā var notikt provizorisks viedokļu apmaiņa.

5. Līdzko viena Puse ir pieņēmusi jaunu tiesību aktu vai grozījumu VI pielikumā minētos gaisa transporta jomas vai ar to saistītas jomas tiesību aktos, tā informē otru Pusi vēlākais trīsdesmit dienās pēc tā pieņemšanas. Pēc jebkuras Puses lūguma Apvienotā komiteja sešdesmit dienās sarīko viedokļu apmaiņu par jaunā tiesību akta vai grozījuma ietekmi uz šā nolīguma pareizu darbību.

6. Apvienotā komiteja

a) pieņem lēmumu pārskatīt šā nolīguma VI pielikumu tā, lai tajā — vajadzības gadījumā saskaņā ar savstarpējības principu — iekļautu attiecīgo jauno tiesību aktu vai grozījumu;

b) pieņem lēmumu, ka attiecīgais jaunais tiesību akts vai grozījums ir uzskatāms par atbilstīgu šim nolīgumam;

vai

c) pieņem lēmumu par visiem citiem pasākumiem, kas būtu jāparedz samērīgā laikā, lai sargātu šā nolīguma pareizu darbību.

28. pants

Darbības izbeigšana

1. Šis nolīgums ir noslēgts uz neierobežotu laiku.

2. Jebkura Puse jebkurā laikā ar diplomātiskiem līdzekļiem var darīt zināmu otrai Pusei lēmumu izbeigt šā nolīguma darbību. Tādu paziņojumu reizē nosūta Starptautiskajai civilās aviācijas organizācijai. Šis nolīgums zaudē spēku divpadsmit mēnešus pēc datuma, kad otra Puse ir saņēmusi paziņojumu, ja vien paziņojums par nolīguma darbības izbeigšanu nav atsaukts pirms minētā termiņa beigām.

3. Šis nolīgums zaudē spēku vai tā darbība pārtrūkst, ja attiecīgi pārstāj būt spēkā vai tiek pārtraukts Asociācijas nolīgums.

*29. pants***Reģistrācija Starptautiskajā civilās aviācijas organizācijā un ANO sekretariātā**

Šo nolīgumu un visus tā grozījumus reģistrē Starptautiskajā civilās aviācijas organizācijā un ANO sekretariātā.

*30. pants***Stāšanās spēkā**

1. Šo nolīgumu saskaņā ar Pušu valsts tiesību aktiem provizoriski piemēro no parakstīšanas dienas.

2. Šis nolīgums stājas spēkā vienu mēnesi pēc dienas, kad ar pēdējo diplomātisko notu ir pabeigta Pušu notu apmaiņa, apliecinot, ka ir pabeigtas visas procedūras, kas vajadzīgas, lai nolīgums stātos spēkā. Apmainā Marokas Karaliste iesniedz Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātam diplomātisku notu, kas adresēta Eiropas Kopienai un tās dalībvalstīm, un Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariāts iesniedz Marokas Karalistei Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu diplomātisku notu. Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu diplomātiskajā notā ir iekļauti visu dalībvalstu paziņojumi, apstiprinot, ka ir pabeigtas tās procedūras, kas vajadzīgas, lai šis nolīgums stātos spēkā.

TO APLIECINOT, pienācīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

Briselē, divos eksemplāros, divi tūkstoši sestā gada divpadsmitajā decembrī, angļu, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, somu, slovaku, slovēņu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un arābu, valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien



Za Českou republiku



På Kongeriget Danmarks vegne



Für die Bundesrepublik Deutschland



Eesti Vabariigi nimel



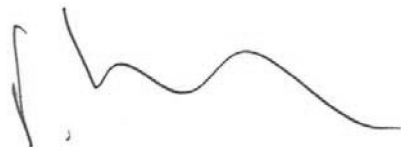
Για την Ελληνική Δημοκρατία



Por el Reino de España



Pour la République française



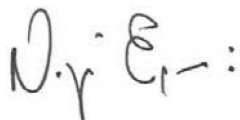
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland



Per la Repubblica italiana



Για την Κυπριακή Δημοκρατία



Latvijas Republikas vārdā



Lietuvos Respublikos vardu



Pour le Grand-Duché de Luxembourg



A Magyar Köztársaság részéről



Għar-Repubblika ta' Malta



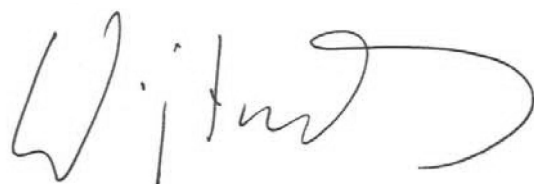
Voor het Koninkrijk der Nederlanden



Für die Republik Österreich



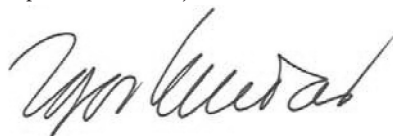
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej



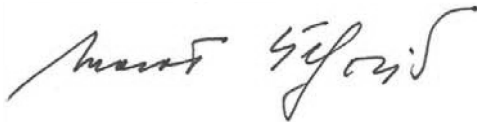
Pela República Portuguesa



Za Republiko Slovenijo



Za Slovenskú republiku



Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland



För Konungariket Sverige



For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland



Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

I PIELIKUMS

SASKAŅOTI PAKALPOJUMI UN NOTEIKTI MARŠRUTI

1. Uz šo pielikumu attiecas šā nolīguma IV pielikumā uzskaitītie pārejas noteikumi.
2. Katra Puse dod otras Puses gaisa pārvadātājiem tiesības veikt gaisa satiksmes pakalpojumus šādos maršrutos:
 - a) Eiropas Kopienas gaisa pārvadātājiem:

punkti Eiropas Kopienā – viens vai vairāki punkti Marokā – un citi, tālāki punkti,
 - b) Marokas gaisa pārvadātājiem:

punkti Marokā – viens vai vairāki punkti Eiropas Kopienā.
3. Marokas gaisa pārvadātāji saskaņā ar šā nolīguma 2. pantu ir pilnvaroti īstenot satiksmes tiesības veikt gaisa pārvadājumus uz vairākiem punktiem Kopienas teritorijā ar nosacījumu, ka pakalpojumu sākumpunkts vai galapunkts ir Marokas teritorijā.

Kopienas gaisa pārvadātāji saskaņā ar šā nolīguma 2. pantu ir pilnvaroti īstenot satiksmes tiesības veikt gaisa pārvadājumus uz Maroku un tālākiem punktiem ar nosacījumu, ka pakalpojumu sākumpunkts vai galapunkts ir Kopienas teritorijā, un – ja no pasažieru pakalpojumu viedokļa minētie punkti atrodas Eiropas kaimiņattiecību politikas valstīs.

Eiropas Kopienas gaisa pārvadātāji, nodrošinot transporta pakalpojumus uz Maroku un no tās, ir pilnvaroti viena un tā paša pakalpojuma laikā apkalpot vairāk nekā vienu galapunktu (*co-terminalisation*), un īstenot tiesības veikt tranzīta nosēšanos starp minētiem punktiem.

Eiropas kaimiņattiecību politikas valstis ir: Alžīrija, Armēnija, palestīniešu pašpārvalde, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Ēģipte, Gruzija, Izraēla, Jordānija, Libāna, Libija, Moldova, Maroka, Sīrija, Tunisija un Ukraina. Vietas kaimiņattiecību politikas valstīs arī var izmantot kā tranzīta punktus.
4. Noteiktajos maršrutos reisus drīkst veikt abos virzienos. Katrs uzņēmums pēc saviem ieskatiem dažos vai visos pakalpojumos var neiekļaut jebkuru noteikto maršrutu punktu — tranzīta punktu vai tālāku punktu — ar nosacījumu, ka – Marokas gaisa pārvadātājiem – pakalpojuma sākumpunkts vai galapunkts ir Marokas teritorijā vai – Eiropas Kopienas gaisa pārvadātājiem – kādas Eiropas Kopienas dalībvalsts teritorijā.
5. Katra Puse ļauj ikvienam gaisa pārvadātājam noteikt piedāvāto starptautisko gaisa transporta pakalpojumu biežumu un ietilpību atkarībā no komerciāliem apsvērumiem tirgū. Saskaņā ar minētajām tiesībām neviena Puse vienpusēji neierobežo satiksmes apjomu, pakalpojumu biežumu vai periodiskumu, vai otras Puses gaisa pārvadātāju izmantoto lidaparātu tipu vai tipus – izņemot muitas, tehnisku, operatīvu, apkārtējās vides un veselības aizsardzības iemeslu dēļ.
6. Ikviens gaisa pārvadātājs visos noteikto maršrutu punktos drīkst īstenot starptautisku gaisa transportu, bez kādiem ierobežojumiem mainot izmantojamo lidaparātu tipus.
7. Lai īstenotu šajā nolīgumā paredzētās tiesības, tikai izņēmuma gadījumos vai lai apmierinātu pagaidu vajadzības Marokas gaisa pārvadātājs drīkst īrēt lidaparātu ar apkalpi (*wet-leasing*) no kādas trešās valsts aviosabiedrības – vai Eiropas Kopienas gaisa pārvadātājs – īrēt lidaparātu no tādas trešās valsts aviosabiedrības, kas nav minēta V pielikumā. Par to iepriekš jālūdz apstiprinājums iestādei, kas izsniegusi licenci gaisa pārvadātājam, kurš vēlas īrēt, kā arī kompetentai otras Puses iestādei.

II PIELIKUMS

DIVPUSĒJI MAROKAS UN EIROPAS KOPIENAS DALĪBVALSTU NOLĪGUMI

Kā paredzēts šā nolīguma 26. pantā, ar šo nolīgumu ir aizstāti attiecīgi noteikumi tādos divpusējos Marokas un dalībvalstu gaisa transporta nolīgumos:

- Beļģijas Karalistes valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1958. gada 20. janvārī;

papildināts ar 1958. gada 20. janvāri datētu notu apmaiņu;

jaunākie grozījumi izdarīti ar Rabatā 2002. gada 11. jūnijā parakstīto saprašanās memorandu;
- Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Marokas gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1961. gada 8. maijā, par to Čehijas Republika ir iesniegusi tiesību pārņemšanas deklarāciju;
- Dānijas Karalistes valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgums, Rabatā parakstīts 1977. gada 14. novembrī;

papildināts ar 1977. gada 14. novembri datētu notu apmaiņu;
- Vācijas Federatīvās Republikas un Marokas Karalistes gaisa transporta nolīgums, Bonnā parakstīts 1961. gada 12. oktobrī;
- Grieķijas Republikas valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1999. gada 10. maijā;

lasāms kopā ar Atēnās 1998. gada 6. oktobrī parakstīto saprašanās memorandu;
- Spānijas valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Madridē parakstīts 1970. gada 7. jūlijā;

jaunākie papildinājumi izdarīti ar 2003. gada 12. augustu un 2003. gada 25. augustu datētu vēstuļu apmaiņu;
- Francijas Republikas valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1957. gada 25. oktobrī; grozīts ar
 - 1961. gada 22. martu datētu vēstuļu apmaiņu;
 - 1968. gada 2. un 5. decembri datētu apstiprinātu protokolu;
 - 1976. gada 17. un 18. maija konsultāciju memorandu;
 - 1977. gada 15. martu datētu konsultāciju memorandu;jaunākie grozījumi izdarīti ar 1984. gada 22. un 23. marta konsultāciju memorandu un 1984. gada 14. marta vēstuļu apmaiņu;
- Itālijas Republikas valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Romā parakstīts 1967. gada 8. jūlijā;

grozīts ar Romā 2000. gada 13. jūlijā parakstīto saprašanās memorandu;

jaunākie grozījumi izdarīti ar 2001. gada 17. oktobri un 2002. gada 3. janvāri datētu notu apmaiņu;
- Latvijas Republikas valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Varšavā parakstīts 1999. gada 19. maijā;
- Luksemburgas Lielhercogistes valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Bonnā parakstīts 1961. gada 5. jūlijā;
- Ungārijas Tautas Republikas un Marokas Karalistes gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1967. gada 21. martā;

- Maltas Republikas valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1983. gada 26. maijā;
 - Viņas Majestātes Nīderlandes karalienes valdības un Viņa Majestātes Marokas karaļa valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1959. gada 20. maijā;
 - Austrijas Federālās valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 2002. gada 27. februārī;
 - Polijas Tautas Republikas valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1969. gada 29. novembrī;
 - Portugāles un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1958. gada 3. aprīlī;
papildināts ar Lisabonā 1975. gada 19. decembrī parakstītu protokolu;
jaunākie papildinājumi izdarīti ar Lisabonā 2003. gada 17. novembrī parakstītu protokolu;
 - Zviedrijas Karalistes valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa transporta nolīgums, Rabatā parakstīts 1977. gada 14. novembrī;
papildināts ar 1977. gada 14. novembri datētu notu apmaiņu;
 - Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgums, Londonā parakstīts 1965. gada 22. oktobrī;
grozīts ar 1968. gada 10 un 14. oktobri datētu notu apmaiņu;
grozīts ar Londonā 1997. gada 14. martā parakstītu protokolu;
jaunākie grozījumi izdarīti ar Rabatā 1997. gada 17. oktobrī parakstītu protokolu;
 - Gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumi un citi dokumenti, ko Marokas Karaliste un Eiropas Kopienas dalībvalstis ir parafējušas un parakstījušas, bet kas šā nolīguma parakstīšanas dienā vēl nav stājušies spēkā un ko nepiemēro provizoriski.
 - Nīderlandes Karalistes valdības un Marokas Karalistes valdības gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgums, kas pievienots kā 1. pielikums Hāgā parakstītajam 2001. gada 20. jūnija saprašanās memorandam.
-

III PIELIKUMS

PROCEDŪRAS DARBĪBAS ATĻAUJU UN TEHNISKU ATĻAUJU SAŅEMŠANAI: KOMPETENTAS IESTĀDES

1. Eiropas Kopiena

Vācija:

Federālais civilās aviācijas birojs (LBA)
Federālā transporta, celtniecības un pilsētu lietu ministrija

Austrija:

Civilās aviācijas pārvalde
Federālā transporta, jauninājumu un tehnoloģiju ministrija

Beļģija:

Gaisa transporta ģenerāldirektorāts
Federālais mobilitātes un transporta birojs

Kipra:

Civilās aviācijas departaments
Komunikāciju un būvdarbu ministrija

Dānija:

Civilās aviācijas pārvalde

Spānija:

Civilās aviācijas ģenerāldirektorāts
Veicināšanas ministrija

Igaunija:

Civilās aviācijas pārvalde

Somija:

Civilās aviācijas pārvalde

Francija:

Civilās aviācijas ģenerāldirektorāts (DGAC)

Grieķija:

Grieķijas Civilās aviācijas pārvalde
Transporta un komunikāciju ministrija

Ungārija:

Civilās aviācijas ģenerāldirektorāts
Tautsaimniecības un transporta ministrija

Īrija:

Civilās aviācijas ģenerāldirektorāts
Transporta departaments

Itālija:

Valsts civilās aviācijas aģentūra (ENAC)

Latvija:

Civilās aviācijas pārvalde
Transporta ministrija

Lietuva:

Civilās aviācijas pārvalde

Luksemburga:

Civilās aviācijas direktorāts

Malta:

Civilās aviācijas departaments

Nīderlande:

Transporta, komunālās saimniecības un ūdens resursu apsaimniekošanas ministrija Civilās aviācijas un kravu transporta ģenerāldirektorāts

Transporta un ūdens resursu apsaimniekošanas inspekcija

Polija:

Civilās aviācijas birojs

Portugāle:

Valsts civilās aviācijas institūts (INAC)

Teritoriju iekārtošanas, plānošanas un pārvaldes ministrija

Čehijas Republika:

Civilās aviācijas departaments

Transporta ministrija

Civilās aviācijas pārvalde

Apvienotā Karaliste:

Aviācijas direktorāts

Transporta departaments (DfT)

Slovākijas Republika:

Civilās aviācijas departaments

Transporta, pastu un tālsakaru ministrija

Slovēnija:

Civilās aviācijas direktorāts

Transporta ministrija

Zviedrija:

Civilās aviācijas pārvalde

2. Marokas Karaliste

Civilās aeronautikas direktorāts

Iekārtu un transporta ministrija

IV PIELIKUMS

PĀREJAS NOTEIKUMI

1. Eiropas Kopiena ir atbildīga par izvērtējumu, kas būtu jāapstiprina Apvienotajā komitejā – kā Marokas Puse īsteno un piemēro visus VI pielikumā uzskaitītos Kopienas tiesību aktus gaisa transporta jomā. Minētais Apvienotās komitejas lēmums jāpieņem vēlākais divus gadus pēc nolīguma stāšanās spēkā.
 2. Kamēr nav pieņemts tāds lēmums, saskaņoti pakalpojumi un I pielikumā noteiktie maršruti neietver Eiropas Kopienas gaisa pārvadātāju tiesības sākt satiksmi Marokā un beigt to citos, tālākos punktos, un otrādi, kā arī Marokas gaisa pārvadātāju tiesības sākt satiksmi kādā Eiropas Kopienas punktā, un beigt to citā Eiropas Kopienas punktā, un otrādi. Tomēr visas 5. brīvībā paredzētās satiksmes tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar kādu II pielikumā uzskaitītu divpusēju Marokas un Eiropas Kopienas dalībvalstu nolīgumu, var īstenot arī turpmāk, ciktāl nenotiek diskriminācija valstspiederības dēļ.
-

V PIELIKUMS

NOLĪGUMA 3. UN 4. PANTĀ MINĒTĀS "CITAS VALSTIS"

1. Islandes Republika (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu)
 2. Lihtenšteinas Firstiste (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu)
 3. Norvēģijas Karaliste (saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu)
 4. Šveices Konfederācija (saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa transportu)
-

VI PIELIKUMS

NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO CIVILĀS AVIĀCIJAS JOMĀ

Še turpmāk minēto tiesību aktu "piemērojamus noteikumus" piemēro saskaņā ar nolīgumu, ja vien šajā pielikumā vai IV pielikumā par pārejas noteikumiem nav paredzēts kas cits. Vajadzības gadījumā konkrēti katra individuāla tiesību akta pielāgojumi ir izklāstīti še turpmāk.

A. AVIĀCIJAS DROŠUMS

Piezīme: Precīzi nosacījumi Marokas dalībai EADA novērotājas statusā būs jāapspriež vēlākā stadijā.

Nr. 3922/91

Padomes Regula (EEK) 3922/91 (1991. gada 16. decembris) par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā,

kas grozīta ar

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 2176/96 (1996. gada 13. novembris), ar ko atbilstīgi zinātnes un tehnikas attīstībai groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3922/91,
- Komisijas Regulu (EK) 1069/1999 (1999. gada 25. maijs), ar ko zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Regulu 3922/91,
- Komisijas Regulu (EK) 2871/2000 (2000. gada 28. decembris), ar ko zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Regulu (EEK) 3922/91 par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1592/2002 (2002. gada 15. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 10. pants, 12. un 13. pants, izņemot 4. panta 1. punktu un 8. panta 2. punkta 2. teikumu, I, II un III pielikums.

Piemērojot 12. pantu, "dalībvalstis" lasa kā "EK dalībvalstis".

Nr. 94/56/EK

Padomes Direktīva 94/56/EK (1994. gada 21. novembris), ar ko nosaka civilās aviācijas nelaimes gadījumu un starpgadījumu izmeklēšanas pamatprincipus.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 12. pants.

Nr. 1592/2002

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1592/2002 (2002. gada 15. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi,

kas grozīta ar

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1643/2003 (2003. gada 22. jūlijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1592/2002 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1701/2003 (2003. gada 24. septembris), ar ko pielāgo 6. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1592/2002.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 57. pants, I un II pielikums.

Nr. 2003/42

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/42/EK (2003. gada 13. jūnijs) attiecībā uz ziņošanu par notikumiem civilajā aviācijā.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 11. pants, I un II pielikums.

Nr. 1702/2003

Komisijas Regula (EK) Nr. 1702/2003 (2003. gada 24. septembris), ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz lidaparātu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču atbilstīgu lidošanas un vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 4. pants, pielikums.

Nr. 2042/2003

Komisijas Regula (EK) Nr. 2042/2003 (2003. gada 20. novembris) par lidaparātu un aeronavigācijas ražojumu, daļu un ierīču uzturēšanu lidošanai piemērotā stāvoklī, un šo uzdevumu izpildē iesaistīto organizāciju un personāla apstiprināšanu.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 6. pants, I līdz IV pielikums.

Nr. 104/2004

Komisijas Regula (EK) Nr. 104/2004 (2004. gada 22. janvāris), ar ko paredz noteikumus par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras Apelācijas padomes izveidošanu un sastāvu.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 7. pants un pielikums.

B. GAISA SATIKSMES VADĪBA

Nr. 93/65

Padomes Direktīva 93/65 (1993. gada 19. jūlijs) par saderīgu tehnisko specifikāciju noteikšanu un lietošanu gaisa satiksmes vadības iekārtu un sistēmu iegādei,

kas grozīta ar

- Komisijas Direktīvu 97/15/EK (1997. gada 25. marts), ar ko pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Padomes Direktīvu 93/65/EEK par saderīgu tehnisko specifikāciju noteikšanu un lietošanu gaisa satiksmes vadības iekārtu un sistēmu iegādei, kas grozīta ar Komisijas Regulu 2082/2000 (2000. gada 6. septembris), ar kuru pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Direktīvu 97/15/EK, ar ko pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Padomes Direktīvu 93/65/EEK, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 980/2002 (2002. gada 4. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2082/2000, ar kuru pieņem *Eurocontrol* standartus.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 9. pants, I un II pielikums.

Atsauce uz Padomes Direktīvu 93/65 no 2005. gada 20. oktobra ir svītrotā.

Nr. 2082/2000

Komisijas Regula 2082/2000 (2000. gada 6. septembris), ar kuru pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Direktīvu 97/15/EK, ar ko pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Padomes Direktīvu 93/65/EEK,

kas grozīta ar

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 980/2002 (2002. gada 4. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2082/2000, ar kuru pieņem *Eurocontrol* standartus.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 3. pants, I līdz III pielikums.

Nr. 549/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 549/2004 (2004. gada 10. marts), ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisatelpas izveidošanai (pamatregula).

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 4. pants, 6. pants un 9. līdz 14. pants.

Nr. 550/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 550/2004 (2004. gada 10. marts) par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisatelpā (Pakalpojumu sniegšanas regula).

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 19. pants.

Nr. 551/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 551/2004 (2004. gada 10. marts) par gaisatelpas organizāciju un izmantošanu vienotajā Eiropas gaisatelpā (gaisatelpas regula).

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 11. pants.

Nr. 552/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 552/2004 (2004. gada 10. marts) par Eiropas gaisa satiksmes vadības tīkla savietojamību (savietojamības regula).

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 12. pants.

C. APKĀRTĒJĀ VIDE

Nr. 89/629

Padomes Direktīva 89/629/EEK (1989. gada 4. decembris) par civilo zemskaņas reaktīvo lidmašīnu trokšņa emisijas ierobežošanu.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 8. pants.

Nr. 92/14

Padomes Direktīva 92/14/EEK (1992. gada 2. marts) par to lidaparātu ekspluatācijas ierobežošanu, uz kuriem attiecas Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 16. pielikuma otrā izdevuma (1988.) sējuma 2. nodaļas II daļa,

kas grozīta ar

- Padomes Direktīvu 98/20/EK (1998. gada 30. marts), ar ko groza Direktīvu 92/14/EEK,
- Komisijas Direktīvu 1999/28/EK (1999. gada 21. aprīlis), ar ko groza pielikumu Padomes Direktīvā 92/14/EEK,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 991/2001 (2001. gada 21. maijs), ar ko groza pielikumu Padomes Direktīvā 92/14/EEK.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 11. pants un pielikums.

Nr. 2002/30

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/30/EK (2002. gada 26. marts) par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 15. pants, I un II pielikums.

Nr. 2002/49

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 16. pants, I līdz IV pielikums.

D. PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBA

Nr. 90/314

Padomes Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 10. pants.

Nr. 92/59

Padomes Direktīva 92/59/EEK (1992. gada 29. jūnijs) par ražojumu vispārēju drošību.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 19. pants.

Nr. 93/13

Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 10. pants un pielikums.

Nr. 95/46

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 34. pants.

Nr. 2027/97

Padomes Regula 2027/97 (1997. gada 9. oktobris) par gaisa pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos,

kas grozīta ar

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 889/2002 (2002. gada 13. maijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2027/97 par gaisa pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 8. pants.

Nr. 261/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 17. pants.

E. DATORIZĒTAS REZERVĀCIJAS SISTĒMAS

Nr. 2299/1989

Padomes Regula Nr. 2299/1989 (1989. gada 24. jūlijs) par rīcības kodeksu attiecībā uz datorizētām rezervācijas sistēmām,

kas grozīta ar

— Padomes Regulu (EEK) Nr. 3089/93 (1993. gada 29. oktobris), ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2299/89,

— Padomes Regulu (EK) Nr. 323/1999 (1999. gada 8. februāris), ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2299/89.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 22. pants un pielikums.

F. SOCIĀLI ASPEKTI

Nr. 1989/391

Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 16. pants, 18. un 19. pants.

Nr. 2003/88

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 19. pants, 21. līdz 24. pants un 26. līdz 29. pants.

Nr. 2000/79

Padomes Direktīva 2000/79 (2000. gada 27. novembris) par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo aviokompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko aviosabiedrību asociāciju (IACA).

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 5. pants.

G. CITI TIESĪBU AKTI

Nr. 91/670

Padomes Direktīva Nr. 91/670 (1991. gada 16. decembris) par personāla licenču savstarpēju pieņemšanu amata pienākumu pildīšanai civilajā aviācijā.

Piemērojamie noteikumi: 1. līdz 8. pants un pielikums.

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu)

PADOMES PAMATLĒMUMS 2006/960/TI

(2006. gada 18. decembris)

par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Zviedrijas Karalistes ierosmi,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Viens no Eiropas Savienības pamatmērķiem ir nodrošināt tās pilsoņiem augsta līmeņa drošību brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.
- (2) Šis mērķis jāsasniedz, novēršot un apkarojot noziedzīgus nodarījumus ar ciešāku tiesībsardzības iestāžu sadarbību dalībvalstīs, tajā pašā laikā ievērojot cilvēktiesību, pamatbrīvību un tiesiskuma principus un normas, uz ko balstās Savienība un kas ir kopīgas visām dalībvalstīm.
- (3) To informācijas un izlūkdatu apmaiņa, kuri attiecas uz noziedzību un noziedzīgām darbībām, ir pamats Savienības tiesībsardzības sadarbībai, nodrošinot vispārīgo mērķi - Savienības pilsoņu drošības uzlabošanu.
- (4) Savlaicīga pieeja precīzai un atjauninātai informācijai un izlūkdatiem ir būtisks elements, lai tiesībsardzības iestādes varētu sekmīgi atklāt, novērst un izmeklēt noziegumus vai noziedzīgu darbību, jo īpaši zonā, kurā iekšējā robežkontrole ir atcelta. Tā kā noziedznieku darbības tiek veiktas slepeni, tās jākontrolē, un informācijas apmaiņai par tiem jābūt īpaši paātrinātai.
- (5) Ir svarīgi tiesībsardzības iestāžu iespējas iegūt informāciju un izlūkdatus par smagiem noziegumiem un terora aktiem no citām dalībvalstīm skatīt horizontāli, nevis uzsverot atšķirības attiecībā uz noziedzīga nodarījuma veidiem vai kompetenču sadalījumu starp tiesībsardzības iestādēm vai tiesu iestādēm.

(6) Pašreiz efektīvu un ātru informācijas un izlūkdatu apmaiņu starp tiesībsardzības iestādēm būtiski traucē oficiālās procedūras, administratīvās struktūras un juridiski šķēršļi, kas noteikti dalībvalstu tiesību aktos; šāds stāvoklis nav pieņemams Eiropas Savienības pilsoņiem, un tādēļ ir nepieciešama lielāka drošība un efektīvāka tiesību aizsardzība, vienlaikus aizsargājot cilvēktiesības.

(7) Tiesībsardzības iestādēm ir jādod iespēja no citām dalībvalstīm prasīt un saņemt informāciju un izlūkdatus dažādos izmeklēšanas posmos, no stadijas, kad vāc izlūkdatus par noziedzīgu nodarījumu, līdz noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas stadijai. Šajā ziņā dalībvalstu sistēmas atšķiras, bet šā pamatlēmuma mērķis nav mainīt šīs sistēmas. Tomēr attiecībā uz konkrētiem informācijas un izlūkdatu veidiem tajā ir paredzēts nodrošināt, ka Savienībā var paātrināti apmainīties ar konkrētu informāciju, kas ir būtiska tiesībsardzības iestādēm.

(8) Tas, ka nav kopīga tiesiskā pamata efektīvai un ātrai dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņai, ir nepilnība, kas būs jānovērš; tādējādi Eiropas Savienības Padome uzskata par vajadzīgu pieņemt juridiski saistošu dokumentu par informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu. Šim pamatlēmumam nebūtu jāietekmē pastāvošos vai turpmākos instrumentus, kas ļauj paplašināt šā pamatlēmuma mērķus vai atvieglo informācijas un izlūkdatu apmaiņas procedūras, piemēram, 1997. gada 18. decembra Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3 pantu, par muitas pārvalžu savstarpējo palīdzību un sadarbību ⁽¹⁾.

(9) Attiecībā uz informācijas apmaiņas izpildi šis lēmums neskar būtiskas valsts drošības intereses, netraucē konkrētu lietu izmeklēšanu, neapdraud personu drošību vai konkrētas izlūkošanas darbības valsts drošības jomā.

⁽¹⁾ OV C 24, 23.1.1998., 2. lpp.

(10) Ir svarīgi veicināt pēc iespējas plašāku informācijas apmaiņu, jo īpaši attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas tieši vai netieši saistīti ar organizēto noziedzību un terorismu, kā arī nemazinātu dalībvalstu nepieciešamo sadarbības līmeni saskaņā ar jau pastāvošo režīmu.

(11) Dalībvalstu kopējai ieinteresētībai cīņā pret pārobežu noziedzību jāpanāk atbilstīgs līdzsvars starp ātru un efektīvu tiesībsardzības sadarbību un saskaņotajiem datu aizsardzības, pamatbrīvību, cilvēktiesību un indivīda brīvību principiem un normām.

(12) Deklarācijā par terorisma apkarošanu, ko Eiropadome pieņēma sanāksmē 2004. gada 25. martā, Eiropadome uzdeva Padomei izskatīt pasākumus dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanai.

(13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis pamatlēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus jomā, kas minēta 1. pantā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē⁽¹⁾. Minētajā nolīgumā izklāstītās procedūras ir ievērotas šajā pamatlēmumā.

(14) Attiecībā uz Šveici šis pamatlēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus atbilstīgi Nolīgumam, ko parakstījusi Eiropas Savienība, Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija attiecībā uz Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* ieviešanā, piemērošanā un attīstībā, kuri attiecas uz jomu, kas noteikta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta H punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par minētā nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā un par dažu tā noteikumu provizorisks piemērošanu⁽²⁾, un ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/849/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā un par dažu tā noteikumu provizorisks piemērošanu⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Šā pamatlēmuma mērķis ir izstrādāt noteikumus, lai dalībvalstu tiesībsardzības iestādes varētu efektīvi un paātrināti veikt apmaiņu ar informāciju un izlūkdatiem, izmeklējot noziedzīgus nodarījumus vai vācot izlūkdatus par tiem.

2. Šis pamatlēmums neskar divpusējos vai daudzpusējos nolīgumus vai režīmus starp dalībvalstīm un trešām valstīm un Eiropas Savienības instrumentus par savstarpējo tiesisko sadarbību vai savstarpēju lēmumu atzišanu attiecībā uz krimināllietām, tostarp jebkurus nosacījumus, ko noteikušas trešās valstis attiecībā uz sniegtās informācijas izmantošanu.

3. Šis pamatlēmums attiecas uz visu informāciju un/vai izlūkdatiem, kas definēti 2. panta d) punktā. Tas neuzliek dalībvalstīm pienākumu vākt un glabāt informāciju un izlūkdatus, lai tos nodotu kompetentām citu dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm.

4. Ar šo pamatlēmumu dalībvalstīm neuzliek pienākumu sniegt informāciju un izlūkdatus, lai tiesu iestādes tos varētu izmantot kā pierādījumu, tāpat tas arī nedod tiesības minētajam nolūkam izmantot tādu informāciju vai izlūkdatus. Ja dalībvalsts saskaņā ar šo pamatlēmumu ir ieguvusi informāciju vai izlūkdatus un vēlas tos izmantot kā pierādījumu tiesu iestādē, tai ir jāsaņem tās dalībvalsts piekrišana, kura sniegusi informāciju vai izlūkdatus, vajadzības gadījumā – saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura sniegusi informāciju vai izlūkdatus, izmantojot spēkā esošos dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbības instrumentus. Šāda piekrišana nav vajadzīga, ja pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts, nododot informāciju vai izlūkdatus, jau ir piekritusi, ka šo informāciju vai izlūkdatus izmanto kā pierādījumu.

5. Ar šo pamatlēmumu dalībvalstij, kas saņem pieprasījumu pēc informācijas vai izlūkdatiem, neuzliek pienākumu iegūt informāciju vai izlūkdatus ar piespiedu līdzekļiem, kas definēti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.

⁽³⁾ OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.

6. Ja to pieļauj attiecīgas valsts tiesību akti – un saskaņā ar tiem – dalībvalstis nodod informāciju vai izlūkdatumus, kas iepriekš iegūti, izmantojot piespiedu līdzekļus.

7. Ar šo pamatlēmumu negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā, un netiek skarti arī pienākumi, kas šajā sakarībā ir saistoši tiesībsardzības iestādēm.

2. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- a) "kompetenta tiesībsardzības iestāde": attiecīgas valsts policija, muita vai cita iestāde, kura ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota konstatēt, novērst un izmeklēt nodarījumus vai noziedzīgas darbības, kā arī īstenot varu un izmantot piespiedu līdzekļus saistībā ar tādām darbībām. Kompetentas tiesībsardzības iestādes jēdziens neattiecas uz aģentūrām vai vienībām, kas īpaši nodarbojas ar valsts drošības jautājumiem. Līdz 2007. gada 18. decembra katra dalībvalsts Padomes Ģenerālsēkretariātam deponētā deklarācijā norāda, uz kurām iestādēm attiecas jēdziens "kompetenta tiesībsardzības iestāde". Šo deklarāciju jebkurā laikā var grozīt.
- b) "noziedzīga nodarījuma izmeklēšana": procesuāla stadija, kurā kompetentas tiesībsardzības vai tiesu iestādes, arī prokurori, veic pasākumus, lai konstatētu un identificētu faktus, aizdomās turamas personas un apstākļus, kas saistās ar vienu vai vairākām identificētām, konkrētiem noziedzīgiem nodarījumiem;
- c) "izlūkdatu vākšana par noziedzīgu nodarījumu": procesuāla stadija, kad vēl nav sasniegta noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas stadija, kurā kompetentas tiesībsardzības iestādes ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas vākt, apstrādāt un analizēt informāciju par noziegumiem vai noziedzīgām darbībām, lai konstatētu, vai ir veikti vai varētu tikt veikti konkrēti noziedzīgi nodarījumi;
- d) "informācija un/vai izlūkdati":
 - i) jebkāda veida informācija vai dati, kas ir tiesībsardzības iestāžu rīcībā;

- ii) jebkāda veida informācija vai dati, kas ir valsts iestāžu vai privātu uzņēmumu rīcībā un kas ir pieejami tiesībsardzības iestādēm bez piespiedu līdzekļu izmantošanas saskaņā ar 1. panta 5. punktu.

- e) "Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi 2. panta 2. punktā minētie nodarījumi" ⁽¹⁾ (turpmāk "Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā minētie nodarījumi": nodarījumi, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem atbilst vai kas ir līdzvērtīgi nodarījumiem, kuri norādīti minētajā pantā.

II SADAĻA

INFORMĀCIJAS UN IZLŪKDATU APMAIŅA

3. pants

Informācijas un izlūkdatu sniegšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo pamatlēmumu informāciju un izlūkdatumus, kā definēts 2. panta d) punktā, var sniegt citu dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm.
2. Informāciju un izlūkdatumus sniedz pēc tās kompetentas tiesībsardzības iestādes pieprasījuma, kas veic noziedzīga nodarījuma izmeklēšanu vai vāc izlūkdatumus par noziedzīgu nodarījumu, darbojoties saskaņā ar valsts tiesību aktu piešķirtajām pilnvarām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka, sniedzot informāciju un izlūkdatumus citu dalībvalstu kompetentām tiesībsardzības iestādēm, nepiemēro stingrākus nosacījumus kā tos, ko piemēro valsts līmenī, sniedzot un pieprasot informāciju un izlūkdatumus. Konkrēti, dalībvalsts nenosaka, ka tās kompetentās tiesībsardzības iestādes un citas dalībvalsts kompetentās tiesībsardzības iestādes tādas informācijas vai izlūkdatu apmaiņai, kam pieprasījumu saņēmusi kompetentā tiesībsardzības iestāde saskaņā ar iekšēju procedūru var piekļūt bez tiesas piekrišanas vai atļaujas, ir nepieciešama šāda piekrišana vai atļauja.
4. Ja saskaņā ar pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts tiesību aktiem pieprasījuma saņēmēja kompetentā tiesībsardzības iestāde var piekļūt pieprasītajai informācijai vai izlūkdatiem tikai ar tiesu iestādes piekrišanu vai atļauju, pieprasījuma saņēmējai kompetentajai tiesībsardzības iestādei ir jāprasa kompetentajai tiesu iestādei piekrišana vai atļauja piekļūt pieprasītajai informācijai un apmainīties ar to. Neskarot 10. panta 1. un 2. punktu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts kompetentā tiesu iestāde attiecina uz savu lēmumu tādus pašus noteikumus kā valsts iekšējās lietas gadījumā.

5. Ja pieprasītā informācija vai izlūkdati ir iegūti no citas dalībvalsts vai trešās valsts un uz to attiecas specialitātes princips, tās sniegšana citas dalībvalsts kompetentām tiesībsardzības iestādēm vai notikt vienīgi ar dalībvalsts vai tās trešās valsts piekrišanu, kas sniegusi informāciju vai izlūkdatumus.

4. pants

Informācijas un izlūkdatu sniegšanas termiņi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir izstrādātas procedūras, lai tās varētu ilgākais astoņu stundu laikā atbildēt uz steidzamiem pieprasījumiem sniegt informāciju un izlūkdatumus par nodarījumiem, kas minēti Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā, ja pieprasītā informācija vai izlūkdati ir datubāzē, kas tieši pieejama tiesībsardzības iestādei.

2. Ja pieprasījumu saņēmusī kompetentā tiesībsardzības iestāde nevar astoņu stundu laikā sniegt atbildi, tā norāda iemeslus, izmantojot A pielikumā iekļauto veidlapu. Ja informācijas vai izlūkdatu sniegšana prasīto astoņu stundu laikā uzliktu nesamērīgu slogu pieprasījuma saņēmējai tiesībsardzības iestādei, tā var atlikt informācijas vai izlūkdatu sniegšanu. Tādā gadījumā pieprasījuma saņēmēja tiesībsardzības iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju tiesībsardzības iestādi par šo atlikšanu un nepieciešamo informāciju vai izlūkdatumus sniedz cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs dienu laikā. Šā punkta noteikumu izmantošanu pārskata līdz 2009. gada 19. decembra.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kas nav steidzami, uz informācijas un izlūkdatu pieprasījumiem attiecībā uz Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā noteiktajiem pārkāpumiem atbild vienas nedēļas laikā, ja tie atrodas tiesībsardzības iestādēm tieši pieejamā datubāzē. Ja pieprasījumu saņēmusī kompetentā tiesībsardzības iestāde nevar sniegt atbildi vienas nedēļas laikā, tā norāda iemeslus, izmantojot A pielikumā iekļauto veidlapu.

4. Visos citos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka pieprasījuma iesniedzējai kompetentajai tiesībsardzības iestādei pieprasīto informāciju sniedz 14 dienu laikā. Ja pieprasījuma saņēmēja kompetentā tiesībsardzības iestāde nevar 14 dienu laikā sniegt atbildi, tā norāda iemeslus, izmantojot A pielikumā iekļauto veidlapu.

5. pants

Pieprasījumi pēc informācijas un izlūkdatiem

1. Informāciju un izlūkdatumus var pieprasīt, lai atklātu, novērstu vai izmeklētu nodarījumu, ja ir faktiski iemesli uzskatīt, ka attiecīga informācija un izlūkdati ir pieejami citā dalībvalstī. Pieprasījumā norāda šos faktiskos iemeslus un paskaidro nolūku, kurā tiek pieprasīta informācija un izlūkdati, kā arī saikne starp šo nolūku un personu, kas ir šīs informācijas vai izlūkdatu subjekts.

2. Pieprasījuma iesniedzēja kompetentā tiesībsardzības iestāde nepieprasa vairāk informācijas vai izlūkdatu un nenosaka īsākus termiņus, nekā vajadzīgs pieprasījuma nolūkam.

3. Pieprasījumos pēc informācijas vai izlūkdatiem ir vismaz tā informācija, kas norādīta B pielikumā.

6. pants

Saziņas kanāli un valoda

1. Informācijas un izlūkdatu apmaiņa saskaņā ar šo pamatlēmumu var notikt, izmantojot jebkuru no pastāvošajiem kanāliem starptautiskai tiesībsardzības sadarbībai. Pieprasījumam un informācijas apmaiņai izmanto valodu, ko piemēro izmantotajam kanālam. Iesniedzot deklarācijas saskaņā ar 2. panta a) punktu, dalībvalstis Padomes Ģenerālsekretariātam norāda arī ziņas par kontaktiestādēm, kur sūtāmi pieprasījumi steidzamos gadījumos. Šīs ziņas var jebkurā laikā grozīt. Padomes Ģenerālsekretariāts saņemtās deklarācijas nodod tālāk dalībvalstīm un Komisijai.

2. Informācijas vai izlūkdatu apmaiņu veic arī ar Eiropolu saskaņā ar Konvenciju, kas pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienību K.3 pantu, par Eiropas Policijas biroja izveidošanu (Eiropola konvencija)⁽¹⁾ un ar Eurojust saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido Eurojust, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem⁽²⁾, ciktāl apmaiņa attiecas uz nodarījumu vai noziedzīgu darbību, kas ietilpst to pilnvarās.

(1) OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Protokolu, kas sastādīts, balstoties uz Eiropola konvencijas 43. panta 1. punktu (OV C 2, 6.1.2004., 3. lpp.).

(2) OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2003/659/TI (OV L 245, 29.9.2003., 44. lpp.).

7. pants

Spontāna informācijas un izlūkdatu apmaiņa

1. Neskarot 10. pantu, kompetentās tiesībsardzības iestādes bez iepriekšēja pieprasījuma sniedz citu dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm attiecīgo informāciju un izlūkdatumus gadījumos, ja ir pamats uzskatīt, ka informācija vai izlūkdati var palīdzēt noteikt, novērst vai izmeklēt nodarījumus, kas minēti Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā. Spontānas informācijas apmaiņas modalitātes regulē ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas sniedz informāciju.

2. Informācijas un izlūkdatu sniegšanai aprobežojas ar to, ko uzskata par atbilstīgu un vajadzīgu, lai sekmīgi atklātu, novērstu vai izmeklētu attiecīgo noziegumu vai noziedzīgu darbību.

8. pants

Datu aizsardzība

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai izveidotus datu aizsardzības noteikumus, ko piemēro, izmantojot 6. panta 1. punktā minētos sakaru kanālus, piemēro arī, izmantojot šajā pamatlēmumā paredzēto informācijas un izlūkdatu apmaiņas procedūru.

2. Uz informāciju un izlūkdatiem, ar ko tiešā vai divpusējā veidā apmainās saskaņā ar šo pamatlēmumu, attiecas saņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības noteikumi, un uz informāciju un izlūkdatiem attiecas tādi paši datu aizsardzības noteikumi kā tad, ja tie būtu iegūti saņēmējā dalībvalstī. Personas datus, ko apstrādā saistībā ar šā pamatlēmuma īstenošanu, aizsargā saskaņā ar 1981. gada 28. janvāra Eiropas Padomes Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un attiecībā uz dalībvalstīm, kas to ratificējušas - Konvencijas 2001. gada 8. novembra papildu protokolu par uzraudzības iestādēm un datu pārrobežu plūsmu. Eiropas Padomes Rekomendācija Nr. R (87) 15 par fizisko personu datu izmantošanas regulēšanu policijas sektorā arī būtu jāņem vērā, tiesībsardzības iestādēm darbojoties ar personas datiem saskaņā ar šo pamatlēmumu.

3. Informāciju un izlūkdatumus, ko sniedz saskaņā ar šo pamatlēmumu, dalībvalsts kompetentās tiesībsardzības iestādes, kam tie sniegti, var izmantot vienīgi mērķiem, kādiem tie sniegti saskaņā ar šo pamatlēmumu, vai lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai; izmantošanu citiem mērķiem var atļaut vienīgi ar datu sniedzējas dalībvalsts iepriekšēju atļauju un ņemot vērā saņēmējas dalībvalsts tiesību aktus. Atļauju var piešķirt tiktāl, ciktāl to ļauj informācijas vai datu sniedzējas dalībvalsts tiesību akti.

4. Sniedzot informāciju un izlūkdatumus saskaņā ar šo pamatlēmumu, sniedzēja kompetentā tiesībsardzības iestāde saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem var paredzēt nosacījumus, ar kādiem saņēmēja kompetentā tiesībsardzības iestāde izmanto sniegto informāciju un izlūkdatumus. Var arī paredzēt nosacījumus par tās noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas vai izlūkdatu par noziedzīgu nodarījumu vākšanas rezultāta paziņošanu, attiecībā uz ko veikta informācijas un izlūkdatu apmaiņa. Šādi nosacījumi ir saistoši saņēmējai kompetentajai tiesībsardzības iestādei, izņemot īpašus gadījumus, kad valsts tiesību aktos nosaka, ka izmantošanas ierobežojumus neattiecinā uz tiesu iestādēm, likumdevēju vai jebkuru citu neatkarīgu struktūru, kas izveidota ar tiesību aktu un atbild par kompetento tiesībsardzības iestāžu uzraudzību. Šādos gadījumos informāciju un izlūkdatumus var izmantot tikai pēc iepriekšējas apspriedes ar datu sniedzēju dalībvalsti, kuras intereses un atzinumi ir cik vien iespējams jāņem vērā. Datu sniedzēja dalībvalsts nodrošinātu informāciju par sniegtās informācijas un izlūkdatu izmantošanu un tālāku apstrādi.

9. pants

Konfidencialitāte

Katrā konkrētā informācijas vai izlūkdatu apmaiņas gadījumā kompetentās tiesībsardzības iestādes pienācīgi ņem vērā izmeklēšanas slepenības prasības. Šajā sakarā kompetentās tiesībsardzības iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem garantē visu to informāciju un izlūkdatu konfidencialitāti, kas norādīta kā konfidenciala.

10. pants

Informācijas vai izlūkdatu neizpaušanas iemesli

1. Neskarot 3. panta 3. punktu, kompetentā tiesībsardzības iestāde var atteikties sniegt informāciju vai izlūkdatumus tikai gadījumā, ja ir faktiski iemesli uzskatīt, ka informācija vai izlūkdatu sniegšana:

a) kaitētu būtiskām pieprasījuma saņēmējas valsts drošības interesēm;

vai

b) apdraudētu notiekošas izmeklēšanas vai izlūkdatu vākšanas par noziedzīgu nodarījumu iznākumu vai personu drošību;

vai

c) būtu acīmredzami neproporcionāla vai nepiemērota attiecībā uz nolūkiem, kuru dēļ tā ir pieprasīta.

2. Ja pieprasījums attiecas uz nodarījumu, par ko saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem soda ar ieslodzījuma termiņu uz 1 gadu vai mazāk, kompetentā tiesībsardzības iestāde var atteikties sniegt prasīto informāciju vai izlūkdatumus.

3. Kompetentā tiesībsardzības iestāde atsakās sniegt informāciju vai izlūkdatumus, ja kompetentā tiesu iestāde nav devusi atļauju piekļūt pieprasītajai informācijai un apmainīties ar to, ievērojot 3.panta 4. punktu.

III SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

11. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai līdz 2006. gada 19. decembra izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

2. Dalībvalstis nosūta Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstus, ar kuriem to tiesību aktos iekļauj saistības, ko tām uzliek šis pamatlēmums. Pamatojoties uz šo un citu dalībvalstu sniegtu informāciju, Komisija līdz 2006. gada 19. decembra iesniedz Padomei ziņojumu par šā pamatlēmuma darbību. Padome līdz 2006. gada 19. decembra izvērtē to, ciktāl dalībvalstis ir izpildījušas šā pamatlēmuma prasības.

12. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Līgumu ⁽¹⁾, 39. panta 1., 2. un 3. punkta un 46. panta noteikumus, ciktāl tie attiecas uz apmaiņu ar informāciju un izlūkdatiem noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai vai izlūkdatu vākšanai par noziedzīgiem nodarījumiem, kā to paredz šis pamatlēmums, aizstāj ar šā pamatlēmuma noteikumiem.

2. Ar šo atceļ Šengenas Izpildu komitejas Lēmumu (1998. gada 16. decembris) par policijas pārrobežu sadarbību noziedzīgu nodarījumu novēršanas un atklāšanas jomā (SCH/Com-ex (98) 51 Rev. 3) ⁽²⁾ un Šengenas Izpildu komitejas Lēmumu (1999. gada 28. aprīlis) par policijas sadarbības uzlabošanu noziedzīgu nodarījumu novēršanā un atklāšanā (SH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾.

3. Dalībvalstis var turpināt piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus, kas ir spēkā, kad tiek pieņemts šis pamatlēmums, ciktāl šādi nolīgumi un režīmi ļauj paplašināt šā pamatlēmuma mērķus un palīdz vienkāršot un atvieglot tās informācijas un izlūkdatu apmaiņas procedūras, uz kurām attiecas šis pamatlēmums.

4. Dalībvalstis var noslēgt vai nodrošināt, ka stājas spēkā divpusēji vai daudzpusēji nolīgumi vai režīmi, pēc tam, kad stājas spēkā šis pamatlēmums, ciktāl šādi nolīgumi un režīmi ļauj paplašināt šā pamatlēmuma mērķus un palīdz vienkāršot un atvieglot tās informācijas un izlūkdatu apmaiņas procedūras, uz kurām attiecas šis pamatlēmums.

5. Nolīgumi un režīmi, kas minēti 3. un 4. punktā, nekādā gadījumā nedrīkst ietekmēt attiecības ar dalībvalstīm, kuras nav to puses.

⁽¹⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1160/2005 (OV L 191, 22.7.2005., 18. lpp.).

⁽²⁾ OV L 239, 22.9.2000., 407. lpp.

⁽³⁾ OV L 239, 22.9.2000., 421. lpp.

6. Vēlākais 2006. gada 19. decembra dalībvalstis informē Padomi un Komisiju par pašreizējiem 3. punktā minētajiem nolīgumiem un režīmiem, ko tās vēlas turpināt piemērot.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Dalībvalstis arī informē Padomi un Komisiju par jebkuru jaunu nolīgumu vai režīmu, kā minēts 4. punktā, trīs mēnešu laikā pēc to parakstīšanas vai, attiecībā uz tiem instrumentiem, kas jau parakstīti pirms šā pamatlēmuma, pēc to stāšanās spēkā.

2006. gada 18. decembra,

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM

A PIELIKUMS

INFORMĀCIJAS APMAIŅA SASKAŅĀ AR PADOMES PAMATLĒMUMU 2006/960/TI OV: LŪDZU, IEVIETOJIET ŠĀ PAMATLĒMUMA NUMURU. VEIDLAPA, KO IZMANTOT PIEPRASĪJUMA SAŅĒMĒJAI DALĪBVALSTIJ, PĀRSŪTOT/ATLIEKOT PĀRSŪTĪJUMU/ATSAKOTIES PĀRSŪTĪT INFORMĀCIJU

Šī veidlapa būtu jāizmanto, lai pārsūtītu pieprasīto informāciju un/vai izlūkdatus, lai informētu pieprasījuma iesniedzēju iestādi, ka parasto termiņu ievērot nav iespējams, ka ir jāprasa tiesu iestādes atļauja vai arī ka pieprasījuma saņēmēja iestāde atsakās pārsūtīt informāciju.

Šo veidlapu procedūrā var izmantot vairākkārt (piemēram, ja pieprasījums vispirms ir jāiesniedz tiesu iestādei un vēlāk izrādās, ka pieprasījums ir jānoraida).

Pieprasījuma saņēmēja iestāde (nosaukums, adrese, tālruna numurs, faksa numurs, e-pasta adrese, dalībvalsts)	
Sīkāka informācija par darbinieku, kas izskata anketu (neobligāta informācija):	
Šīs atbildes atsauces numurs	
Iepriekšējās atbildes datums un atsauces numurs	
Atbilde šādai pieprasījuma iesniedzējai iestādei	
Pieprasījuma iesniegšanas datums un laiks	
Pieprasījuma atsauces numurs	

Parastais termiņš saskaņā ar Pamatlēmuma 2006/960/TI 4. pantu	
Uz nodarījumu attiecas 2. panta 2. punkts Pamatlēmumā 2002/584/TI	Pieprasījums ir steidzams → <input type="checkbox"/> 8 stundas
un	
pieprasītā informācija vai izlūkdati glabājas datu bāzē, kas tiesībsardzības iestādei pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī ir pieejama tieši	Pieprasījums nav steidzams → <input type="checkbox"/> 1 nedēļa
Citi gadījumi	→ <input type="checkbox"/> 14 dienas

Informācija, ko pārsūta saskaņā ar Pamatlēmumu 2006/960/TI : sniegtā informācija un izlūkdati
<p>1. Pārsūtītās informācijas vai izlūkdatu izmantošana</p> <p><input type="checkbox"/> drīkst izmantot vienīgi mērķiem, kam tie sniegti, vai arī – lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai;</p> <p><input type="checkbox"/> drīkst izmantot arī citiem mērķiem saskaņā ar šādiem nosacījumiem (neobligāta informācija):</p>
<p>2. Avota uzticamība</p> <p><input type="checkbox"/> Uzticams</p> <p><input type="checkbox"/> Pārsvārā uzticams</p> <p><input type="checkbox"/> Nav uzticams</p> <p><input type="checkbox"/> Nav iespējams novērtēt</p>
<p>3. Informācijas vai izlūkdatu precizitāte</p> <p><input type="checkbox"/> Droši</p> <p><input type="checkbox"/> Avota apstiprināti</p> <p><input type="checkbox"/> Apstiprinātas baumas</p> <p><input type="checkbox"/> Neapstiprinātas baumas</p>

4. Par tās noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas vai izlūkdatu vākšanas par noziedzīgu nodarījumu rezultātu, kuras laikā notikusi informācijas apmaiņa, jāziņo iestādei, kas veic pārsūtīšanu

Jā
 Nē

5. Spontānas informācijas apmaiņas gadījumā iemesli, lai uzskatītu, ka informācija vai izlūkdati varētu palīdzēt atklāt, novērst vai izmeklēt nodarījumus, kas minēti Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā:

KAVĒJUMS – nav iespējams atbildēt Pamatlēmuma 2006/960/TI 4. pantā paredzētajā termiņā

Informāciju vai izlūkdatus noteiktajā termiņā nevar sniegt šādu iemeslu dēļ:

Tos varētu sniegt:

1 dienā 2 dienās 3 dienās
 nedēļās
 1 mēnesī

Ir pieprasīta tiesu iestādes atļauja.
 Procedūra atļaujas piešķiršanai/ atteikšanai varētu ilgt ... nedēļas.

ATTEIKUMS – šo informāciju vai izlūkdatus:

nevar sniegt un pieprasīt valsts līmenī; vai
 tos nevar sniegt viena vai vairāku turpmāk norādīto iemeslu dēļ:

A – Iemesls, kas ir saistīts ar tiesu iestāžu veiktu kontroli, kura liedz pārsūtīt attiecīgu informāciju vai izlūkdatus, vai pieprasa izmantot savstarpēju juridisku palīdzību

kompetenta tiesu iestāde nav atļāvusi piekļuvi informācijai vai izlūkdatiem un apmaiņu ar tiem

pieprasītā informācija vai izlūkdati ir iepriekš iegūti ar piespiedu līdzekļiem, un saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tos nav atļauts sniegt

tādu informāciju vai izlūkdatus neglabā

- tiesībsardzības iestādes; vai
- valsts iestādes vai privāti uzņēmumi – tā, lai, neizmantojot piespiedu līdzekļus, tie būtu pieejami tiesībsardzības iestādēm

B – Pieprasītās informācijas vai izlūkdatu sniegšana apdraudētu būtiskas valsts drošības intereses vai traucētu ar panākumiem veikt izmeklēšanu vai izlūkdatu vākšanu par noziedzīgu nodarījumu, vai apdraudētu cilvēku drošību, vai arī būtu klaji nesamērīga vai neatbilstu mērķiem, kam tā pieprasīta.

A vai B gadījumā – ja uzskata par vajadzīgu, norādīt papildu informāciju vai iemeslus atteikumam (neobligāta informācija):

D – Pieprasījuma saņēmēja iestāde nolēmj atteikt pieprasījuma izpildi, jo saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem pieprasījums attiecas uz šādu nodarījumu (precizēt nodarījuma būtību un juridisko kvalifikāciju), par ko soda ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu vai īsāku laiku

E – Pieprasītā informācija vai izlūkdati nav pieejami

F – Pieprasītā informācija vai izlūkdati ir saņemti no citas dalībvalsts vai trešās valsts un uz tiem attiecas specialitātes princips, un attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts nav piekritusi pārsūtīt informāciju vai izlūkdatus

B PIELIKUMS

INFORMĀCIJAS APMAIŅA SASKAŅĀ AR PADOMES PAMATLĒMUMU 2006/960/TI INFORMĀCIJAS UN IZLŪKDATU
PIEPRASĪJUMA VEIDLAPA, KO IZMANTOT PIEPRASĪJUMA IESNIEDZĒJAI DALĪBVALSTIJ

Šo veidlapu izmanto, pieprasot informāciju un izlūkdatumus saskaņā ar padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI.

I - Administratīva informācija

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde (nosaukums, adrese, tālruņa numurs, faksa numurs, e-pasta adrese, dalībvalsts):	
Sīkāka informācija par darbinieku, kas izskata anketu (neobligāta informācija):	
Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts:	
Pieprasījuma iesniegšanas datums un laiks:	
Pieprasījuma atsaucē numurs:	

Iepriekšēji pieprasījumi

Šis ir pirmais pieprasījums šajā lietā

Šis pieprasījums ir iesniegts pēc iepriekšējiem pieprasījumiem attiecībā uz šo pašu lietu

Iepriekšējs(ie) pieprasījums(i)			Atbilde(s)	
	Datums	Atsaucē numurs (pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī)	Datums	Atsaucē numurs (pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī)
1.				
2.				
3.				
4.				

Ja pieprasījumu sūta vairāk nekā vienai iestādei pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, lūdzu, norādīt visus izmantotos kanālus:

ENU / Eiropola sadarbības koordinators

Informācijai
 Izpildei

Interpol NCB

Informācijai
 Izpildei

Sirene

Informācijai
 Izpildei

Sadarbības koordinators

Informācijai
 Izpildei

Cits (lūdzu, norādīt):

Informācijai
 Izpildei

Ja šo pieprasījumu sūta arī citām dalībvalstīm, lūdzu, norādiet – kurām, kā arī izmantoto kanālu (neobligāta informācija).

--

II – Termiņi

Atgāadne: jāievēro Pamatlēmuma 2006/960/TI 4. pantā paredzētie termiņi

A – uz nodarījumu attiecas 2. panta 2. punkts Pamatlēmumā 2002/584/TI

un

pieprasītā informācija vai izlūkdati glabājas datu bāzē, kas tiesībaizsardzības iestādei ir pieejama tieši

→ Pieprasījums ir steidzams → Termiņš: 8 stundas – ar iespēju atlikt

→ Pieprasījums nav steidzams → Termiņš: 1 nedēļa

B – citos gadījumos: termiņš: 14 dienas

Pieprasījums IR steidzams

Pieprasījums NAV steidzams

Steidzamības pamatojums (piem.: aizdomās turamie ir aizturēti, līdz konkrētam datumam jāsāk lietu izskatīt tiesā):

Pieprasītā informācija vai izlūkdati

Izmeklējamā(o) nozieguma(u) vai noziedzīgās(o) darbības(u) veids

Apstākļi, kādos noziedzīgais(ie) nodarījums(i) izdarīts(i), tostarp laiks, vieta un tas, kāda līdzdalības pakāpe nodarījumā(os) ir personai, uz ko attiecas informācijas vai izlūkdatu pieprasījums:

Noziedzīgā(o) nodarījuma(u) būtība:

A – Piemēro Pamatlēmuma 2006/960/TI 4. panta 1. vai 3. punktu

 A.1. Pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī maksimāli pieļaujamais apcietinājuma termiņš par šo nodarījumu ir vismaz trīs gadi UN

A.2. Nodarījums ir viens (vai vairāki) no turpmāk norādītā:

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> dalība kriminālā organizācijā | <input type="checkbox"/> noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija |
| <input type="checkbox"/> terorisms | <input type="checkbox"/> naudas, tostarp euro, viltošana |
| <input type="checkbox"/> cilvēku tirdzniecība | <input type="checkbox"/> datornoziedzums |
| <input type="checkbox"/> bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija | <input type="checkbox"/> noziegumi pret apkārtējo vidi, tostarp nelikumīga apdraudētu dzīvnieku sugu, kā arī apdraudētu augu sugu un šķirņu tirdzniecība |
| <input type="checkbox"/> nelikumīga narkotisku un psihotropu vielu tirdzniecība | <input type="checkbox"/> palīdzība nelegāliem imigrantiem ieceļot un apmesties uz dzīvi kādā valstī |
| <input type="checkbox"/> nelikumīga ieroču, municijas un sprāgstvielu tirdzniecība | <input type="checkbox"/> slepkavība, smagi miesas bojājumi |
| <input type="checkbox"/> korupcija | <input type="checkbox"/> nelikumīga cilvēka orgānu un audu tirdzniecība |
| <input type="checkbox"/> krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses tādā nozīmē, kā norādīts 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību | <input type="checkbox"/> nolaupīšana, nelikumīga turēšana ieslodzījumā un ķīlnieku ņemšana |
| <input type="checkbox"/> organizēta vai bruņota laupīšana | <input type="checkbox"/> rasisms un ksenofobija |
| <input type="checkbox"/> nelikumīga kultūras preču, tostarp senlietu un mākslas darbu tirdzniecība | <input type="checkbox"/> nelikumīga kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu tirdzniecība |
| <input type="checkbox"/> īpašuma iegūšana krāpšanas ceļā | <input type="checkbox"/> zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība |
| <input type="checkbox"/> rekets un naudas izspiešana | <input type="checkbox"/> izvarošana |
| <input type="checkbox"/> ražojumu viltošana un pirātisms | <input type="checkbox"/> dedzināšana |
| <input type="checkbox"/> administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība | <input type="checkbox"/> noziegumi Starptautiskās krimināltiesas kompetencē |
| <input type="checkbox"/> maksāšanas līdzekļu viltošana | <input type="checkbox"/> lidaparāta / kuģa sagrābšana |
| <input type="checkbox"/> nelikumīga hormonu un citu augšanas veicinātāju tirdzniecība | <input type="checkbox"/> sabotāža |

→ Uz nodarījumu tādējādi attiecas 2. panta 2. punkts Pamatlēmumā 2002/584/TI → attiecībā uz termiņiem, kas jāievēro, atbildot uz šo pieprasījumu, tādējādi ir piemērojams Pamatlēmuma 2006/960/TI 4. panta 1. punkts (steidzamās lietās) un 4. panta 3. punkts (lietās, kas nav steidzamas)

Vai

- B – uz nodarījumu(iem) neattiecas A punkts.
Tādā gadījumā nodarījuma(u) apraksts:

Informācijas vai izlūkdatu pieprasījuma iemesls**Informācijas vai izlūkdatu pieprasījuma iemesla saistība ar personu, uz ko attiecas informācija vai izlūkdati****Tās(o) personas(u) identitāte(s) (ciktāl tā(s) ir zināma(as)), kura(s) ir galvenais(ie) subjekts(i) noziedzīgā nodarījuma izmeklēšanas vai izlūkdatu vākšanā par noziedzīgu nodarījumu, kā dēļ ir pieprasīta informācija vai izlūkdati****Iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka attiecīgā informācija vai izlūkdati atrodas pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī****Ierobežojumi tās informācijas izmantošanai, uz ko attiecas šis pieprasījums, citiem nolūkiem, nevis tiem, kam tā sniegta vai arī – lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai**

- izmantot atļauts
 izmantot atļauts, bet neminot informācijas avotu
 nedrīkst izmantot bez informācijas sniedzēja atļaujas
 nedrīkst izmantot